R
M176

5333

R
M76

TAMIL NADU ARCHIVES LIBRARY
5333

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

உத்தமவாதநூல்.

மூலம்

இஃது.

திருத்துருத்தி-இந்திரபீடம்,

கரபாத்திரசுவாமிகள்

ஆதீனம்

பிறைமனை

அருணாசலசுவாமிகள்

மாணாக்கர்

சதுர்-கணக்கு

சச்சிதானந்தப்பிள்ளை

யவர்களால்

தனதுசுவானுபவத்திலுதித்தவா

றியற்றப்பட்டு,

வியாசர்பாடியில்-ஞானசூரியனாகவிளங்கும்

மஹாராஜஸ்ரீ

ஸ்ரீ-இராமாநுஜபதீஸ்வரரால்திருப்தியாக

அங்கீகரிக்கப்பட்டுக்,

கல்விக்களஞ்சியவச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

தாது(வரு) சித்திரைமீ.

1876.

REGISTERED COPYRIGHT.

శ్రీ రామానుజాయనమః.

దిక్కాలాద్యనవచ్ఛిన్నా సంతచిన్మాత్రమూర్తయే ।
స్వానుభూత్యేకమానాయ నమశ్శాంతాయతేజసే ॥ ౧ ॥

సచ్చిదానందరూపోఽసౌ బ్రహ్మానందపరః పుమాన్ । ఉత్త
మేనైవవాదేనకృతేనసవిరాజతే ॥ ౨ ॥

శ్రుతిశిరసినిగూఢం హ్యుత్తమంవాదసంజ్ఞమ్ । శ్రిత
జనసముదాయానాం హితార్థం ప్రణయిష్యన్ । అధిగతపరమా
ర్థస్సచ్చిదానందసూరి । ర్నిఖిలనిగమసారం శాస్త్రమేతచ్చ
కార ॥ ౩ ॥

జయతిసకలవిద్యా వాహినీజన్మశైల స్త్వగణితమహి
మానస్సచ్చిదానందసూరిః । సకలమతవివాదాఖండయ
న్నిధతేసౌ । సులలితచరితార్థైరుత్తమోహ్యేషవాదః ॥ ౪ ॥

వ్యాసపుర్యాం తపఃకుర్వన్ రాజతే బ్రహ్మనిష్ఠికః । నా
మాపరజనామ్నాహం విఖ్యాతోఽస్మిమహీతలే ॥ ౫ ॥

అస్మాభిర్బహుభిశ్చైవ శ్లోకైర్వ్యాఖ్యానం ముహుర్ము
హుః । సర్వత్రసమభావేన హ్యుత్తమంవాదమేధతే ॥ ౬ ॥

పూర్వోత్తరావిరోధేన భాసతేసర్వ సమ్మతమ్ । ఉ
త్తమంవాదమేతద్ధి నిర్దోషమభిధీయతే ॥ ౭ ॥

వ్యాసోయత్రతపస్తేపే యుగేద్వాపరసంజ్ఞకే । యత్ర
బ్రహ్మాదయోదేవాయత్రసంతిమహర్షయః ॥ ౮ ॥

వ్యాసతీర్థమిదంపుణ్యమ్ వ్యాసాశ్రమమిదంశుభమ్ । త
స్మాద్వ్యాసపురీనామ గీయతేబ్రహ్మవాదిభిః ॥ ౯ ॥

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

[illegible]

திருமூலர்மரபில்- சுப்பிரமண்ணியசுவாமிகள்
மாணாக்கர் சதாசிவப்பிரம்ம யோகீஸ்வரர் மாணாக்காகிய

தேசுப்பராயமுதலியார்

அவர்கள் - இயற்றிய—சாத்துகவி.

உலகுயிர்பரமென் றோதியமூன்றும்.................*
இலையெனக்காட்டவியம்பியபாவம்.................*
கன்குருகடாக்ஷ மனவாகிமூன்றல்.................*
ஆன்மநிலையை யகங்கையினெல்லிக்.................*
கனியெனக்காட்டுக் கடைவிழிகடாக்ஷ.................*
யினிப்பிறவாநெறி யெவர்க்குமளிக்கச்.................*
சார்ந்தவெம்பகவான் சங்கராசாரியன்.................*
ஓர்ந்துகாட்டிய வொழியாகாங்கு.................*
பீடத்திந்திர பீடத்தமர்ந்த.................*
நாடருங்குரவனாம் வருணாசலன்.................*
திருவடிமலரைச் சிந்தையிற்கொண்டு.................*
உரைத்தனனிந்த வுத்தமநூலைச்.................*
சச்சிதானந்தத்தனிப்பெயர்.................*
உச்சிதமாகவு வந்துகொண்டவனே.................*

திருச்சிற்றம்பலம்.

௧

ஸ்ரீ

பூவையிராபில்

தொண்டைமண்டல

உயர்துளுவவேளாளர்

வருணாத்திரமஞ்செய்த

ம-ா-ா-ஸ்ரீ.

அ-பு-கலியாணசுந்தரமுதலியார்

அவர்கள் - இயற்றிய

சாத்துகவி.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

முத்தலவு வட்டவரி சுற்றபுவி யிற்றவித முற்றமரு
ளற்றேட லே.................................. ....*
சத்தலவு வந்துவித நற்பனஞ்விமெயாளிர் சச்சிதானந்
தபேரமம்.................. ....*
பித்தைசரி மயக்கருணை வெற்றிலருகட்கமெனு முத்த
மவாதநூல்......... ....*
இத்தரா யினர்க்கிரு மெச்சிடவியிற்றியச் சிட்பேசுழு
ற்றதனனரோ...... ....*

விளம்பரம்

இந்தப்புத்தகம்வேண்டியவர்கள் - புரசைப்பாக்க
த்தைச்சார்ந்த கொசப்பேட்டைக்கந்தசாமிகோவில்வீதி
யில்-எ௫-வதுடோர்லெம்பருள்ள -சச்சிதானந்தப்பிள்ளை
யவர்கள்வீட்டில்-வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

௨

அத்தியாயவகராதி.

பக்கம்.		செய்யுள்-தொகை.
(க)	சிறப்புப்பாயிரம்.	(உக)
(எ)	புலமைத்தலைமைவிளக்கம்.	(க௮கூ)
(௩கூ)	உபயமதசித்தாந்தவாதம்.	(௧உசா)
(சூக)	சைவமதசித்தாந்தவாதம்.	(சா௩)
(எ௩)	வை[illegible]மதசித்தாந்தவாதம்.	(சாசு)
(அசா)	சாக்தேயமதசித்தாந்தவாதம்.	(௩௩)
(கூக)	பிர்ம்மசமாசியமதசித்தாந்தவாதம்.	(ய)
(௱௩)	காலபிர்ம்மமதசித்தாந்தவாதம்.	(உக)
(௱எ)	சூன்யபிர்ம்மமதசித்தாந்தவாதம்.	(உஉ)
(௱[illegible])	மாயாமதசித்தாந்தவாதம்.	(க௮)
(௱ரு)	நாஸ்திகமதக்கப்பிதக்கழும்மி.	(சா௩.உ)
(கஉகூ)	ஆஸ்திகநாஸ்திகர்கட்குளொர்வுறுவதல்.	(௩ச)
([illegible]௩ரு)	போலிஞானக்கழும்மி.	(சா௮)
(கசஎ)	அடாஞானக்கழும்மி.	(௩சு)
([illegible]ருரு)	கல்வியாதாரவிளக்கம்.	(ச௩)
(கசா௩)	வஸ்துபரிசோதனவிளக்கம்.	(க௰எ)
([illegible]அ௩)	தத்துவவிளக்கம்.	(சா௩)
(க௯க)	அத்துவிதவிளக்கம்.	(எஅ)
([illegible]௱ரு)	காட்டபேதவிளக்கம்.	(சாய)
(உக௩)	சுகநிலை.	(உசா)
(உ.கஎ)	இந்துவேதமகத்துவம்.	(௩ரு)

அத்தியாயம் - உக - க்கு - ஆ - கவி - ௲௨௱௨சு.

உ

பிழைதிருத்தல்.

பக்கம்	பாட்டு	அடி	பிழை	திருத்தல்
௱௪	௧௭௪	௧	மல	மழ
௬௭	௫௧	௩	பெருன்ருத	திருன்ருக
௫௪	௱௧	௪	உலகர்வு	உலகர்வு
௪௧	௪	௧	உலாவிறை	உலாவிறை
௯௪	௩௰	௪	உலறுரு	உலறுரு
௯௭	௩௬	௪	இன்றய்	இன்றய்
௭௪	௨௩	௧	யன்றும்	யென்றும்
௭௯	௩௪	௧	வேங்க	வெங்க
௮௩	௬௫	௪	பாலெ	பாவெல்
௮௪	௬௬	௪	ருல்	ருல்
௯௰	௩௰	௧	சாயா	சாயர்
௱௧	௪௩	௬	கொள்ளை	கொள்க
௱௰	௩௰	௨	மைய்ய	மையய
௧௧௩	௪௭	௧	காலேனல்	காலேன்
௧௨௭	௧௩௨	௧	பொன்றும்	பொற்றும்
௧௩௰	௫	௪	எறுமக்	எறுமக்
௧௩௪	௨௬	௧	விருப்	விழிப்
௧௩௭	[illegible]	௨	ஒருவர்	ஒருவர
௧௮௭	[illegible]	௩	மெய்செல்வி	மெய்ச்செல்வி
௧௯௮	௨௰	௩	இமைமை	இம்மைம்
௧௯௰	௬௩	௨	யெங்கும	யெங்கும்
௧௫௭	௨௪	௨	வென்றம	வென்றும்
௧௭௩	௬௪	௨	இன்னருக்சேன்	இன்னருக்கேன்
௧௭௫	௭௧	௩	தீர்ப்பது	தீர்ப்பது
௧௭௫	௭௩	௧	அழிவுகளே	அழிவுகளே
௧௮௰	௱௪	௨	இராமோய	இராமோய்
௱௮௨	௧௧௫	௩	சொர்ருப்பிரி	சொர்ருப்பிரி
௧௯௪	௩௪	௧	எவமூவ	வனமூவ
௨௱௧	௬௨	௨	தொய்யபத	தொய்யபது

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ[illegible] நூல்.

சிறப்புப் பாயிரம்.

(விநாயகர் வணக்கம்)

சந்திசந்த ஸிவ்பிரலம்பிய சார்ந்துஞ்சா ரமெழுந்த
அந்திமுக னென்றெய்யா வானந்தம் - முத்திமுதல்
சித்தனையா [illegible] சித்தனையிற் றென்மிந்தல்
எத்துணை வேண்டிமிதும். (௧)

(சொரூப வணக்கம்.)

[illegible]றியின் ஸ்புரிப்பே யளவில் மதங்கள்
[illegible]றிலே நடதுமாத மாய்ன் - வெறியுன்டோ
[illegible]கே யனைதிவலாங்கி யங்கே யதாயவோட்
எய்கும் துணையே யில்லை. (௨)

(உபாசனாமூர்த்தி வணக்கம்.)

அன்பர்க் கருவதுளா யாங்காய் தெழுந்தெதா
என்சிந் தனைக்குகனென் றேத்துபாய் - என்செய்வேன்
காலனென் றிடமில்லை ஞங்கும் மிடனெங்கே
தானொதா ஞருவில தாய். (௩)

(குரு வணக்கம்.)

ஒன்றே யனைத்தென்ற வொன்றுதெல் றய்காட்டி
ஒன்றேசீ காலனென் றுனைந்திறுவ் - குன்றுப்
பிறையனையரு ஞாசலப்பேர் பெம்மான் குரவன்
மிறைதுறையை இல்லதா மின்று. (௪)

(இயலுமை.)

ஒருபொருளோர்த் தானே பொருவரீ யெய்பர்
ஒருவரனை நானென்ப ருண்மை - இருவகையும்
அறிந்தவர் மெய்ந்நூ லருளுஞ் சலக்குரவரோ
இல்லதா லெம்மயக்கு நீங்கு. (௫)

(மகான்கள் வணக்கம்.)

கற்றிலனே னாய் கலங்கா நிலைகற்றிலேன்
மற்றவர்தா ளொற்று மருட்டேமே - கற்றமுதி [ருள்ள
யாரிவர்கென் வாழ்க்கென் னகற்றேன்கொல் ளேய்வே
ஆரியனே யேற்கா ரகம். (௬)

(அவையடக்கம்.)

நன்றே சமஸ்தமுமென் றென்றுக வேகாட்ட
நன்றும் தெளிந்தார்முன் னூனாத்தல் - குன்று
நகைக்கதே யாயிழுமெய் னூட்டமுபோ லையாத்
தனைத்தரு னூ லெவன்றோ தடை. (௭)

(ஞானகுருவாலனடைந்த மகிமை.)

என்றகப்பன் ஞானகுரு வெல்லையிலா வான்றிலைந்தான்
என்சொல் மனமெடுத்தியல் லீவதற்கோ - என்செய்வேன்
சத்தியிலே யவ்வாஸ்தி தாயுங் குறையிலே
மெத்தமெத்த விக்தாலு மேல். (௮)

இந்நூற் பெயர்.

உத்தமத்தி லுத்தமத்தை யோதுவதிந் நூலதனுல்
உத்தமவா தப்பெயர்தா னென்றமே - மத்திமத்தால்
இயமமத்[illegible]லே[illegible]வப லினிமேலுறுபயனே
எம்[illegible] மில்லையாப்ப தென்று. (௯)

(இந்நூல் வரலாறு.)

நவநவமாயப்புதமாய் ஞானரசந் தோன்றும்
[illegible]ராறுபல காட்டமுறிஞ் சொன்னான் - பலமகற்றும்
[illegible]சா வாயிதனி[illegible] காண்கின்றேன்
[illegible]சிறுக வின்றாயமேன. (௰)

{இந்நூற்கு மேய்கோளாவது இதுவேயெனல்.}

தன்னோட்டி யுள்ளவற்றைச் சிந்தைதங்கல் டிங்கனைவன்
அன்னியவேட் டைக்கண்டிங் கல்லவே - தன்னேட்டைக்
கண்டிருப்பா ரீதெம்பர் காணுதா ரேனெய்பர்
கண்டுரைத்த லிவ்விரண்டாற் காண். (௧௧)

(இந்நூற் பிரதிவாதம்.)

வஸ்துநித் தார்ந்த வகைதெரியா தன்மையென
தத்தமதக் கொள்கைதனைச் சாதிக்கும் - உத்தமர்க்கும்
எங்கிலை மல்லவா மென்னுமிவே தாந்திக்கும்
தன்னுரைய வாதஞ் சொலும். (௧௨)

(இந்நூல் விஷயம்.)

சாரமாகாக் காட்டியவெல்லாஞ் சாரமல்ல வென்றகற்றிச்
சாரமிதே யென்றுணர்த்துஞ் சாதித்துச் - சாரமிதா
மெல்லாந் திரண்ட வெல்லாஞ் சிவோகமென்னல்
லல்லவே யெங்க ளயந்தா. (௧௩)

(இந்நூற் பயன்.)

பசுபதி பாசப் பகுப்பாக வல்ல
நிசவுணர்வு நிக்கலையா நிற்க-வசப்படுத்தும்
பக்குவத்தா லிந்நூற் படித்துணர்க்கு நிற்போரை
எக்கலையும் தாழ்வின்றி (௧௪)

வேதாந்தத்தைப் பிரதிபாதிக்கு
முறைமை.

எல்லாம்பிரம் மென்றுநிகழ் வெல்லா மறிவென்றும்
எல்லா மறிவென்று நீமுகாம்-எல்லாமென்
றோதுமே யிந்நூலி லோதியவா நூல்போல
ஓதுநம்பா மிம்முறையே யோர்ந்து. (௧௫)

வேதாந்திக்கும் ஞானயமகஸ்க்ட்குமுள்ள
சாதர்ம்மியம்.

ஞாயமய ஞேயமய ஈடுங்க ளோரிரண்டாம்
ஞாயமாம் வேதாந்த நற்றெளிவே-ஞேயமயம்
மூமேத முன்பின் முரணேனும் காக்குமதம்
நாமேவாச நீங்கிங் கலம். (௧௬)

(நிலையொன்றென விளக்கல்.)

பண்டிருயா சப்பெருமான் பாராது பார்த்தருகத்
தண்டோது கூவியவோவர்க்கும்-விண்டநிலை
ஆரியத்தி கல்லா தமைத்தேன்பொழ் பாத்திரப்பால்
ஆர்ந்தரா ரட்கலாத் தன்று. (௧௭)

இந்நூல் தேவநூலன்று
யன்றெனல்.

தேவசிந்தை யென்பர் தெரியாதா ரிந்நூலைத்
தேவநிலை யாமுந் தெரிவித்தா-யாவருந்தான்
தம்பிதத்தை விட்டுக் கலபகா நிலைபிக்கத்
தப்பதத்தைக் காட்டுமே தான். (௧௮)

முறைவழுவு.

அன்னியத்திற் றேட மறையாக்காம் றன்மதத்தைக்
கென்ன மகிமையென்பீ ரிதுமதென்-றன்றெதென்
சற்றுமெட்டார் வத்துநிலை சண்டைசெய நம்போல்வார்
சற்றுமில ராக்குவீர் தான். (௧௯)

இந்நூற்கதிகாரியாகா ரினையரெனவும்
ஆவாரினையரெனவு முரைத்தல்.

தப்புருவாட் குத்தமியுந் தன்னுருவாக் கண்டவெனத்
தப்பகலார்க் கிந்நூலுந் தப்பாகுந்-தப்பகன்றோர்க்
காதிமுன் னொடிபோக்கு மாவாதி காரியிதம்
கூடுருவிக் காண்பார்தமே யுற்று. (௨௦)

இந்நூல் சுவாநுபூதியிற் றெளிந்த

மகான்களுக் குணர்த்துதலன்றெனல்.

அரைத்ததனைப் பாலே யறிந்தார்க்கு நன்று
திருப்பாடல் சாத்த றெளிந்தல்-அருந்ததியே போற்
தானுத லில்லார்க்கே சாற்றினதாம் நப்பயனேன்
தாமோதர னுதற்குத் தாம். (௨௧)

ஆக கவி - (௨௧)

சிறப்புப்பாயிரம்

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுத்தமவாதநூல்.

எம்மதப்

புலமைத்தலைமை விளக்கம்.

நிலை.

எல்லா மதமிறந்த முற்றுடையோ கேண்மின்
எல்லாமும் யாமு மொருங்கே நிலையின்றி
[illegible]யெங்கே வெளிப்படுத லெங்கே மறைதலிதம்
[illegible]யங்கிருந்து யாமறிதெ னாய்ந்து. (௧)

தன்னைத்தான் காணிற் றலைவன் றலைவல்ல
தன்னுருவ மல்லவெல்லாந் தானன்று-தன்னை
யறியாத் தகைப்பதனு லாய்ந்துணர்ந் துமர்
றறியாமை யென்சொல்லே யிங்கு. (௨)

உலகிதனைக் கண்டே யுறுந்தீர்ப்பு ளியும்
புலவர்முன் னன்றிப் புகலில்-இலருயோ
[illegible]சமேனுஞ் சொன்னேன் டனைவருமீ சாய்ந்தாய்ந்தும்
யர்தம் விகற்பமின்றி யிங்கு. (௩)
[னொரு

எம்மதமு மேத்துபொரு ளெப்பொருளே யப்பொரு
சம்மதமே கற்பிதத்திற் சம்மதியோய்-எம்மதமுங்
கற்பிதத்தாற் பேதித்தல் கண்டவர் வழக்குளதாய்க்
கற்பிதமன் றென்பதெங்ஙன் காண். (௪)

எவர்மத மேது மெய்யென்ன வுண்மை
எவர்மதத் துண்டோ வெறுப்பம் - அவையாச்
சொல்லிப் பட்டோடுந் தொழுமுயிர்க் கல்வமென
கல்லவர்போற் காட்டி நடித்து. (ரு)

அன்னியரா லெவ்விதத்து மாட்சேப மில்லாத
தென்மத முன்னிலை லேறுன்னிர் - என்னதம்மை
தம்மதமே மேலென்னல் சாற்றினரார் போலுமது
இம்மருளை யென்சாற்றி யிங்கு. (சு)

எதனை யெதுவெதுவா யெங்குரைத்தர் பக்கம்
எதுமுத்தி யொன்று மிருப்பதுமெல்லாம்
சொல்லுமதில் மாறின்றிச் சொல்லுவீர் வல்லவரல்
வெல்லுமவா றின்றி விரித்து. (எ)

எதிலே யெதுவிருந்துந் தெக்கரையுண் டெத்தால்
எதிலே யெதுவா யிருக்கும் - அதுதாவிர்
தேர்ந்திர் தடிபாவுஞ் செப்பி [illegible]
தேர்ந்துயத் லாகட [illegible] (அ)

கற்பவர்க ளாதலினும் கண்டு யயலறப்பிர்
மற்றையார்போ லாகாது வல்லீர்கள் - சொற்பதெல்லாம்
உம்மைவிட வேறில்லை யுத்தமர்கள் என்றுரைத்தென்
எம்மையிக லேதுவரமி னிங்கு. (கூ)

விடயந் தெரிந்தவர்போல் மெல்லவிவ கற்று
விடைகொடெனக் கேட்டுமீர் மெய்யா - விடைகொடுத்
தோயதி ரிராவைத் திட்டுவதென் மாட்டுவீர் [தாம்
நீரதியீர் நாற்றிலமை நின்று. (௰)

மதங்க ளதைப்பெரும் வழிபடும் மாக்கம்
மறைபெய [illegible] வல்லீர் - அதுவாவ
அல்லவாய்ந் [illegible] தெய்வமென லாதலினுல் மாறுவீர்
இல்லுயிர் நன்மைதனி னேர். (கக)

பதிசோ தனையிற் பலக்குமே யெந்த
மதங்களுங் கண்டிலிரோ வல்லீர் - பதிதான்
இருக்கவு [illegible] கெட்டிநின்று பார்க்கும்
இருப்பமுறை யாமிதுமா வென்று. (கஉ)

மதமென்கே ஸ்தாபிக்கும் வல்லவரீ ரெங்கே
பதியெங்கே பாசமெங்கே பாரீர் - [illegible]தான்
[illegible]த்தொடுக்கும் ஸ்தாபனைத யுந்துமீர் காணில்
யாதுக்குத்தான் வீண்வாத மிங்கு. (கங)

சோதனையி லிருக்குமோ சொல்லா லுறங்கிர்ப்பு
சோதனையா லுறுமதெனிற் சேர்வுறுமோ - சோதனையை
விட்டு விடைகொடென்னல் மேலோர் மொழியாமோ
மட்டின்றிக் கற் [illegible] (கச)

பேத மபேதமெனப் பேசிரண்டு வாதமதைச்
சோதனையென் றுரைக்கத் துணிவுடையோர் - வாதம்
இரண்டி லபேதமதே யிந்நாளின் வாதம்
[illegible]ருண்டுநீர் கொள்ளாயின் வந்து. (கரு)

எந்தநாள் சொந்தநா ளெந்தவுடல் சொந்தவுடல்
எந்தநகந் சொந்தநக மிங்கவலுக் - கந்தவிடை
சத்திகா லந்தமதாச் சாற்றுவலா ரெங்குமிலை
நச்சுமறை யாதியொத்து நன்கு. (கசு)

தம்மைப் புலனொன்றாக் காணக்கண்ட பேதமையில்
தம்முண்மை காண்பதென்றோ நாமறியில் - தம்மை
அபுலனாகக் காணவல்லீர் அபாசர் பேதமும்
பயனிலதா மென்றே படித்து. (௧௭)

அறிவோ டறிவனைய யன்றிவே றில்லை
அறிவனையே றிவெச சாரும் - குறிபாவம்
கண்ட மகண்டமெனக் கற்றவர்க்கு நாடிறின்
கண்டவர்செயல் வேறாமை காண். (௧௮)

நெருப்பிற் பிரியாமல் நிற்கின்றான் [illegible] யுயிர்
நெருப்பிற் பிரியாமல் நீரா[illegible]மாய்
எல்லா மறைப்பி னிலையல்லி கேட்பேயின்
வல்லாரைக் கண்டொருங்கு வந்து. (௧௯)

சத்தார்த்த வசமியார்த்த சார்வட்சி யார்த்தாவினை
யொத்துத் தெளியாதென் னொற்றிலே - சத்தார்த்தச்
சித்து சடவழக்கைச் சிக்கறுக்கத் தெய்வ நெய்விர்
மெத்தமயல் கொண்[illegible]டே. (௨௰)

காலமொடு தேசங் கழறுஞ் சரித்திரமும்
பேசி யுருவங்கே பொய்யன்றோ - மேலுணர்விக்
கில்லாது கற்றி னதைப்படித்தீ ரெவ்வாதம்
கல்லாதென் றுண்மைதனைக் கண்டு. (௨௧)

அசத்துசட தக்க மளித்தமொடு கண்டம்
வசப்படும் கல்விதனில் வல்லீர் - இசைப்படிப்போ
நாமா ருலகேது நன்காய்த்தொன் றுய்யவெய்தல்
ஈதோ விதற்குரிய தாய். (௨௨)

தத்தனையே நல்லதொத் தாம்கொள்வார் போற்சமயம்
இத்தையறி யாக்குருட் கொண்டுநீர் - தத்துவந்தான்
அல்லா வுயிரிலையா லங்குணர்தல் மறிவில்லை
கல்லாதெள் ளிங்கிலையைக் கண்டு. (௨௩)

தொண்டரெனக் [illegible] தொண்டகலா நிற்பர்கோ
பல்[illegible]ந்தா னல்லகதி பாழ்நாகே - கண்டுயிர்
அப்படி[illegible] இப்படி[illegible] யாய்நின்ற தேயறிவே
எப்படிநீர் [illegible]. (௨௪)

வெற்ற வெளியதனை மெய்யுலகாக் காண்பதெவன்
வெற்றவெளி தன்னை[illegible] மெய்யுலகம் - கற்றுணர்ந்தீர்
சுத்த மசுத்தஞ் சுகாசுகமு முள்ளதில
தத்தனையுஞ் சத்தாத லால். (௨௫)

சிந்தை[illegible]க மொன்றல்ல சிந்தைசெக மானீர்
சிந்தவடி வாக்கனாக்கத் தேர்கிலீர் - சிந்தை
சுயஞ்சோதி யேசமன்றோ தோலாப் புலவீர்
வயப்படுமி னல்லார்பால் வந்து. (௨௬)

பசுபதி பாசப் பகுப்பெந்த பாடை
வசப்படவ தங்கோ மலைவீர் - இசைப்படிப்பொன்
றில்லாது கற்றென் னொலன்செய்யு நன்கர்வம்
நல்லார்பாற் போக்கா னங்கு. (௨௭)

நினைப்புமறப் பின்றி நிலையின்மை காட்டமர்
அனைத்துலக மென்னென் றறியீர் - கலைப்புலவீர்
அன்னியமாக் கொண்டனைக்கிலானைப்[illegible] வல்லமையால்
தன்னையெய்யன் காண்பதென்றோ தான். (௨௮)

தன்னைச்சேர் நிக்கிடம் சங்கிலைய தான்விளங்கும்
தன்னிலைமை கோசமைத்துக் தமன்று-இக்கிலைமை
யாயா தெனைப்படித்து ஏனாயாம் யாப்புலவீர்
சாயாது கேட்டேம்பின் சாக்கு. (௯)

அறிவன்றி யாரொனதென் நான் றியமைச் சிட்டேபம்
அறிவன்றி யிவ்வுலகை யாரே-பிறிதென்று
கண்டிடவே கன்றுகக் கற்றபுலவீர் சடைக்கும்
விண்டெட யனைபிருப்பீர் ஒப்பே. (௧௦)

இம்மன் னுடலத்தளவே யெம்மதத்தில் தோன்கைசரும்
எம்மன் னுடலத்திருமி நில்லேபோயிட்டீர்
இயமுறத்தி யோபுலவீர் சீயும்மை கேள்மின்
அதுவிதுவெவ் வேறுழுவ தாம். (௧௧)

மேல்கீழெனப் பல்லாமை யெய்யுணர்வே வக்கங்கில
சால்படையக் கற்றுணர்ந்தீர் சாற்றுமீர்-தோல்வினையா
தெக்கிலை பேறுமெமையுணர்த்தா தென்றுதவி
இக்கிலையக் கேட்டேம் பிணி (௧௨)

கலையபக்கம் தீராது கற்றுணர்ந்தீர் கேள்மின்
அலைவே தொழிலெமக்கெல் லாரும்-கிலைபின்
கெல்லா மறிவறிவை யிக்குற்றப் பார்த்திருக்கில்
பொல்லா மயலெதுவும் போம். (௧௩)

உடலிருப்புந் தன்னிருப்பு போலத் துறவி
புலமிதும் மெய்மெய் நுணர்வீர் - புலமிக்கீர்
இவ்விருப்பை நீக்கும் மெய்யா நிறுசெய்வீர்
ஐவகுழு தன்றியுய்ப்பே யில். (௧௪)

உலக மதிமுகம்போ லுண்மைதனிற் காணும்
உலகமோ முக்தியுமுய்ம்-பலகற்றீர்
தன்னிழமேற் சாயாது தன்னிலையைத் தானுணர்ந்து
தன்னையக லாததுவே தான். (௧௫)

உள்ளதுறு சகத்துருவு போலா திருப்பதனை
என்றுமுணரும் படிக்குரைவீர்-உள்ளபடி
என்றுரைப்பீர் தும்மதத்தாக யிதெங்கேனு மாப்புலவீர்
நின்றுடுப் குளத்தோ வுரைத்து. (௧௬)

அறிவளக்க கல்லே சயலாக்கக் கற்றீர்
[illegible] னெப்படி கதியிர்-நெறிகொண்டாம்
பொறுயும் நிர்க்குண [illegible] வாக்கி யடைந்துய்ம்மின்
[illegible] லுயே தத்தி னம. (௧௭)

அகம்பிரம மென்பதனை யாளவத்தால் வைவீர்
அகமென்ப தெங்கயக மாயிர் - மிகப்படித்தீர்
[illegible] தவத்தை நாயுண்மை யிதெல்லா மாறுயதால்
அத்தமெய் நானே யகம். (௧௮)

அகமல் லவநறை யகமென்று கொண்டிங்
ககங்கொண்டு வைவதெவ னங்கோ-அகமிதென்
றுயாதாய் நுக்கசுக மாஞ்சுமலிய் பட்டுமேல்வும்
ஓயாப் பிறவிதொறு முற்று. (௧௯)

வத்துபரி சோதனையால் மாயா மயலகற்றிச்
சத்தசத்தி னுண்மையன்று தான்விளங்கும்-முத்திக்குத்
தந்திரம்வே றில்லையெனிற் சாங்கோரை வைவதெவன்
அத்தமில்தற் பீரீய் கடைத்து. (௨௰)

தன்மையா முன்னிலையுஞ் சாரும் படர்க்கையிதில்
தன்மையிற் றென்றாகத் தாஞ்சாற்றீர் - அன்மைதனைக்
கன்று வழியுமவை கண்டறியோ மாப்புலவீர்
என்றுமெங்கள் ஞானமதில் லின்று. (௪௧)

பொருளல் லவற்றைப் பொருளென் றுணர்வு
மருளாம் பெயரிட் டுரைசெய்-தெருளொன்று
மாப்புலவீர் ஞானமுமக் காமாறுமக்கே
ஆப்புடை சேர்மொழி யாம். (௪௨)

எங்கே சகத்தோற்ற மெங்கே யொடுக்கமிதம்
எங்கே யினியிருப்பி னென்றுரைக்க-எங்கேயோ
காட்டுவோ கட்டிடத்தே காட்டுமிந்த அம்மதத்தான்
மாட்டியதாம் பொய்யின் மனம். (௪௩)

தெரிந்து மறிந்தெனத் தேளின் கொடுக்கிற்
சார்தெரிதல் போலுமே கற்றீர்-பாக்கலகம்
நீதென்று கண்டுஞ் சிறிதளவைத் தேடுறுங்கல்
பாதகமென் சொல்லேன் பரிந்து. (௪௪)

தன்னையுந் தன்னுயிருந் தாந்தோரா மாப்புலவீர்
அன்னியத்தை போதிப்பீ ராஆ-எவ்வமதி
யுள்ளரும் புறம்பு மொழியாத் திசையத்தைத்
தள்ளிவைத்துப் போக்குதல் சால்பு. (௪௫)

இருப்பதனைக் கண்டிங் கிருக்கப டில்லீர்
இருப்பதலை தைக்கண் டிருப்பீர்-உருப்பலமாய்
அப்போது மெய்ப்பொருளாய் யாக்கதனைக் காணுகிலீர்
எப்போது மோப்புலவீ ரில். (௪௬)

எல்லாம் படிந்துணர்ந்தா ரிங்குமிலை யெங்குமிலை
எல்லாம் படித்தோமென் றேமாப்பேன்-அல்லீர்
படித்தளவு கொண்டறிவைப் பாங்காகக் கண்டீன்
எடுத்தவுடல் வீழுமுன் னினைந்து. (௪௭)

5333

வாராதுடலெனிலோ வந்ததற்கிங் கேதென்னோ
ஊரான்றோ என்றிலினியே யோர்ந்தறிதல்-நேரா
மயல்கடக்கக் கல்லாத மாப்புலவீர் பேச்சேன்
இயல்பியக்கக் கற்றீர் நடந்து. (௪௮)

இதனாலென் றென்னைக் கிருப்பம் புலவீர்
உதியா மரியா ஒன்றாய்-அதுகாணும்
வந்த வுடலெனவோ மானாதா னென்றிருந்தல்
எந்தவகை யுய்யோ மினி. (௪௯)

அன்றியந்த னென்றிருந்திங் காராயிற் றுனலவாம்
...விலக்கா லாராயிற் றுன்விலங்கும்-இன்ன
துலாவிடத்திற் றுனியமா யீதுநிலை யென்பீர்
எலாமுணர்ந்தீ ரிம்மயக்க மேன். (௫௰)

இலையெங்குங் கெட்டி யிருப்பதெலாம் போலே
கலையல்லீர் பொய்புலகாக் கண்டிங்-குலைவதென்
உண்மையெனி னுஞ முறலானே னெவ்வுருவுங்
கல்லாரிலையோ விதெல்லா கான். (௫௧)

விசாலை போற்றித்து மேவியத னுட்சடமாம்
பரமென்ற ஞ்ஞண்டிதனைப் பார்த்திருக்கிற்-கோசமெங்கு
மில்லையிது செய்துய்யப் பிறனோ துக்கோ வின்வாதம்
நல்லையிது வுண்மைதனை யோர்ந்து. (௫௨)

குய்முத் திருத்தி கொப்பறிதெய் ரேர்ந்தமியிர்
தய்முதே பூதத்துக் கோதனைத்தும்-கல்முதக்
காட்டவலார் தேடமியிர் காட்டுமோ கம்மாண்மை
முட்டுமி னல்லோர்பா லுய்ந்து. (௫௩)

உடனமைந்தில் கன்னியமெய் ரேர்ந்திதனி லொட்டா
இடைவிடா நிம்முதிலே ரிதென்-றடைந்தொரிரக்
கல்லாது சற்றுக் கூறுவதென்-வாயாலே
எல்லா முணர்ந்தவர்போ லிம்ரு. (௫௪)

ஈட்டிடும் றமோனுணர்ந்தி தில்லை தனிடத்தே
ரோட்டுமோ யனெனதென் றுள்ளபடி-யோட்டுமெனி
றுவேய் விருந்துகக கல்முச் சுபிப்பதெலன்
ஆனதிறிய் குன்றாமலில்லை யன்று. (௫௫)

காறு விருப்பதெது காணமுப் போவதெது
ஆறு மதிபட்பத் தாயாதென்-காறுக
வந்தவுடல் போறுமெய்பிர் மாமிபிதிய் கெம்செய்விர்
அந்தோ புலவீர்கா ளம்று. (௫௬)

ருவெளித் தோற்ப முலகமெனல் பொய்போ
தெரியாதும் ரவிவியமே நிர்வாம்-உருவெளியே
யென்றிருக்கும் காமாறி போதலைவிய் கேறுணர்ந்திர்
எய்றவரு மோவுஞ்ஞா விங்கு. (௫௭)

துரமுடனு மிக்கியையா கோக்குமழுந் தந்தாலே
யிம்முறைகாய் மேய்மேலே பெயற்றநெறி - எம்முறந்து
மில்லையிலி தொப்பதென்றிய் தேணர்ந்தார் பாழ்செய்து
துய்லையினிற் கேட்டேய்ம்மி லுய்ந்து. (௫அ)

எல்லாரு மென்றிருப்பி ரெல்லாரு மெல்லாரோ
எல்லா முடலன்றி யில்லையே-எல்லாரும்
நானென்று றில்லையதா றுனென்ப தொன்றேயாம்
ஆறு வழுதே யது. (௫௯)

ட்டும் பயனில்லை பாவியுடற் கென்றுரைப்பீர்
ட்டிய் குபசரிப்பீர் ஞாயமோ-விட்டிதனை
ன்குணர்ந்து தேகிதனை நாடி யுபசரிக்கில்
அன்றே யதுவிட தாம். (௬௰)

இலக்கணமுந் தர்க்கமுங்கற் றென்றுகவி யாந்தன்
கலைங்கல் லார்க்கெட்டமட் டெய்கேட்கக்கமுறச்
செய்யுந் துவாயல்லாற் றீர்க்குமோ முக்குற்றம்
யோ புலவீர்கா ளம்று. (௬௧)

தன்னை யடக்கற்கோ தர்க்கநூ றோர்ந்துணர்தல்
அன்னியர்வாய்ச் சொல்லை யடக்கற்கோ- தன்னிலைமை
று ய மாதலினு லார்கறுத்தற் கேதுவே
உய்யும்வகை கண்டேய்ம்மி னுய்ந்து. (௬௨)

ஆரா யியற்கை யவாரிக்கற் கொன்றுகேள்
நிராச் சகமுழுதுஞ் சித்தாக்கிம்-சாராதே
சித்து சடத்துயிதம் நிருவதால் மாப்புலவீர்
இத்தையொத்த முத்தியில்லை யில். (௬௩)

உத்தேச லட்சணந்தோ டோதுபரி சோதனையால்
வத்துவிலே காட்டுமியிர் வல்லீர்காள்-உத்தேசத்
தன்றி மதபிறத்தி சாயுங்கா லென்றெப்பு
என்றுபெரி யோரடைவீ ரிங்கு. (௬௪)

எம்மதமு முண்மையே யிங்கெவர்க்குஞ் சம்மதமேல்
எம்மதமு மில்லையே யில்லன்னம்-எம்மதமோ
எல்லாமா யல்லவுமா யில்லன்ன நின்றதெது
சொல்லாது மோனமாஞ் சொல். (௬௫)

மேவுமலை நீர்போலு மெய்யறிவிற் காண்பவெலாம்
மேவுமே காண்பவெலா மெய்யறிவா-நீயிதனை
உற்பலமாக் கண்டிருக்கி லொன்று விளங்குமிவீர்
கற்பதிங்கீர் நீயினிதைக் கண்டு. (௬௬)

மன்னுறு பூத மணிதாதி ரூபமிவை
என்னு மிருக்கும் இடங்காணீர்-மன்னுறு
காணுது போவதன்முன் காணுத மிருக்கிற்
கோணு நெறியுண்டு கொல். (௬௭)

சிறைப்பட்டான் போலச் சிறையுடலிற் பட்டோம்
சிறையுடலோ நாலாறி னீர்வின்-சிறையேதும்
மூன்றவத்தை தன்னிலுமே மூன்றுடலிற் பட்டுழலும்
சான்றாமை யன்றியுண்டோ தான். (௬௮)

அறிவிலான் நால மளவிலதாச் சூக்கும
[illegible]ப தூச கோடி யாட்கே-யறிவிலுந்தன்
மூல மவித்தைதை முடிவிலாத நீர்கெடுக்கிற்
சாலச் சிறைதவிர்ப்பே தான். (௬௯)

சிறையுடலிற் பட்டாரந் நிர்க்குண்வகை யென்னிற்
சிறையதனைத் தாலவித்தை நீங்கும்-குறையிலண்டம்
நீரியம் யாதொன்றாய் நீர்ந்தபுல மைத்திறத்தீர்
இருமவகை கண்டெய்மின் னேர்ந்து. (௭௰)

மூகமோ டகமலர்ச்சி மூதுணர்ந்தோர்க் கென்றும்
மிகவு மொருபடித்தா மேவும்-அகவிளக்க
மாஞ்செல்வத் தாலவ் வனுபவமில் லாருமக்கே
தாஞ்செருக்கா லொப்பகெங்ங னும். (௭௧)

கற்பனைக ளுமல்ல கற்பனைகட் கப்பாலும்
கற்பனைநா மென்றறிகோ கற்றுணர்ந்தம்-கற்பனைதான்
நாகல் லவற்றையெலா நானெனலே மாப்புலவீர்
எனுமக்குத் தக்கமில்லை யிங்கு. (௭௨)

உடனுமாக் காண்பி ருமக்கத்தி லுண்டோ
உடலுயிவாக் கண்டொளிர்வ தன்றோ-இடமிலையே
கற்றோ மெனுஞ்செருக்காற் கற்றது மொருபயனும்
[illegible]ற்றைபன்றி யெங்கே பாம். (௭௩)

தேகிநா னுக்கண்டு தேகிபா வந்தனுப்த்
தேகி[illegible] னுமுயற்சி செய்யாது-தேகமதாய்
[illegible]னதவஞ் செய்தாலு மேகமாய் நிற்பதுவன்றோ
என்னவா றுய்வ மினி. (௭௪)

நினைவுலகா நிற்பதனை நீக்க வறியம்
நினைவுபா மாக்கவெங்க னோர்வ[illegible]-இனையா[illegible]
வேடத்தாற் சொல்லால் வியக்க[illegible]கெகுவதென்
பாடத்தான் கற்றோம் பரிந்து (௭௫)

சுருதியுத்தி யோடு சுவானுபவ மூன்றாம்
மூணுது காட்டில்லை முய்யம்-இவ்வெட்டின்
ஆன்றுகு மாப்புலவீ ரையோ வொன்றுயவிளங்கல்
நன்றாகக் கண்டேய்மி னட்டு. (௭௬)

அறிவதுவோ வுண்மையிலை யன்னியமோ நேரில்
அறிவதுவே யுண்மையிலை யாகும்-பிறிதன்று
தன்னையறி யாத்தகையாம் நக்கபுல மைத்திறமின்
றென்னகொலோ வைவதிதை யிங்கு. (எஎ)

அறிவென்று மெய்ஞ்ஞானவென் னைம்பமதா மிங்கு
அறிவினிலை நீயறியீ ரந்தோ-அறிவிதுதான்
உள்ளதல வில்லதல வொன்றல்ல பல்லவல
தள்ளலல கொள்ளலல தான். (எஅ)

அல்லவில்லை யென்று ஐயமும் பொருளன்று
தல்லவில்லை யென்பவற்றை யாமுணர்வெ டெவ்-றல்லவே
யின்பென் றுழல்பிறவி யென்றுணர்தம் கேளுரைமை
நன்குணர்ந்தீர் சொல்வீரிதை நன்கு. (எகூ)

கண்டபினமென் றெவ்வுடலு நாடி ரிவையே
பிண்டபிணமா வன்று மிடக்கில்-கடையுறப்பும்
போகா திருக்கப் புலம்புவதென் மாப்புலவீர்
ஏகாதோ நம்புலமை யிங்கு. (அ௰)

உடலன்றி யென்று முயிர்களுண் டறியீர்
உடலுயிர [illegible] யுயிர்-உடலுறவாக் [கொம்
கொலிகனவன பா[illegible]லவீர் கொண்டிருந்தா ரைக்கண்
கொள்வாரார் மேறுங் குறி. (அக)

ஆசையே மனையாகி யாமெனினும் கேண்மின்
ஆசையுழுத லட்சமா வறியீர்-ஆசைதான்
ஆண்பெண் ணலியென் றகன்றபுல மைத்திறந்தீர்
யாண்டிறவோ வோராமை யந்து. (அஉ)

ஆசைவிரண்டா றூட மறிதமோ டென்பீர்
ஆசையுழுத லாயுங்கா லன்றே-திசைகாணு
தல்லவல்ல வென்றகலு மப்பாலென் சொல்லறியீர்
வல்லவர்பாற் கேளாதென் வந்து. (அ௩)

அல்லவற்றை நானெனவே யற்பரிது மென்கிறீர்
அல்லவற்றைக் கோனென்று மல்லனவே-சொல்லளவா
வாதிக்கக் கற்றுணர்ந்தீர் வாயடங்கிக் கேட்டிம்மின்
போதிக்கத் தக்கவர்பாற் புக்கு. (அச)

ஆண்டா னடிமை யகற்றலல வெம்மதந்தான்
ஆண்டா னடிமையிலை யாமதற்கே-வேண்டியே
மாய்ந்துணர்ந்து பூசிக்கி லாமதென் வைவதெமை
மாய்ந்துநீர் போமளவும் வந்து. (அரு)

மதவபிமா னந்தான் வகையறியா திந்த
மதமறிந் தப்பொருளை மாற்ற-மிதமிலதாய்க்
காகம்பல் கோடியொரு கல்லின்முன் னிற்குமோ
ஏகந்தான் சாதிக்க லிங்கு. (அசு)

என்னை மொழுவ லிதுவோ வழுகுமக் [illegible]
நன்றுணாது சாரமதை நாடாதேன் [illegible]
றில்லாது மெல்லுவர்போ லெல்லா மளந்துரைப்பீர்
வல்லோர்பாற் கேட்டிம்மின் வந்து. (அஎ)

எல்லா மதமுணர்ந்த மெய்ம்மறையென் றேற்பதெவன்
எல்லா மலவென்லை யேலாதென்-வல்லீர்
இறையிருப்பி தல்லவெனும் கேதுமறியீர்
மறைதெரிந்த தேர்ச்சியிதோ மற்று. (அஅ)

எம்மதத்தோர் பாவனைக ளெவ்வா றிருக்கினுமெம்
சம்மதமே சிற்சொரூபந் தானதனுஞ்-செம்மதியீர்
இங்கிலையோ ராதநிரு லேதுபடித் தெம்புலவீர்
சொன்னதுவுங் கேளீர் துடிந்து. (௫௯)

உடலாலோ வான்மா வுணர்வதுவோ வான்மா
உடல்போ லுணர்வதுவா வுற்றுத்-திடமதுஞ்
சொல்லுவதைச் சொன்மின் றுவிதமதா மாப்புலவீர்
வெல்லுவதைப் பார்ப்போம் வியந்து. (௬௰)

நாட்டலென் றேகாணி னஞ்ஞானம் மூனையதை
நாடுங்காரியத்தி னேகாதோ வல்லதுமோ-நாடுமவர்
தெள்ளத்தான் வாயுண்டோ வேண்கேளீர் மாப்புலவீர்
உன்னுமி னிம்மொழியை யுற்று. (௬௧)

அவனன்றி யேது மசையாதென் போமெய்
அவனன்றி யேனவா வந்தோ-அவலமாச்
சொல்லிக் கெடுவந் துறந்தார்போல் மாப்புலவீர்
வெல்லுமோ நஞ்சொல் விரைவு. (௬௨)

உடலோ [illegible]விரன்டி இன்மை யுணர்வை
[illegible] ளோர்ந்து முணர்வை-[illegible]
காணென் றனுபவிக்க நாடியாக் கமுணர்ந்தம்
எனுமிவம் விளைகத்தா லிங்கு. (௬௩)

யாம்பூசை செய்யிலெமக் கெம்மையறி யாதவீர்
யாம்பூசை செய்த பிரான்டிற்றோ-வேம்பாகும்
மாப்புலவீ ரீதுமக்கு வந்ததிலை யாய்மெலதாம்
காப்பெவன்போல் சான்றோர்சொல் கண்டு. (௬௪)

குருவேடங் கொள்வீர் குலைக்கிர் மயலைப்
பெருவாய் திறக்கிற் பின்னமாம்-வெருவுமோ
மாயா மயக்க மறிவிட்டு மாப்புலவீர்
ஆயாதென் றக்கோ ரடைந்து. (௬௫)

அறிவிருக்கக் கண்டோமதை யாயாது போக்கி
அறிபொருளைத் தேர்ந்ததனு லந்தோ-வெறிவிடயந்
திருமோ மாப்புலவீர் தீர்ந்தார்போம் போதிப்பீர்
திரும்வகை யீதோ தெளிந்து. (௬௬)

நாரா யணனதி நாமம் பலசொல்லி
யாராயா தின்னதென வப்பு[illegible]-போராதே
தேகமெலா நாமமிடு நீருமோ சிந்தைமயல்
ஏகமோ வல்லவோ வென்று. (௬௭)

எம்மதப் போதகர்கா ளிவ்வாறே தத்தமதச்
சம்மதக்கோ ளின்படியே தாநடக்கில்-எம்மயலுங்
கட்டறுமோ தன்னுண்மை காணு விடத்தகையோ
விட்டுய்ம்மின் கேட்டுறுதி யிங்கு. (௬௮)

எவ்வள[illegible]கோடிமடம் இம்மா நிடமுதி[illegible] [தாப்
எவ்வுயிரை[illegible]மென் றீதுணர்ந்து [illegible] செ
பய்கிட்டு நம்மத[illegible] பாழ்படுத்த னீதியோ
இங்கவரை யைய[illegible] வின்று. (௬௯)

அறிவு மயக்கை யகற்றுமியிர் மேலும்
அறிவை யழுத்த வறிவீர்-செறியதுபோம்
நன்லோ விளக்கத் தகாதினையு நும்மனையென்
றுன்னறியீ ராசிரிய ரோ. (௭௰)

தன்னைத்தான் காணீர் தமைக்குருவாக் கொள்வதெவக
அன்னியர்சித்தத்தைக யறிந்தற்கோ-முன்னவனைக்[கா
கண்டவர்போற் சொல்வதெவன் கண்டறியாப் போதக
உண்டுகொலோ மோட்ச முமக்கு (ா௧

அறிவையலென் றோரிரண்டி லன்னியத்தை யோர்தற்
கறிவே பிறிதன் றறிவை-யறிதற்குத்
தன்னையன்றி யின்றதனாற் றன்னைத்தான் காணுதென்
இன்னதற்கோ வாசிரிய ரீர். (ா௨

அறிவை யறிவரிய வல்லவற்றைப் போதித்
தறிவை மழுக்கவல்லீ [illegible]ர-செறிவாகே
வேறில்லை மாப்புலவீர் விட்டடிமை யாகுமினோ
மாறில்லாக் கல்லாவர்பால் வந்து. (ா௩

நானுக விவ்வுடலை நம்பியிப் பற்றன்மின்
நானு வருவுடலை நாம்பற்றேம்-நானுகப்
பற்றினதான் முன்றுடலைப் பற்றியே மிவ்வுடலைப்
பற்றும் பழக்கமதைப் பார். (ா௪)

பற்றுவினை நானுகப் பற்றப் பழகுதலே
பற்றிபால் வேறுமோ பற்றினதா[?] பற்றுயிர்
சென்மந் தொலைக்குமுறை தேடுவதால் வேறில்லை
நன்குணர்ந்தீர் கேட்டெய்ம்மி னென்று (ா௫)

பாத்தைநா னென்றதுவாம் பற்று மகனும்
உரத்தையு நானென் றறுதி-பிரப்பமேல்
அன்னியமா தற்குண்டோ வாயாதென் போதிப்பீர்
என்றுமறி கேட்டெய்ம்மி னிங்கு. (ா௬)

அன்னியநா னென்ன லகற்றறியாப் போதகர்காள்
எவ்வாறீர் போதிப்ப தென்னபயன்-உன்னுகூர்
கேட்டு மகிழ்வதலாற் கேட்பரோ தங்கண்டார்
நாட்டி யுமைப்பொருளா வன்று. (ா௭)

எல்லீரு மோர்முகமா யெல்லா முழுந்தாலும்
வெல்லீரிந் நீர்க்கதிலே வேறுவமையால்-வல்லீர்
இதுவென்று சுட்டப் பிறந்ததனுங் கேண்மின்
எதுசெய்யு நம்புலமை யிங்கு. (ா௮)

அறிவன்றி நீவிரா ரச்சிப்ப தாரை
பிறிதென்று ஞாயத்தாற் பேசீர்-நியமிக்கீர்
ஐயமெலா நீங்கி யறிவின்ப மாகுவீர்
மெய்யுணர்வ தாகி விடின். (ா௯)

எங்கு மசிபி ரிதுவே கடைமுடிவில்
எங்குந் திரிந்தாலு மென்னபயன்-எங்கும்
விளைந்தாலு நெல்மசிதல் வேறின் றுரைபேல்
களைந்துய்ம்மி னோரானை கண்டு (ா௰)

ஆரைப் பகட்டவிங்கே யாசிரிய ராகிப்பீர்
ஊரைப் பகட்டவென வுன்மையே-ஆனா
உருவென்பீர் தெய்வ முருவருவ மென்பீர்
அருவென்பீ ரொன்றுமறி யாம். (ா௧௧)

பருவத் துடலளவாப் பார்ப்போ நமைநாம்
பருவம்போல் மாறிலம்யாம் பார்த்தும்-உருவளவென்
றுன்ன லொழிமி னுணர்வளவா நின்றுய்ம்மின்
இன்னதெனத் தேர்ந்தி சினைந்து. (ா௧௨)

மாயா மயமிதென வஸ்துநிலை யின்னதென
ஆயாதியுங் குன்றுமெய்கங் காய்ருவீர்-ஓயாது
சுற்றலைந்தி ரெப்போது கண்ணுறக் காணுவீர்
முற்றலகு மொக்க முடிந்து. (௱௧௩)

எல்லா மசத்தாக வென்றவரு மோவுமக்குப்
பொல்லா மயலிங்கெப் போதகர்கள்-நில்லீர்
நினைப்புமறப் பற்று நிற்கி லொளிர்வீர்
அனைத்துலகுந் தானு யவன். (௱௧௪)

ஐயந் திரிபின் றறிவிக்கி னுங்கொள்கை
ஐயமின்றி யேற்ப மகிழ்ந்து-வையத்
தெவரு மயக்குவீ ரின்சொலால் வல்லீர்
கவருவதென் றேவல்லமை காண். (௱௧௫)

முற்றுந் தெரிந்தவரோ முன்னேனைக் கண்டவரோ
கற்றவரோ சித்தியென்று கண்டபடி-வெற்றுவெறுஞ்
சொல்லாலென் னையதெனைச் சுண்டலைப்போல் மாப்புலவீர்
சொல்லுவதைக் கேள்மின் றுணிந்து. (௱௧௬)

நல்லவற்றைச் சீவேச ரயென்று காட்டுவீர்
அல்லவெனப் போவதெல னுயுங்கால்-அல்லவற்றை
அல்லவென யாமறக்க மங்கைக்கொள் ளாதிருக்கில்
நல்லவருக் கிதோ நலம். (௱௧௭)

அற்புதத்தா னட்டிலோவில் சமயங்கள்
கற்பிதமென் றம்முளோ காட்டுவதென்-சொற்பிதற்றல்
இன்னவின்ன வாரே யிருக்குமெனத் தெய்வநிலை
சொன்னதெவன் சொன்மின் றுணிந்து. (௱௧௮)

(பிந்காஸ்துதி.)

பற்பலவாங் காட்சிகளைப் பார்த்துச் சுகிக்கின்றீர்
அற்பமும்பொய் யென்றே யழிகின்றோம்-சிற்சொருபம்
அன்றிரும் பாக்கியத்தை யாரறிவார் மாப்புலவீர்
இன்றுதெரிந் தேனருமை யிங்கு. (௧௧௯)

அனுவினு மட்ட வணுவே பரமென்
றனுமைக் குறியா வறிவும்-அனுகாது
பூரணமாப் பாவிப்பீர் புண்ணியத்தை யென்சொல்வன்
ஆரணத்துக் கொக்க வறிந்து. (௧௨௰)

எவ்வா றிருக்கினு மெய்ப்பொருளுங் கண்டுவப்பீர்
அவ்வா றுவக்கா மலாய்ந்திறப்பம்-இவ்வாறிங்
கில்லாத துஞ்சுகத்தை யென்சொல்வன் மாப்புலவீர்
எல்லாமு மில்லை யெமக்கு. (௧௨௧)

எளிதிற் சுகிக்கவல் லீரிவ்வுலக போகம்
எளிதிற்பா ராக்கியப்[illegible]ங்-தெளிவதனும்
போகிக்க வல்லமிதோ புண்ணியந்தான் மாப்புலவீர்
வாகிக்க லாரு முமக்கு. (௧௨௨)

பொறியாம் சுகிக்கவல்லீர் போகத்தை யெங்கும்
அறியாது வெட்டவலேர் மற்றோ-அறிகிலிரோ
ஈதாறு மெய்ப்பாவ மென்செய்வ மாப்புலவீர்
ஓதாம லோதி யுணர்ந்து. (௧௨௩)

தனுவாக நின்றோர் தனுவைச் சுகிப்பீர்
தனுவறியா மூடம்யாஞ் சற்றுந்-தனுவயலைப்
போகிப்ப தெங்ஙனமெம் புன்மை தவப்பயனோ
வாகித்து நம் வைவீ ருவர்த்து. (௧௨௪)

உணர்வன்றி யாவு முரியீர் தனையா
உணர்வென்று மேயுரிய போரி-தனையிலம்யாம்
என்செயினு நங்கடமை யென்செய்வ யாப்புலவீர்
நன்றுணர்ந்தார்க் கின்றே நலம். (௧௨௫

மாயா மயமன்றி வத்துவெங்கெய் கேதுண்டு
மாயா பலமுடையீர் வல்லமோ-ஓயாது
வாதிக்க மாப்புலவீர் வாயாடி யார்வெல்வார்
நீதிக்கு மாறாக நின்று. (௧௨௬

உள்ளதனை யில்லெலன்பீ ருண்டென்பீ ரில்லதனைக்
கள்ளமா யாவலபங் கண்டிலிரோ-தெள்ளறிவீர்
ஏதேதெங் வாறே யிருப்ப மதுவதுவாய்
வாதாட வல்லபலம் வந்து. (௧௨௭

மனமுமறி யாப்பூசை வந்திப்ப மேனை
கலைப்பூசை யம்மதே காரண-இறைமுதலோர்
எவ்விதத்தா லொப்பு நீருமக்குப் போதகர்கள்
எவ்விதத்தி னுங்கேட்டய றே. (௧௨௮

வந்திப்பா னோம்பான் வழிபடுத லிம்மூன்றும்
வந்திப்பீர் யாமோ வகைதெரிக்தல்-பந்தியின்றிப்
பேரவதிறும் பூசிப்பும் போதகர்கள் ளோகமதாய்
ஆவமோ வொப்புமக்கிங் காய். (௧௨௯

எக்கணி யொருபொருளா யிச்செம்மை வைவதெய
எல்லன மிறையுருவா யிங்கிருப்பீர்-எல்லாம்
இறையேயா மில்லம்யா ம்நீயமக்கோ மேன்மை
குறையிரக்கும் கேளாவென் சொல்லும். (௧௩

செய்திருவி யிட்டாலென் னீக்கிலென் முத்தியிலே
புத்தி விகற்பமதைப் போக்காதிங்-கெத்திறத்தும்
என்பேன் பிறைபொறுமி னென்கருத்தை யோராநீர்
என்செய்வே னொறுக்கி னிங்கு. (௧௩௧)

சேறுநீ ரும்போலுஞ் சித்துசட மிவ்விரண்டுந்
தேறீர் கைக்கறிந்த சித்ததனை-வேறிலையென்
றெச்சில் பொறுக்கிகள்போ லெய்தே யனுபவிப்பம்
உச்சிதமா மென்றே யுணர்ந்து. (௧௩௨)

மனம்சேர்ந்தி கல்லாய்தல் மாண்டே மிகவும்
பின்கருத்த செம்மதத்தும் பேணிக்-கனைக்கில்லாய்
போதகர்கா ளேய்பதெவன் புல்லியரும் பாவேதெ
செய்துசுற்று மென்னே யெமக்கு. (௧௩௩)

அறிவையறு வென்பீ ரகண்டமா மெய்பம்
மறுத்த லெமது மடமை-பொறுத்திடுதல்
சான்றோர்க ளுயப்பொறுமை சற்று மதியிலம்யாம்
வான்றியா யாதிங் குனில். (௧௩௪)

ஐயந் திரிபுங் கசற்றுமீர் போறிப்பீர்
தெய்வமில்லை யின்வதெனத் தீரமாய்-உய்வதெவன்
எஃபோலிகள் மிக்கீ ரெம்முள்ளங் கூசுவதென்
எம்பாக் கியமிதுவோ வின்று. (௧௩௫)

மெய்யுணர்வு.

அறிவன்றி யுண்டே வனைத்துமுரு மீசன்
அறிவன்றி யுண்டென்ன லாகும்-பிறிதென்று
ஞாயத்தால் சோதனையா னட்டி பெருமுகத்தும்
ஞாயத்தா லேற்குதுட்பா ன்னு. (௧௩௬)

அயலறிவ தெல்லா மறிவாகக் கொண்டிங்
கயலாகச் சாதிக்கி லாமோ-மயலகற்றீர்
அன்னியம்போம் நேர்ந்தறிவு மப்பாலிர் சாதிக்கில்
என்னபிழை யுண்டா மிருந்து. (௱௧௭)

அறிவே தனையுலகா வாக்கித் தனையே
பிறிதாகத் தான்காண் பெருமை-அறிகுறிரேல்
அக்கணத்தி லொன்று மசையாது நின்றொளிர்வீர்
மிக்க துவிதமதை விட்டு. (௱௧௮)

அறிபொருளை லக்காக வாய்ந்துணர்ந்தாற் போல
அறிவுதனை லக்காக வாயின்-அறிவாக
மேல்கீழொப் பின்றி விளங்குவீர் மாப்புலவீர்
சால்பிதுவே வேறின்று தான். (௱௧௯)

உருவிடங் காட்சி யுணவுடலம் போகம்
விரிவொடுக்க முண்மை வினோதம்-பெருவுறவு
மன்னோ நமக்காயின் மாற்றியுறி வாவதெங்ஙன்
என்னுமை யப்புலமை யே. (௱௨௰)

யாருந்தோல் மூடியே யெவ்வாறு பார்க்கினும்
நீருஞ்சம் றொராது நீக்கறியீர்-யாரும்
இதுவலவே யின்றென் மெய்போ தறிகிர்
அதுவிதுவென் றப்போ தறம். (௱௨௧)

ஐயறிவு மோரறிவ யன்றி யிருக்குமெனில்
ஐயறிவுந் தாமே யறியாதென்-மெய்யுணர்வுந்
தன்னியல் வோரறிவைச் சாயாது காணுமின்ப
வெள்ளமதா நின்றிடுவீர் மிக்கு. (௱௨௨)

அறிவைச் சுகிக்கறியி ராகுமோ வென்பீர்
குறியாவ மெய்யென்பீர் கோதே-இமைக்கிர்
என்சொலினு மெய்யாமோ வென்றுமறி வேயுண்மை
நன்குணர்மி னெஞ்சொ னலம். (௱௨௩)

உண்டே னுறங்கினே னோடினேன் பாடினேன்
கண்டேன் விழுந்தேன் கலங்கினேன்-கொண்டேன்
எதும்விவகா ரத்திலெலா மெவ்வா றிருப்பம்
அதுவினமு நாமறிவ தால். (௱௨௪)

எம்மையுஞ் ஞானியென்பி ரேதுமறி யீர்ஞானம்
தம்மை யயலாகக் காணுவீர்-எம்மையும்
இல்லையென்பீர் நீக்கறியீ ரெல்லா விகற்பமுந்தான்
சொல்லிலே வல்லீர் துணிந்து. (௱௨௫)

வெளியன்றிச் சோதனையில் மெய்யுலக முண்டேல்
தெரியன்றி யுண்டாந் திரிபுங்-கெளிதறியத்
தக்கதிதன் மெய்த்திறத்துஞ் சாத்திரிகா ளும்மதத்தை
எத்திறத்தாய் சாதிப்பி ரிங்கு. (௱௨௬)

உருவுருவ முள்ளதில தொன்றுபல வின்றும்
தெரிவுசட மாதியன்று தெய்வம்-தெரியவினைச் [லவீர்
செப்புதும்யா மொவ்வொன்றுந் தேர்ந்துய்ம்மின் மாப்பு
எப்படியுஞ் சாயா திருந்து. (௱௨௭)

உருவன்று தோன்றி யொழிவதனு லெங்கும்
அருவன்று பாழதனு லப்பால்-உருவருவம்
என்னிற் கணமொக்கு மீதுமன்று மாப்புலவீர்
என்றோ பயமிலதா மிங்கு. (௱௨௮)

உள்ளதன்று காண்டற் குருநிறை யில்லதன்று
உள்ளவறு மானமெதுங் கொண்டன்று-கள்ளயயல்
உண்டதனும் பல்லவல வொன்றாய் முடிவதனும்
கண்டாயல் வேறெனவயுங் காண். (௧௪௯)

சித்தன் றகோசரமாத் திர்வதனுன் மாறன்று
சித்தையன்றி யின்றதனுந் தேருமிடத்- தெத்திறத்தும்
ஆன்மாவன் றம்மோ டொட்டயாள மெதயலன்
றான்மாவை யன்றிறிசு தால். (௧௫௰)

கானன்று நீயன்று நாடும் படர்க்கையன்று
தானெனலை யாயுங்காற் சர்வமன்று-தானெனலை
யன்றி யிலையிலவா லாயதென் சாதிப்பிர்
என்றுமிது கேட்டறியீ ரிங்கு. (௧௫௧)

தன்னைத்தா னேயொருவன் சாம்றவா னென்று
தன்னைநீ யென்றபலான் சாம்றவான்-தன்னை
அவனென்பான் வேறொருவ னன்றாற் றனோ
எவருமிது சொல்வதனு லிங்கு. (௧௫௨)

தானென்ப தொன்றேமெய் சார்ந்தவெலாம் கற்பிதமே
தானெனலைக் கன்மிய்ம்மில் சாஸ்திரிகாள்-எனிகழ்வீர்
தானேதா னுமிழிற் சார்ந்தோ செல்லயக்கான்
வேனோ வெறுப்பின் மிதில். (௧௫௩)

தானுமித் தானலவாச் சந்ததமு நிற்குநிலை
தானுனு லன்றோ தனித்தொளிரும்-வானுமி
நிற்கு மயலறியீர் நீக்கும்வகை கேட்டறியீர்
அற்புதமே யப்புலமை யாம். (௧௫௪)

தெய்வநிலை யின்னதே நேர்ப்பென்றிங் கேம்கிலிரோல்
எய்வமுன்மை யப்பதனை யெங்குமே - பொய்நிலைகள்
சல்லடைபோ லாதற்குச் சாஸ்திரிகா ளென்செய்வீர்
நல்லவர்பாற் கேட்டிமம்மி னங்கு. (௧௫௫)

ஆன்மா சகத்துமிங்ஙனுகுமதே லாயுங்கால்
என்மயக்க மின்றுமிதி லென்செய்வான்- என்செய்வீர்
ஆய்ந்துணர்தல் தேர்ந்தார்க் [illegible] தா னென்பதனை
ஆய்ந்துணர்தல் செய்யா தகம். (௧௫௬)

தானிலா தெய்குமிலை தன்னிலிலா தொன்றுமிலை
தானன்றி யாதுமிலை தானுகா-தேனுமக்கு
வின்வாத மெங்நாளும் விட்டிம்மி னிங்கிலையில்
காண்பவெலா மொக்கக் கனைந்து. (௧௫௭)

எட்டுஞ் செகவழக்கை யெல்லாந் தெளிந்தவர்போல்
எட்டாப் பொருள்வழக்கை யேதெவ்பிர்-முட்டின்றிக்
கற்றுமுறை யின்னன்மோ கட்டறுத்திங் குய்யும்வகை
உற்றுணரா தென்னோ வுவந்து. (௧௫௮)

வம்பா லெமைவெல்வீர் வாய்[illegible]ல் வெல்லமியீர்
வம்புமத மென்றிடுதல் வாஸ்தவமே-வாமெல்லாம்
தன்னை விளக்கத் தகாததினுல் யாப்புலவீர்
என்னதடை போக்கிடுதற் கிங்கு. (௧௫௯)

நினைப்பெ மறியதனு னீங்கி னினையீர்
நினைப்புநித்த போதா நினைப்பிர்-நினைப்பையே
பூசிப்ப தாகுமன்றோ புத்தியிலீர் பூசிக்கப்
பூசிக்கத் தேராதென் புக்கு. (௧௬௰)

நினைப்புதித்த போதுதிகழு மொறுவும்
நினைப்பிறந்த போது நிகழா-நினைப்பன்றிக்
காட்டி பொருளும்போழ் கண்டறியீர் பெய்யாமிலை
நாட்டமெதன் வேறாக நன்று. (கசுக)

நினைப்பே சகத்தா நினைப்பே யுயிராம்
நினைப்பே பதிபா நினைக்கில்-நினைப்பன்றிக்
காட்டி இலைதத்தைத் ...வசே யினையவை
காட்டியீர் தம்பாடமை நன்று. (கசுஉ)

ஞானம் விடயமென நன்றயம் பிரத்தியட்சம்
ஆனவிரலன் றெல்லாமுன் னருளோ-வினையவை
நம்பிக்கை யையமே நன்குணர்ந்தீர் கேட்டுய்ம்மின்
இம்ப சுபயத்தை யிங்கு. (கசுங)

விடயகாட்சி தன்னால் விருப்புவெறுப் போடே
மடமையின்ப துன்ப மயேனக்-இடமின்மை
ஆல்லயல் கலக்க மறியாத் திகிலையம்
எல்லையின்றி வந்திடுமே யிங்கு. (கசுச)

ஞானகாட்சி தன்... லுகாயோம் சொன்னவைதாம்
ஆன வுவப்பதனை யாசறிவார்-ஈனமுறச்
சின்னமயிச் சின்மைதாஞ் சித்தத் திரிபகற்றம்
இன்னவிலை போலெங்கு மில். (கசுரு)

இம்மையிலே ஞானசுக மிங்கடைதா நோனத்தால்
கம்மையுறி யாமையது நாமகல்வர்-கம்மை
மறவாத நாட்டமதை மாறு தடையும்
குறைவெல்லா நீக்கும் கொடை. (கசுசு)

ஞானகதக் காட்சியிது வல்லகதி வேறில்லை
ஞானமே மேலென்று நாட்டினார்-ஈனமிலார்
கண்டிலிரோ மாப்புலவீர் கல்லாடவர்யாம் கேட்டுய்ம்மின்
விண்டிட வெல்லாமயக்கு மேல். (கசுஎ)

ஆரையா ராராக வாயா தறுதினமும்
நீரையோ பார்த்துவப்பீர் நீரறியீர்-நீரா
பசுபதி பாசப் பகுப்பின் வழக்கை
வசையின்றி நீக்குவீர் வந்து- (கசுஅ)

எஃஃஃ கழிவா வெடுத்தெவையு மஞ்சாது
வெஃஃஃகு வார்க்கன்றோ விடந்தோ-இஃஃஃதென் [ல்
றோராதிங் கல்லவற்றை யுண்மையெனக் கொண்டகற்றி
தீராதே யெம்மையலுஞ் சென்று. (கசுகூ)

ஆர்க்குப் பிறப்பிறப்பின் காரென்று தேடறியீர்
பேர்களோ படித்திட்டீர் பேறறியீர்-ஆர்க்குக்
கடமையிதென் றெல்லீர் களையா மயக்கே
நடந்துய்ம்மின் மேலோர் நடை. (கஎ0)

ஸ்மரணையன்றி யெங்கும் தனித்தொன்றுங் காட்டோம்
ஸ்மரணையென் றுங் காட்டறியோ ... ம் ஸ்மரணையிலை
ஆய்ந்தொளிர்த லெப்போதிங் கன்னியத்தா லென்கண் [டோம்
மாய்ந்திடுமுன் வாரு மகிழ்ந்து. (கஎக)

அறியாமை மானதமு மப்பாற் றறுவும்
புறமனைவி யாதியெலாம் பொல்லாச்-செறிதுயர்செய்
சத்துருவே யானுந் தனித்திடுதே லென்னையாம்
இத்திறத்தை யோர்துய்யா மிங்கு. (கஎஉ)

குளிர்விழி வாயென்று கூறவி ரெய்மைக்
குளிர் விழிதனுய் கூற்றே-குளநுதருள்
வத்துபரி சோதனையில் வந்தாலப் போதெரியும்
இத்திறத்தா லென்கண்ட ரிங்கு. (௱௭௩)

பல்வி புடைநுப்பிற் பட்டகா லனேமென்
றெல்லா ருருவருப்ப மிவ்வனநாம்-பல்வியா
லின்று சமிப்பதெவ னின்மலமா நிற்கந்யோம்
இன்றுமைக் கில்லா யிவன். (௱௭௪)

மறைப்பேவன் செய்பு மலவிசர்ச்ச னத்தில்
மறைப்பெவர்க்கு மட்டிகட்கே வல்லீர்-மறைப்பேது
தத்துவசோ திப்பிற் சகிப்பதெவன் சற்றுமுளம்
எத்திறத்தாற் சாதிப்பி ரிங்கு. (௱௭௫)

அவயவக் கோணம் ககப்புன்னு நிற்பீர்
அவயவி கோணரு மாகி-நவையிலராக்
கண்டு களிப்பதெவன் கல்லீர்தங் கோணலற
உண்டுகொலோ நாண முமக்கு. (௱௭௬)

உபாதிந் திரிய முருளினு மாகோம்
உபாதிகா மன்றெனப் புன்மை-உபாதி
விகாரமே யென்சகிப்பீர் விட்டிடுக்கக் கல்லீர்
விகாரமதா லாய்புத்தி மெய். (௱௭௭)

மெய்யோன் மறைபடுமேல் மேகத்தால் வேதாந்தம்
பொய்யா மறைபடும் வேறென்றால்-பொய்யாதே
எத்திறத்த தாலு மெவராலு மாப்புலவீர்
சித்தமலைத் தாய்மின் தெரிந்து. (௱௭௮)

குடம்பை தனிக்கப்புட் கூடருன் முற்றே
உடம்புநமக் குள்ள னுரிமை யடங்கவிரக்
கற்றுணர்ந்த நன்றுவிரோ கண்கலக்க மில்லாதென்
மற்றென்றுமிங் காவிரோ வந்து. (௱௭௯)

குருந்திபோல் மூச்சதனைச் சொந்தமென்று கட்டித்
தெரிக்கொணுத் தத்துவத்திற் சிந்தை-யொருப்பட்டு
இப்பதற்குக் கல்லாதென் சீக்குமோ சிந்தையல்
பற்பலவாக் கற்ற படிப்பு. (௱[illegible]

ஆண்பெண் ணலியெவற்று ளல்லமொன்றுந் தேகமலா
மாண்புடைமீ ரிம்மயக்கை மாற்றுமென்-காண்பவர்க்கு
வல்லீ ரெனக்கற்றீர் வல்லமையா லென்னபயன்
கல்லாக்காற் றன்னுண்மை கண்டு. (௱௮௧)

இருப்பளவு மென்னி பிறந்தபின் யாரும்
இருப்பானைக் காணலரி தென்னில்-தெரிப்பானைத்
தேடாதென் மாப்புலமை நின்று கொழுந்தற்கோ
நாடாரார் நீவரத்தி னன்கு. (௱௮௨)

இன்னபிறப் பேயென்றிங் கெவருக்கு மில்லையே
இன்னபிறப் பேயென்றிங் கேள்காலீர்-இன்னமயல்
விட்டியிர்நாட் டங்கொள்ளில் மேவுமோ காமாதி
கட்டமென்ன வென்சொல்வாங் காள். (௱௮௩)

உடல்சார் புயிர்ச்சார்பென் றேரிரண்டு தாகும்
உடல்சார்பு கற்ற முயிர்ச்சார்-பிடைவிடாப்
போகமே யின்னதனைப் போக்க வகையறியோம்
ஏகமாவ தெங்ஙன் ஞானி. (௱௮௪)

அஞ்ஞானத்தான் போமிக்கச் சாரவே யாப்புநின்றே
அஞ்ஞானத்தான் போமிக்கத் தாமறியீர்-எஞ்ஞானநிக்
குள்ளவை யெய்தலாரி குள்ளார ளாதுபோலக்
கள்ளமவைப் போதகர்கள் கண்டு. (௱௮௫)

அஞ்ஞானத்தான் போமிக்க ருஷ்டனோ வென்றிகழ்வீர்
அன்னியமெய் லாபில்லையோ வாய்சொல்வார்-அன்னியமே
பாஜினனாலும் போகமுங்கா ணட்டமுறு தேதுவைக்கு
மின்னலவை முன்னுறுத்து நன்கு. (௱௮௬)

அல்லனல்ல வென்றேது மாயுங்கா றுவினைவே
அல்லவென்று நிதுன்மை யாவெய்து-நல்லவர்பால்
சேர்ந்தக்கால் போகமிலே தேருமே தானுகச்
சார்ந்துயம்மின் நங்கேயிறு மாம். (௱௮௭)

இவ்வாறு பற்பலவா யெறியவே யூச்சிவிந்து
ஒவ்வா வெறுப்புவி புன்மையெலாந்-செய்விதாக்
கருணையாத் தால்வியாசர் கட்டடங்கா தேவீப்
பாருளாக் கோதப் பயிர்க்து. (௱௮௮)

கேட்டவறி விவ்வா விட்டுத் தனைத்தெளிந்தார்
கேட்ட மதத்தவெலாம் விட்டுயே-வாட்டமுடன்
வாதித்துப் பின்னிட்டார் வாயாடி விற்பெலர்தாம்
வாதிக்கல் பின்னே வரும். (௱௮௯)

புலமைத்தலைமைவிளக்கம்முற்றிற்று.

சிறப்புப்பாயிர முட்படச் செய்யுள் - உ௱ம.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆஸ்திகக்கும்பிதக்குப்பி.

௨. உபயமதசித்தாந்தவாதம்.

உபயமத சித்தாந்த போதகோ வையா
வுபயோக மில்லாமை யோதேல்-உபசாரம்
வாய்க்குமெனி ன்று மறுத்துமுன்பின் சென்மந்தான்
வாய்ப்பதெவ னென்றுன் வயிர்த்து. (௧)

இல்லையல தென்பதுவேய் பிய்க்கயர்ந்து நில்லாதார்
இல்லையோ செய்கை மிகுதியென்றார்-நல்லோர்
பொருளல் லவற்றைப் பொருளென் றுணரும்
மருளானு மாணாப் பிறப்பு. (௨)

அல்லவெலாம் தெய்வமெனற் கையனுஞ்சொன் னூவ
{ல் சொல்
அல்லவெபோ நானென்றிய் காகதோ - அல்லவென்னில்
எங்கே முதன்மயக்கம் யாரா லுடல்வருகை
இங்கவி லாதோ னது. (௩)

அவனிட்ட மென்னி னதற்குவிறு கேட்கேன்
எவர்க்குமது வைத்துக் கென்னில்-எவர்க்கெதுவோ
கட்டங்கி லின்பமேதும் கட்டெதனு விந்தவின்பம்
இட்டமெ சாமென்னி லின்று. (௪

ஒட்டப்படி செய்தற்கு செம்முயற்சி யென்செய்யு
முட்டமதற் கென்கொலி யென்றாரே-யுட்டமொழி
யென்னில் விருப்பானே சிறுமையை காமம்போல்
அன்னதுவு நோயயல்ல தாம். (௫)

சகுனை யென்னி யியற்றலரே மூடனாந்தான்
சகுனை யன்றே யிருக்கட்டும்-வாசகமேன்
பாவத்தா லின்பதுன்பம் பலிக்கு மென்றுணர்கில்
பாவமெய்யன் பாலகர்க்குப் பார். (௬)

தன்முயல்வா லல்லவிது சக்தியால் வந்ததெனில்
தன்முயல்வால் நீர்வெய்யல் முன்னேரார்-என்பதான்
என்ன படித்து மிகுதுளை வல்லாதார்
வன்னிருந்தும் போயதனு லென். (௭)

தன்முயல்வா லேறுந் தயிரா தருளல்லித்
தன்முயல்வா லன்றியரு டல்லருமோ-தன்முயல்வ
தேதென்னிற் கட்டளைய ரிங்கிவனை யென்றெழுதல்
மீறுவதோ முந்நியிக்க வேறு. (௮)

தன்செயலால் வாராமை தன்செயலாற் றீர்வதெங்ஙன்
தஞ்சந் தநியார்க்குந் தான்வேறே-என்செய்வேன்
தர்வைகொலை செய்யின் றனையனையுங்கொல்லுறுவரோ
அஃதோ விதென்னமறி யாம். (௯)

உடலாலேலா நன்றே யுணர்வாலேலா ஞமோ
உடலுக்கு வேறே யுணர்வு-உடலாமோ
செய்யுமோ செய்வதுபல நீண்டா துடல்தனைச்
செய்யுமுக வாமோ மடம். (௰)

உணர்வுமுக லோவென்றியங் கோநிலன்று பாரல்
உணர்வாலன் றேமோதா நல்வினை-புணர்வதனு
லன்றித் தனித்தன்றே லாசையா லன்றுகெட்டார்
அன்றே லவிருணர்வ தாம். (௧௧)

ஆசை கொளுமு மறுத்தறு மிவ்வழியே
ஆசையற லேமுத்தி யாமன்றே-ஆசை
பிரிவாமை யோகஞ் சார்த லுணர்வே
தரிருமுஞ் சித்தாந்தந் தான். (௧௨)

தன்னைவே றுக்கர்றுந் தன்மயக்கம் போக்கியக்கன்
தன்னிறையி னுல்லையிலே தான்விளங்கும்-இன்னதே
வள்ளுவனார் தங்கருத்தும் மாறில்லை மாப்புலவீர்
தன்னிலிதைத் தேர்ந்துய்ம்மின் சார்ந்து. (௧௩)

வினைலெழுச்சி யெய்கே வினைவொடுக்க மெங்கே
அனையவிடங் காண வறியீர்-இனையீர்
-சொல்லும் கடவுளிலே தோயுற வினைவளவே
வல்லீர் நிலையெதுவோ வஸ்து. (௧௪)

பாவப் பலபொருளெல் பாவனையைத் தள்ளியெங்கே
பாவத்துக் கப்பாலேல் பாவிபவன்-பாவிப்பை
அன்றிப் புலப்படா தாமே வினைவளவாய்
என்றும் பொருளன் றிது. (௧௫)

இருப்பதனைப் பாவிப்ப தென்னிலதுவெப்
இருப்பதனைக் காண விகிதங்-இருப்பதுதான்
காணப் படுதென்னிற் காணுமோ பாவனையால்
காணப் படுமேல் சதை. (௧௬)

பாவனையாய் முத்திபெற்றார் பாவனையே யன்றெனில்
பாவனைதா னென்னாம் பொன்றும் பரிந்தல்-கேவலத்தாய்
இல்லையதாம் பொய்யாகு மின்மையுநம் வஸ்துபொய்யோ
சொல்லிறுமைக் கல்குளம்போ லேசால். (௧௭)

நடக்கல் நிலையோயு நன்றுறவதாய் நின்றே
நடக்கல் லிலாதெனு ளாவர்-நடக்கல்கே
யில்லை நினைவதனு செய்வனி னினைவளவு
இல்லையுள தெய்தே பிறப்பு. (௧௮)

நினைவாதி யன்றுமி நிப்புநிறை யென்னில்
கனவுபெறும் பாழுமோ கர்த்தா-அனையவவ
ரெங்கெனிலது வாய்களிக்கும் கேவலதேர் பேச்சமைக்கேள்
தன்னையுயிர் தாக்கே தரும். (௧௯)

அகண்டபரி பூரணமா யாவதிறை யென்று
புகன்றவர் தாமே புகல்வர்-அகன்றவரே
யானதுவே யென்னினிறை யிதென்று கண்டறியார்
திகழ்ந்து மனமுன்மை யா. (௨௰)

அறையான மன்றிருன்மை யாதறிய வல்லவர்
அறிவானா னென்பதெதிர் காருந்-தறையாதி
யென்னினிது ஞானமையுரு விதென்று காட்டுதியேல்
அன்னதனு ஞானமையிலறு மாம். (௨௧)

சற்றுமெதிர் நின்றமருங் காலைவெளி யென்பதெனக்கும்
வெறும்வெளி தள்ளியெங்கே வேற்றுருவாம்-அற்றேல்
இருப்பதாக் காண்பதென லின்னதாய் போகவேகேள்
இருப்பதாரு மாற்றேறு மில். (௨௨)

தெளிந்தார்க்குங் கான மெரிவதுபோம் காண்டல்
உளந்தனிவுக் கேதென் னுயிர்க்கிங்-களந்தறியாக்
காட்சி யாமென்னிற் கண்டுதெளி யாருயிர்க்கே
யாமே யறிக்கேது மாய். (௨௩)

வெற்றுவெளி யின்றிரியோ மேவுருவ மின்றிரியோ
வெற்றுவெளி யாத்திரிதல் மேவுமேகேள்-வெற்றுவெளி
தாமோ வுலக மயலாமி லென்னமறி
யாமோ வுலதுருப்ப தாய். (௨௪)

பரிதாக மற்ற பரமான்மா வுக்கேன்
நிசயேனை யுக்கெய்நா னிக்கம்-பசையிலதாய்
போவதெவன் ஞானிக்குப் புத்தியயக் கற்பதெனில்
ஆவதுவ செங்கே யவர்க்கு. (௨௫)

அவர்க்கிலதாப் போயி லவனக்குலரு மின்றே
அவர்க்குளது முன்னமொரி ருபேல-தவிர்க்கவெலா
கன்ருஞானத் தாலே வதுவன்றி யெங்குலகம்
அஞ்ஞான மென்பதெதுங் காம். (௨௬)

அறிவாய்பூ தந்தா லபலேது வாலே
வெறும்பயதா யொப்பொருந்தி மேவும்-அறிவாலே
ஆக்கி னினைபிறழா தப்பாலப் பாலதா
வாகுமது முத்திநிலை யாம். (௨௭)

மற்றவற்று லஞ்ஞான மாயாது முத்தியெங்ஙன்
இற்றதே நீர்மையென விவ்வெல்லாம்-அற்றவிடஞ்
சூனியமா தாமென்னிற் சூனியமென் றேயுணர்தல்
சூனியமோ வல்ல தனித்து. (௨௮)

அன்னியத்தைக் காணலே யாருமுகத் தோரால்
என்னவென்று சொல்லலே யேனையவை-அய்யா
தீயாமை யென்று மொன்றிற் சொல்லே
குறித்தக மன்றியும் சொல். (௨௯)

நெஞ்சிற் குறியிலையே ரீயுடலாக் காண்பதெவன்
நெஞ்ச கனவதனி னீதியே-நெஞ்சதனில்
ஆவியங்கள் காண்பதெனி லாவியுடம் பாவதுவில்
ஆவியங்கள் காண்பதெவ னங்கு. (௩௰)

ஆவியெனும் கர்த்த ரறிவுருவ தாயிற்றே
ஆயிவிலக் காயி லாயலாட-மேலும்
கனவி லவையியாக் காண்பதினா லெல்லாயிரும்
கனவி லுடல்லர்த்த நாடு. (௩௧)

ஆவிதனை யாவி யறியா தருவமதால்
ஆவியுரு வெங்கே யறியுமோ-ஆவிக்
கியப்பனையதேய் சித்சட மென்று காட்டில்
இயம்பவதில் காரு மிணைய்த்து. (௩௨)

வியாபகமே சித்த வியாப்பியம தேனோ
வியாபகத்தை யன்றியெது மேலும்-வியாபகத்தில்
இல்லா விடமில்லை யில்லாப் பொருளில்லை
சால்லா மதுவன்றி யில். (௩௩)

இயம்மை யகற்றதொரு மேன்காரணா மூன்றாய்
இயம்பையாய் நென்பதிற்க தோல்-செயும்மையே
தானலதைத் தாமென்று தான்கண் டிருப்பதனுல்
வாழ்வார்க்கு விள்வாத மிங்கு. (௩௪)

சர்வம் பிரமமெனச் சாற்று லசத்தியமே
சர்வமுங் ஞப்தியன்றிச் சாற்றுதியேல்-சர்வமுந்தான்
ஞப்திவடி வாமென்னில் ஞப்தி வடிவிதுவோ
ஞப்தியென நீகண்டதில். (௩௫)

வாய்மூடிச் சென்னிதனை வாக்குதல்போ னின்மொழி
(தான்
காய்சினத்தா லென்று கழறுதியேல்-பேய்மதத்தோய்
சேதனையில் ஞப்தியன்றித் தோன்றுமொன் றுய்யாவை
(விலை
யாதலினு லுண்மைமொழி யாம். (௩௬)

நம்மிலுல கோவுலகி னுமோ விதையாய்
நம்மிலுல கேதுடலா நாமிருப்பேன்-நம்ம
திருப்புலமி லென்னி லிலாதுலகேன் றாக்கத்
திருப்பிரான்மெய் காண்பதரி திங்கு. (௩௭)

தூக்கப் படுவோன் றுயரம்போ லுனிருந்து
மீக்கொ ளுயர்மிழிவு வேண்டாது-தாக்கற்று
நின்று விழித்துயிலாய் நீக்கா திருக்குநிலை
யன்மே யதுமுத்தி யாம். (௩௮)

உண்மெய்க்குங் கேயன்றி யோயாப் படித்தவெலாய்
கண்டறியா யாதொன்றுங் கற்றுணர்ந்தும்-உண்டுகொ
ஆண்டவர்பிரான் பாவனையு மாயி னினைவன்றிப் [மேலா
பண்டிதத்தா லுய்யாய் பதைத்து. (௩௯)

மூன்றுலத்தாக் காட்சிகளு மூன்றுவத்தை யன்றியெங்கே
மூன்றுவத்தை தானுமெங்கே மூடமன்றி-வான்றியதாடம்
எங்கே யறிவன்றி யிதுசமை யன்றியெங்கே
என்றும் சமதாருவமே. (௪௰)

நாலியேதி சமையம்பின் குருபமே காட்சியெனல்
சாருமே காட்டைக்குக் கான்மூன்றாம்-ஏறும்
அனந்ததையெய்ப வெஸ்லா மழுக்கிலமை யெய்பர்
அவத்தையெது மூன்றெய்ப தாம். (௪௧)

மனவு குணவேலர் மன்னுறுங் குறித்து
இவையெல்லாம் மூடமெயின் செல்லலின்-அவையாரட்ம்
தன்னை மறைக்கவது சைதன்னிய மேயுறிவு
இல்லைவிரலவ் டன்மையா மிங்கு. (௪௨)

எவெல்லா கம்மயக்கேசிசன் செயலன்று
இலையுறும் கேட்டினி குருசெருக்கால்-எவெல்லாம்
சனவெதல் ரேறுகை நீங்குமென் பெருங்குயிர்
பாசமெய்ய னிக்கும் பாங்கு. (௪௩)

நாந்தானே நூடனென்றம் நாமே விளையிவென்றம்
தீர்க்கையை மெய்யெனிய யாரோமே-நாந்தம்
இருபோது மாறு இருப்பதனால் வல்லோய்
தெளிந்துயிர் நாயிதெனச் சேர்ந்து. (௪௪)

ஆன்றியமே கேண்மி னறிவலாத் தெய்வமிலை
சாஸ்திரக்கர னொன்றெலமோ சாற்றயிலை-ஆயவே
வசனமே ராயலால் வழிபட வென்றம்
நிசவசனமிதென்ற மின்று. (௪௫)

பொருளிடக் காலமிலை பொய்யன்று மெய்யே
தெளிவாம் வெம்மை யன்றிச் செப்பில்-நாடிபாதம்
பட்டா தெளிவுகளுங் கூடப் பாபதியும்
காடிதென் னிக்கிலையா கன்று. (௪௬)

அறிவன்று தெய்வமெனி லாருடைய னூடம்
பிறிந்த லசத்தாதி பேதம்-உறமாதனல்
எம்மதமுஞ் சம்மதமன் றிங்கதனுய் கண்டெம்மின்
எம்மொழியே புன்மையெனை யிங்கு. (௪௭)

யார்வந்தார் யார்போனார் சொல்லா மறியயக்கே
ஊருனதோ பேருளதோ வுற்றவைகில்-பேருமேகோ
எங்கெங்கும் கொண்ட விருந்தல் வெளியமே
எங்கும் வெளியன்றி யில். (௪௮)

வெளிநாட்டத் தெரிந்தனையு மீக்கொள்ளக் கொள்ள
வெளிபுருவா ...ந்தனையு மீளா-தொளியமாய்
நிராமிதா நந்தமதா மீங்காச் சுபாவமதாம்
என்றுஞ் சிவோக மிது. (௪௯)

ஞானமிவை யன்றி யனேக்குலகம் இல்லதென்
ஞானமிதின் வேறு மலையிலவோ-மெய்யதே
ஆயுங்கால் வெற்றுவெளி யாவானேன் வேறுமதே
ஆயதனுக் கெல்லையிலை யாம். (௫௰)

தோன்றி மறையானேன் றேற்றம் போதத் தெறப்பேன்
னன்றில் விருப்புவெறுப்பொன் றிலனென்-ஆன்மயிருள்
தொன்றுதக் காணதென் றேன்றுறு பாசமெவன்
நன்று மியல்லாதென் றது. (௫௧)

தோன்றுங்காய் மாயாதி தோன்றுவதென் னிற்பதெவன்
தோன்றியுடனொழிவாய்த் தோற்றமெவன்-ஆன்றறிவிர்
காட்சி யினேகங் கணக்கிலதாத் தோற்றமதென்
நீட்சிறுமை யேன்வாழ்வு மின்று. (௫௨)

இல்லையெனக் கருணாவிக்கிரகத்துள் ளவர்கள்
சொன்னதிற் பாவமனைசெல்லு நூம்பாம்-அன்னவர்
செய்யாஞ் செயற்கையென் றாகிலியற்கையென் றுமினா
மெல்லாமெப்பொய் யென்று விடு. (௫௩)

இன்னதின்ன தென்றுமவர்க் கேற்ற மதிக்களவாய்ச்
சொன்னதிலே யாயாது மற்றவதென்-தன்னிலையெய்
யெய்தியவோ கற்றெறிந் தோனீர் யாப்புவீர்
பொன்னுமுனர் கண்டெய்ம்மின் புக்கு. (௫௪)

தன்னையறிந் தம்மறிவு தானன் னியமல்ல
அன்னியமு மல்லவிதில் காயுங்கால்-தக்கிலையுந்
தானுமெக் குணமாய்த் தங்குமிந்தக் கண்டெய்ம்மின்
ஆறு மதிப்புளதாக. (௫௫)

எனதுயான்ம வெய்தி யெதைப்பரம தெய்வீர்
எனதுயலென் பிருங்கி யென்றாம்-எனதுபோலக்
கற்றதனை யன்மையிலோ காணக் கிடைப்பதெய்யின்
கற்றவிந்திர் தாக்கமில காண். (௫௬)

அறிவே யனைத்துமா மல்லவுமா மென்றல்
அறிவினைக் கத்துவிதப் பாங்கே-அறிவதுவே
கண்கண்ட தெய்வங் கடையரே யல்லவென்பார்
கண்கண்டால் வேறுமுண்டோ காட்டு. (௫௭)

அறிவதுவே தெய்வமெனும் காருமல நாமே
அறிவெனிலோ மூடமெது பேசீர்-அறிவினைத்
எத்தமுதம் கோசுருண மிக்கமுதம் கெல்முமிர்
இத்தவகைக் கேள்வாயோ மிங்கு. (௫௮)

குணஞ்சொல்லப் போமீர் குணியெதற்கென் றேமீர்
குணிக்கே குணமென்று சொன்னீர்-குணியெதுவென்
றேராமை மங்குப்ற போரிமைதை நானமுண்டாம்
நிராதென் றுய்சொல்லுஞ் சென்று. (௫௯)

வத்துநித் தாந்த வகைதெரியார்க் கேன்னாதம்
அத்துவிதங் கண்டிக்க வாருமோ-பெத்தான்றே
ஆம்பல வாய்குணத்தை யாயாது சொல்லுவீர்
சாமிநிதிப் கண்டதனைச் சார்ந்து. (௬௰)

ஏந்தமே ரந்து மிருந்தறிவ தில்லாமை
எங்குமே ரங்காது மில்லையே-அந்தவறி
வெங்கிலையு தென்றறியி ராக்கோ றாடனைதாஞ்
பன்னிலையாக் கூறவதோ பண்டு. (௬௧)

உபாதிகுணம் தன்னை யுபாபரம தென்பீர்
உபாதிகுண நாமாயி னுண்மை-யுபாதிகுணம்
ஆகோசர மென்றிடிலோ வாசா ததுவுமே
போகாமுன் கண்டெய்ம்மின் புக்கு. (௬௨)

அறிவுநா மென்றதற்கின் காட்சேப மில்லை
அறியுமோ மூன்றவத்தை யாய்கே-அறிவன்றி
நாமன்றே கண்டிருப்பம் நன்று மதைத்தெரறும்
நாமறிவென் றும்பிறுமென் றுடு. (௬௩)

நமக்கவத்தை காண்பதுவோ நாமதற்கோ காண்பம்
நமக்கே லறிவுதானும்-எமக்கேலா
தென்னி லதுநாமேயோ வில்கதையோ வோர்தலது
தம்மோராமெய் லிலது தான். (௬௪)

அறிவுநாட் டத்தி லறிவே விளங்கும்
பொறிதுநாட் டத்திற் பிறிதே-யறிவினைத
வெற்றவெளி நாட்டத்தில் வெற்றவெளி யேகாணும்
அற்றவிடத் தன்னியம்போ லாம். (௬௫)

நாட்டமே தத்தாலே நன்னூற் றுவிதமதாய்
நாட்டமே தத்துவிரி யென்னுமோ-எட்டுநீவிர்
எத்தனைதான் சொன்னாலு மென்னவுண்டிங் கோராதார்க்
கித்தைப்போ லாகுமமக் கிங்கு. (௬௬)

மாயா மயமெனவோ வத்துவென லுங்கொள்கை
மாயாவா தப்பெயரா மன்னுமே-மாயாதிங்
[illegible]யர்மேல் வைத்த லவிசாரி சொல்லெக்கும்
என்ன மதிப்புலவி ரிங்கு. (௬௭)

தன்னைத் தடியாகத் தான்கல் பேசுரிப்பீர்
என்னவென்று கண்டிறையை யேத்துவீர்-தங்கிப்பு
மூக்கறையன் போல முழுதும் பிரளியதே
போக்குவதென் றோபுலவீ ரிங்கு. (௬௮)

தன்னிலையின் மிக்கநிலை தன்னடைதற் கேற்றநெறி
தன்னுரி யிருப்பதன்றித் தோமிகமோ-இன்ன
தறிவுளோர் செய்கை யதுகாணோ நம்பால்
வெறிதவிர்வ தென்றோ வினாந்து. (௬௯)

அறிவுநாம் யாதுக் கயலுலகை வேண்டல்
உறவுகொளல் கண்டவெரடிங் குள்ளல்-பிறிது
இற்ற லதுயாத லிக்கஞ் சகியாமை
பற்றதுவா யிற்றெனும் பார். (௭௰)

தடைமயம தேனுஞ் சகியாது நிற்றல்
இடைவாழ்வ தேனு மிசைதல்-கடைவளரும்
ஒரீ ரதுவேது மிங்கருத்தை மாய்ப்புலவீர்
நீரீர் சுகதுக்கம் நின்று. (௭௧)

5333

மாறாத் திருத்தி மருவவிதைச் சட்டைசெயல்
மாறாத் திருத்திதா னத்துவோ-வேமேதும்
அன்னியம தாய்போலி யாகுஞ் சரியன்று
எங்கிலேயோ கன்மெய்ம்மி னிங்கு. (௭௨)

இரண்டாகத் தோற்றுநிலை யெந்நாளு மல்ல
இரண்டொன்றாய்த் தோற்றிடினு மீதன்-றிரண்டாகல்
ஒன்றேயெனக்காட்டி யொன்றாக்கி நிற்குநிலை
யன்றே யதுதிருத்தி யாம். (௭௩)

ஒன்றே யிரண்டென்றீ ரொன்றுவ தேதறிவிய்
கொன்றே யுலகமதா லொன்றிரண்டாம்-ஒன்றே
அறிவே யுலகெய்ய றைப்[illegible]னில் வேறு
அறிவன்றி யெவ்யனுள தாம். (௭௪)

அறிவுபரி சோதனையா லன்னியர்சா திப்பால்
அறிவே யுலகெனவெய் காகும்-பிறிதன்று
கானலே நீரன்றிக் காணுமே வேறாக
ஆனதுவன்மை திட்டாந்த மாம். (௭௫)

ஐயறிவு சோதனைசெய் தையமறத் தொன்றாக்கி
மெய்யுணர்வு தன்னில் விழிதுயின்று-துய்ய
சுயஞ்சோதி யாயொளிரிற் றோன்றுலக மெங்கே
பயகம்ப மாதியொடு பட்டு (௭௬)

அநித்துருவா யில்லெனிர வங்கங்குங் கண்டு
பொருவிகால பேதமினை போக்கி-யோறவாக
நிற்றுச் சிவோகமதாய் நீயனெனன் றெய்குவகம்
அற்புதமீ தொப்பதில தாம். (எஎ)

சொரூப சமாதிக்கண் டோன்றுமிதில் மேவிட்
டொருவா சகசத்தி லொன்றித்-திரிவின்றி
யிங்கியைய தாயின் றிடையிடா நாட்டமுமில்
இன்னவுல கெங்கே யிலே. (எஅ)

இவ்வெதாப் போயதூஉ மில்லை யயலாக
எல்லாந் தனதுருவா மிக்கொளிர வல்லீர்கள்
இவ்வாறு நிற்பவர்க்கிங் கேதுலக மேல்போகம்
எவ்வாறு கண்டிப்பீ ரிங்கு. (எகூ)

(பொய்
சொல்லியதெல் லாமெய்யே சொன்னவுல கெங்காகம்
யில்லதாப் போயிற்றே மெய்ப்பதெவை-சொல்லுமெனின்
மெய்ச்சரிவ் வயவுருவ வன்றனிலை காட்டுமேல்
எவ்வாறில்லை பெய்யதா மிங்கு. (அ௰)

நன்றிலொன் றில்லாதென் றுண்மையெனச் சாதிக்கிற்
நன்றிலொன் றின்றியும் சொரில்பாம் தைவாழ்மோ
காலனில்லங்ஙே லோகுதம்பூம் கணுது சென்றதெங்கே
காலாீலதிய் கோரோமீய கண்டு. (அக)

இப்போக ளுதிம்மே தெப்போ தம்மெங்கே
இப்போ தம்முமின்னி யிங்குளதேல்-எப்போதும்
உன்னா லவ யேயிரண்டு முன்டெய்ப தாம்சொல்லால்
உன்னைப்புறத் தாரையா மும்மு. (அஉ)

உன்றுவா னன்றியிலை யுள்ளாவம் சன்றியிலை
அன்னியமெல் லாவுலகு மாயுங்கால்-இன்னசதும்
சித்தே யனைத்தென்ன தீர்ப்புண்மை யாயிற்றே
எத்திறத்தி னுலேயு மிங்கு. (அ௩)

உன்றுமவ னைக்கரணி லொன்றோ யனைத்துமாம்
என்று மதுபவத்தா னிங்குறுமே-பன்னுகலை
வல்லீ ரனுபவத்தால் வாராதேதும் சொல்லவாம்
இல்லாமோ வெம்மைக்கு மிங்கு. (அ௪)

ஆதலா லன்னியத்தை யாயாது விழுங்குமின்
போத தெரிசனமே போக்கிவிடும்-காதலெலாம்
பொய்யன்று மெய்யிதுவே புத்தியதா தான்விளங்கும்
செய்யத் தகுவ செயின். (அ௫)

உருவருவ மோடிங் குபயமதி வன்மை
இருளொளியுஞ் சத்தசத்து மேலை-பெருநிலைகள்
அல்லவா மென்பதுங்கிங் காகு மதனூலேல்
வல்லீர்காள் யாதினுமே வஸ்து. (அ௬)

உள்ளதல வில்லதல வுள்ளதுமில்லை யென்பதல
வள்ளவுக் கொள்ளவல சத்தாரும் உள்ளுமுரு
வாரு மல வல்லதல வாரு முலகமில்லை
யுணர்மின் வல்லீர்காளிங்கு. (அ௭)

தத்தமதத் தெய்வதையைத் தாம்வளையாய்ப் பூசித்துத்
தத்துவத்தை யூகத்தாய் நுங்கோர்ந்து-சித்தமெனச்
செத்தி யனுபவத்தா லேங்கியவாந் தேவதையை
யெத்தியது வாகிப்பீ ரிங்கு. (அ௮)

சுயஞ்சோதி யான்மவெனல் சோதிக்கி னுண்மை
அயலாகி நீருமிங் காயின்-இயல்லவ்வே
அவ்வியஞ்சின் மாத்திரமா யாநந்த மாவெனவிர்வீர்
இன்னதுபோல் பாக்கியமெவ் வில். (௫௯)

இல்லையெனல் நம்பன்மி னிழ்குறைத்துப் பாராமல்
இல்லையதாப் போவதெங்ஙா னெம்மைக்கும்-வல்லீர்காள்
சுதெல்லா முஞ்செயலன் றீசன் செயலென்றிக்
கோதி யொழியன்மி னுண்டு. (௬௰)

நானீ யவனென்பீர் நாடாது மன்னுருவேன்
றேனுரு முன்னமைய தா வேனையவை-ஆனாலும்
இப்பமயக்கந் தீர விடங்காண்மி னெம்மைக்கும்
இம்மெய்ப கன்மூன் னிறும். (௬௧)

பாவனையை யன்றியிலே பார்க்கு மதந் தோறும்
பாவனைதஞ் சுகவுடல் பாவிப்பார்-காவிநிறை
யல்லவே பண்டிதர்கா ளையென்னின் மாமென்னை
யெல்லவர்க்கு மொன்றுபட்ட [illegible]யக்கு. (௬௨)

தாலவுடம் பாவனையுஞ் செ[illegible]தேருமெனிற்
போலியிறை பாவனைதா [illegible]
மெய்வுள்ளஞ் சொந்தமதா[illegible]
எவ்வமது [illegible] (௬௩)

இன்னவிலே சொந்தமெனி விக்கடந்திப் பாவனைக்கில்
கின்னவுளஞ் சொந்தமென்ப யிக்குலமேட்[illegible] அன்ன
நிலையென்னிற் கேளாதென் னிக்குவர்க்[illegible] சொல்லைக்
கல்லவலிர் மேபிதெலக்கிதன்று. (௬௪)

உள்ளஞ் சுயஞ்சோதி யொவ்வொருவர்க் குமென்னிற்
உள்ளபடி காணும்வகை யோராது-கள்ளமதக்
கற்பனைய தாக்கியதைக் காணுவதோ நம்புலமை
சொற்கடங்கார்க் கேதுயர்ந்தோர் சொல். (௬௫)

புச்சாண்டிக் காட்டுவர்போற் பொத்தையுடல் மேற்போ
டச்சமுற நாடக்[illegible]லாயாது-லச்சையின்றி [ர்த்திட்
இக்குழல்வம் வெட்கமிலா தெவ்வுயிரி னுன்மைவடி
[illegible]கண்டு நிற்பதென்றோ வந்து. (௬௬)

செத்தபின் னின்னகதி சேர்ந்தோ மெனவந்து
சொற்மதுவன்றோ வெம்மதத்துஞ் சொற்றதெனில்-அ
[ற்றதுபொய்
இப்போதிங் கில்லையதா லெதொழித்து ஞானநிலை
தப்பாதிப் போதருமே தான். (௬௭)

அறிவுமயம் லோகமய மாமிரண்டின் ஞானிக்
கறிவுமய மேனையர்க்கி தன்று-பிறிதாகும்
ஒன்று சுகமயமே யொன்று துயர்மயமே
யின்றிவற்றுள் யாமெதுவோ விங்கு. (௬௮)

உலகமயம் யாமெனுமிங் கொன்றுமிலை யாயும்
[illegible]கூட்டமதை மேவோம்-அலமுயல்வால்
திருடிமா மாப்புலவீர் நின்று கொழுக்கப்பே
பாருலகி னிம்பம் பரிந்து. (௬௯)

எட்டுமுழு ஞானத்தா லிம்மயக்கந் தீரா
கட்டமுழு ஞானமன்றி நாடுங்கால்-கேட்டுனரீர்
எல்லாம் படித்தாலு மெங்ஙனநாட் டந்தெரியும்
வல்லார்பாற் றிப்படியின் வந்து. (௭௰)

கட்டமிழி வாய்பக்கம் காட்டமுயார் வாய்முயிறி
காட்டபே தக்தளவே கன்னுகதி-காட்டுதுயாம்
எக்கவிதந் தேது பிறைப்பாளும் வேறில்லையென்
பக்கமில்கம் நிருவைப்பி னக்கு. (௱௧)

இப்போதிச் செம்மத்த னிம்மார னிப்பெயரன்
இப்பால னென்றிருக்கைக் கெடுக்கினராமிடையும்
இன்னதுபோம் செம்மகமக் கில்லையனேம்கேறாண்டாம்
என்னதிறும் சென்மபய மில். (௱௨)

அன்னியமாய் முன்னோரர் மர்கா திருக்கிலிப்போ
தன்னியுகா மாயிருக்கும் காதரவென்-அன்னியமாய்ப்
பின்னுகர் ப்பகோமோ பேகமினை ஞாயமுன்பேடல்
இன்னதற்கு மாறுக விக்கு. (௱௩)

உணர்வடலென் றில்விசன்டி லோர்வ துணர்வே
புணர்வுகா மெய்பதவ்றி யொன்று-புணருடருள்
கற்பப் பொருளதனை காமெய்யோல் முன்பழக்கம்
கற்புமதைக் கின்பவர்போ லன்று. (௱௪)

ஒருவர் சுகமா யொருவர்மா றுமி
இருவரைய தரக்கிய் சிகத்தென்-ஒருவரையால்
இட்டமிறை யாவென்னி லிட்டமுன்பின் னில்லையோ
விட்டிடுமோ சென்மமுன்பின் வினை. (௱௫)

அவரிட்ட கம்மா ளழியப் படாதேல்
அவரிட்ட வென்றே னானவை-எவர்செயதும்
அல்லதனு வென்னி லவர்க்கேற பாரபட்சம்
இல்லையெல்லுன் சொல்லவிடை யிக்கு. (௱௬)

நீதிப ரும்குலமி லோர்வதெவன் பாரபட்சம்
ஆதிபா றுகங்குபோ லாகாதே-ஏதகது
வென்னிற் பலன்விதிப்ப னென்னவர்செய் கைக்களவ
அன்னதுபோம் செய்வா னவன். [ய் (௱௭)

எப்படியா னேற்பனிவ தன்னின் மறமைபலவ்
எப்படியா னேற்பல்கிண் சொல் விதமுகோ-அப்பா
மருணமவினை யால்விதிப்பை மாறுக மிய்மை
இறப்பன்யா னும்வினையா லிக்கு. (௱௮)

நாமாரோ முன்பிறப்பி னுமாரா வோம்பின்னர்
ஆமோ வுரைக்கவெனி லாயோதான்-நாமா
உரைக்கவெது சொன்னது முன்மையல வென்றில்
குறைப்பதெவன் ஞாயமோ வுய்து. (௱௯)

ஞாயமோ நம்மொழிதா னவ்வுறுங் கடைமுடியில்
தூயபக வான்மீது தோன்றியே-மாயமாய்
மாண்டா ரனைவரையும் வந்தெழுப்பு வாரென்னல்
ஞாயமோ மேற்க விசை. (௱௰)

வேதமெனி னெம்வேதம் வேறு மொழிய்தெவன்
காதன்மொழி யன்றென்னி னுட்டோமோ-காதன்மொழி
யன்றென்ன நம்மறையை யாகுமே யிய்யாதே
இன்புநீ சொல்வதெனை யிக்கு. (௱௧௧)

சுத்தமொன்று மில்லையே குழுங்கா லெம்மறையும்
யுக்தியொத்த நிமறதனு மல்லையன்று-எத்தனையும்
இல்லியா மய்யாயிய னெம்மறைமா மல்லையென
அன்றவனு மேற்று னதை. (௱௧௨)

ஒருங்குறிக்கில் யாரு மொருங்குறிப்ப மெய்ப்பம்
ஒருங்குறிப்பம் ஞானமிலா தோதில்-இரும்பியுஞ்சான்
முன்னுடலா யென்பதெலா முன்னுடற்பே சற்றினை
இல்லதனை யாரேற்ப ரிங்கு. (௱க௩)

அவரிட்ட மென்னி னதுமுன் னடுத்தோம்
அவரிட்ட மன்றென்ன லாய்கெ-அவாவென்னின்
அதியென்பன் வந்ததெல்லை யாதி யியற்கையெனின்
சுதெச்மன் போவென்னை யிங்கு. (௱க

அவாவிரண்டு டாமென்ப ரன்னியத்தைத் தன்னை
அவாவுதலாம் போதத்தம் காகும்-அவாவுசறுன்
ஆன்மாவை யாகி லதுவே யியற்கையெனல்
என்சொல்ல மற்றையதை யிங்கு. (௱க

அதுமறந்தல் பந்த மதுகாண்டல் முத்தி
இதுவிரண்டுந் தோற்றமதே யில்லை-எதுவுந்தான்
வந்ததில்லை போனதில்லை வஸ்துவொன்றே யுண்மையெ
இந்தவே தம்போது மில். [ம் (௱க

பந்தம் விலகற்குப் பாடேதுஞ் சாதனையேன்
பந்தமெலாந் தன்னுருவாய்ப் பார்த்தற்கு-இந்த
முடிவென்று மில்லை முழுதுணர யந்தான்
றிடமுன்றே யெங்கிதுபோய்ச் செப்பு (௱க

இவ்வண்ண மெம்மறையு மெல்லா முறையுமெனின்
இவ்வண்ணங் காட்டுநீயே யேன்கேட்பன்-செவ்விதா
எவ்வா வலன்முனிவுந் தீதெல்லா ஞானமென்றான்
உண்ணுதற்கு யாறே யுற. (௱

ஞானமதோ லென்றடுப்ப னுடாதென் னுங்குற்றம்
ஞானமுறை யையாநீர் நாட்டுமெனின்-பேயர்மதத்
தப்புவழி நீமறந்து சாயாது ங்கேட்கில்
செப்புவன்யா னுண்மைதனைத் தேர்ந்து. (௱க௯)

அறிவதுவுந் தோற்றுவது மாய்கண்ட காட்சி
பிறிதெதுவுங் கண்டிலம்யாம் பேசல்-அறிதேயாம்
எங்கே யறிகின்றே மெல்லா வகுத்தையுந்தா
னெவசேதான் றோன்றுதோ விங்கு. (௱௨௰)

அங்கேநீ யென்று மசையா திருந்தறைதி
எங்கு நினைவொழித்தி யென்னவே-தங்க
இடமறியே னென்றுரைத்தா னெவ்வேலை யல்ல
திடமாக வுன்வேலை செய். (௱௨௧)

இருந்திருந்து பார்த்து மெதுவு நில்லக்கா
திருக்குதே யென்செய்வே னென்றான்-இரக்குறியைக்
காலமது பார்த்திருந்து காட்டாமற் காட்டினான்
காலங் கடந்தகுரு கான். (௱௨௨)

எங்குஞ் சுயஞ்சோதி யேகவுரு வாக்கரனை
அங்கிங்கு பேத மழித்தொளியாக்-தங்கி
யிருந்துகெடு பேரமெழுந்திறைகாள் வீழ்ந்து
பெருங்குர லிட்டழுது பின். (௱௨௩)

வலமிடமா வந்து வணங்கி வணங்கிப்
பலகால்கூத் தாடிப் புழிச்சி-நிலாவினையக்
கண்ணீர் பெருகிக் கசிந்துருகிப் பேரின்பம்
விண்ணுமொரு தாக்கரனை யிக்கு. (௱௨௪)

நேசதலிற் னைகுலிக்குத் தெய்வமேயப்பா
அருமணியே நாயகமே யன்றோ-ஒருவருக்கும்
எட்டாமலே மாலிடனு நிக்கே யெனக்குவிழிப்
பட்டானே யென்றான் பணிந்து. (௱௨௰)

சொல்வதெலாஞ் சொல்லிவிழி தூக்கந் தவிர்த்திருகு
செல்லுமிடத் தேயவர்கள் சேறுங்கால்-அல்லுபக
லின்றிச் சமாதி யிருந்ததனைத் தாமடைந்தால்
இன்றதுபோல் முத்திநிலை யில்கு. (௱௨௧)

உபயமதசித்தாந்தவாதம்-முற்றிற்று.

படலம்-௩-க்கு ஆ கவி-௩௩௧.

திருச்சிற்றம்பலம்.

௫-வது.

சைவமதசித்தாந்தவாதம்.

அப்பா லொருசைவ னங்கவர்பால் வந்துமிகத்
தப்பாக வையாநீர் சாதிப்பீர்-எப்போதும்
வனில்லை யாகு மிருக்கும் பதியாதி
யானிதனை யேற்க விசை. (௧)

சைவமதந் தன்னைத் தலைசிறந்த வல்லீர்காள்
சைவமத முண்மையெனல் சத்தியமே-சைவம்
சரியைகிரி யாயோக சத்தியஞா னத்தால்
தருவதுபோல் முத்தியிலை தான். (௨)

பசுபதி பாசப் பகுப்புள்ளமை யென்பீர்
சிவடிவி தென்றறிவை நீக்கி-வசமாகக் [பம்
காட்டுநீரே னோரணுவுங் கண்டிவற்றை யுண்மையென்
காட்டுவன்யா னின்றுமொன்று நன்கு. (௩)

னினிறைநீ யென்னி லொழிப்ப னொருவன்
னனுகக் காட்டு முலகேல்-ஊனுயிர்
காரணு வென்பன் கருதற்கு மெட்டானைக்
காணுப்பேன் பேச்சென்பன் காண். (௪)

கண்டிலனியா னேனுமுனக் கண்டவரின் றேவென்னில்
உண்டிவனு மப்போது முண்மையெவன்-உண்டு
அனுதியெனி லென்ப னவனு மனுதி
அனுதியென லேதுண்மை யாம். (௫)

தப்பதுவென் றுலவனுந் தப்பிதுவென் பானலவோ
ஒப்பா னெவருமெனி லோதானே-இப்படியே
அன்புவரும் கேதென்னை யன்பாலென் கண்டதெவர்
இன்பமிங்கேயென் னினிது. (௬)

கருதுவதின் மாம்பமென்பன் கண்டுவந்த தல்ல
கருதுவதா லெங்ஙனிது காணும்-வருவதன்றேல்
கண்டுவந்த தென்பதெலாங் கட்டுரையேகாட்டென்பன்
கண்டிடுமென் பர்க்கென்னில் காண். (௭)

தப்பாவ மன்றியொன்றுந் தானே வராதென்பன்
தப்பாவ மோசசளந் தந்திடுமோ-அப்புதமேல்
இவ்வாறிங் குண்டாத லெல்லாஞ் சுபாவமென்பன்
எவ்வாறிங் கேற்பனெனி லென்று. (௮)

காகதாலி யப்போதுங் காணுமிலை யொத்ததென்பன்
ஆகவிங்ங னேதென்ன லாமென்னில்-ஏகுமென்றே
தன்கொள்கை வாதித்தல் சற்றுமல வேறென்ன
என்கண்டோ வேற்பனென்ப னிங்கு. (௯)

காட்சியனு மானத்தாற் கட்டளங்கா தேனுமுளன்
சாட்சியாய் நின்றபரன் றனென்னில்-மாட்சியே
சின்னமவிச் சின்னமதிற் சேரா தனைத்துமியேல்
இன்னதென வேற்றிடுவ னிங்கு. (௰)

எல்லாமா யல்லவுமா யேகமாய் நிற்பதெனில்
எல்லா மசத்துசட மேற்பதெவன்-அல்லதெனில்
சூனியமாம் வஸ்துவிலை சொல்லறியாய்க் கேள்வாதம்
ஏனெதிரி னின்றிடுவை யிங்கு. (௰௧)

ஏகமெனி லொன்றே யிருக்கச் சுசாதிமுதல்
ஏகமெனிற் சிற்சடங்க ளேனுகும்-ஏகமல
என்று லதுதன்னி யேதுமய லாக்காட்டாய்
ஒன்றுமல பல்லவல வோது. (௰௨)

ஏதுவழியும் போகா திறக்கிலென் செய்வன்
மதியாலென் செய்வன் மறுக்க-விதிகானேன்
என்றுனை நோக்கி யிதுவிற்க மற்றென்று
நன்றுகக் கேட்டி நயந்து. (௰௩)

உலகமதா னுண்டிறையென் றேதுவலை மற்றோர்
கலைவலா னின்றென்பன் காண்டி-உலகஞ்
செயற்கையென்னை யன்றென்பன் செய்யுமோ தன்னை
இயற்கையென லேனெற்ப னிங்கு. (௰௪)

அணுவசையோ கத்தா லகலண்டமாக் கண்டிங்
கணுவாக மீண்டுமே யாகும்-அணுவுந்தான்
ஆயுங்கா லட்பரட்ப மாமியெட்டா தாகுமெனில்
ஏயுஞ் செயற்கையெனல் வந்து. (௰௫)

தனக்கென் றருவுளதாச் சற்றுமிலை யுண்டா
யெனக்குநீ காட்டிலன்றிந் கேற்பன்-அனைத்துமே
ஆக்கப் படுபொருளென் றோர்ப்பர் நின்கொள்கை
யாக்கடங்கிக் கேட்டிநி வந்து. (௰௬)

இல்லை யெதார்த்தமென்று மெய்கெங்குமாயினுந்தான்
எல்லாம்விகாரவுரு-வெவ்வுருவால்-வல்ல
படைப்பா னுளனென்றல் பாமாரின்மிக்கதெவன்
அடைக்குங்கல் லெவ்வுத்தி யாம். (௰௭)

எல்லாஞ் சிவமயமே யென்சொலிற்று மென்றுரைத்தாய்
எல்லாம் பிரமமய மென்றுலென்-சொல்லாதே
நாலுமென்னி ழேராய் பரியாய சொல்லெனவும்
ஆவதென்ன வுண்டோ டகல். (௧௯)

உருவருவ முள்ளதில தொன்றுபல வன்றே [யேல்
முருகனெனச் சொன்னதெவன் முன்னோர்-தெரிந்திலை
என்றான் வழங்கிடலே னெங்கேநீ சைவனெனல்
என்கன்டோ வின்பிரளி யேகு. (௨௰)

உபாதிகுணஞ் செய்கை யுயர்பரம தென்பிர்
அபாவமிவை யுண்மையுரு வாமோ-உபாதிமுதல்
போக்கறியார்க் கெல்லைசகம் புல்லரியர்போற் செய்தி
நீக்குவதென் றோகயலே யின்று. [டினும் (௨௧)

கல்லைபிரா னர்ச்சனைக்குக் காட்டுண்மை யொன்றேமுக்
கல்லானென் றுரைப்பவர்க்குக்காட்டுண்மை-என்றுயங்கல்
எங்கே மதபேத மேனிழித்து பேறிப்பீர்
இங்குணர்ந்தே யுஞ்சிறுமை யின்று. (௨௨)

வழக்கறத்தில் இல்லதென வஸ்துவிலே சேரும்
உழைப்பிதுவோ விட்டையவ்வி யோராய்-கழுப்பகற்றி
எட்டறிந்ய் கேறு மினியொன்று கூறக்கேள்
நட்டெடுக்கு நாடாய லைக்கு. (௨௩)

இந்தநீ யாவென்ன வென்றுரைத்தான் பண்டிதன்யான்
இந்தநிலை கல்வியென விங்கெவரும்-வந்திக்கும்
ஆசான்யா னென்று னதுவோ குருத்துவங்காண்
ஈசா யமிசன்யா னியக்கு. (௨௪)

வ்யிசபல னீயென்ன மாவருணைத் தேவ்யான்
உமதுமொழி யேயன்றி யுண்டோ-உமதுடலில்
யான்சங்கி யாசியென்று னெங்கேவே டத்தன்றி
யான்சொல்வ துண்மையினி யிங்கு. (௨௫)

முருகையர் பிள்ளையென்றுன் மூழ்றுணர்ந்தோய்கேளிங்
கொருவனே தந்தைமக னுமாருட்-கிருங்கணவன்
மூதாதை பேரனொடு முன்பின்னு னென்றிருப்ப
னீதாகா துன்னுண்மை யியக்கு. (௨௬)

ஆறுமுகன் யானென்று னுறலக ணங்காட்டில்
ஆறுமுக னுருமென வையாகேள்-தேறிர்
இருகுறியா மென்று னிஃதனர்த்த மாமே
யிருகுறிக்கு வத்துவின்றே யியக்கு. (௨௭)

இவ்வுருவா மென்னி லேதுகுட்டை நெட்டையதோ
இவ்வகையெல் லாங்குணமா மீதலவே-செவ்விதாக்
கண்டுரைநீ யென்னைக் கடுங்கோபக் காலிதென்றுன்
உடம்பெயர் மார்பிதற்கென் றோர். (௨௮)

இப்படியே யெவ்வுறுப்பு மிப்பெயர்போ லேய்பதனுல்
இப்பொருளொல் நீங்குரைத்த யென்னவே-செப்பினுன்
ஐந்தறிவு நானென் றமையுமே சொந்தபெயர்
எந்தவுரு நீயா மினி. (௨௯)

வாய்வுநா னென்னின் மறந்துறங்கு நித்திரையில்
வாய்விருந்து மோர்தலிலே மாறுதிய்-காய்நிலைகொல்
மூர்ச்சையினு மோசமை மூடமதா னீயன்று
சேர்ச்சியிலார் போல்மொழியேல் இன்று. (௩௰)

உடல்கால மென்றி யுனார்க்கே யல்ல
வியமொழிய தென்ன விளைந்திய — கடமையே
யானென்னி லென்னபொரு ளீதுசட சித்தென்னில்
உளாயுருவி லெங்கே யுறம். (௩௰)

நெஞ்சதனி லென்னி னினைவு கனவுகளில்
நெஞ்சிடத்திற் காண்பனவை யின்றலவே-யிஞ்சித்தாய்
ஞானதென் னிய்கவதிய் குள்ளதுவோ வில்லதுவோ
யோரது நிற்பதனும் பேசு. (௩௧)

உள்ளதெனிற் கற்பிதமோ வுண்மையோ போதமோவே
உள்ளதெனிற் கண்டுகொலோ ஞானர்கள்-விள்ளும்
மொழிப்பழக்க மோவெழுத்தோ ரூடர்போற் சொல்லே
விழித்துணர்ந்தி தென்று விளம்பு. [ல் (௩௨)

இல்லதெனிற் போக்குவரத் தேதிச்சை யாதிவரம்
இல்லையே நிங்குலைய தேதின்னும்-எல்லையின்றி
யோர்கவைத்திற் பல்றுலவி லோடித் திருப்புவதே
தேர்ந்துமொழி யையமற வுற்று. (௩௩)

இருவழியுஞ் சொல்லா திருக்க மொழிந்தீர்
ஒருவகையாஞ் சத்தசத்தென் றோர்வன்-மிரியின்றி
யென்னிற் குணமாகு மெந்தமுதந் கோவென்ன
அன்னதறி யேனென்று வாய்கு. (௩௪)

எப்போது முன்பா லிருக்குமிலை யிதன்றோ
உன்செயலே கண்டிதென்றிய் கோர்த்துசொலவ்-என்னெ
என்னவெகு கோபமே யின்றித் தனித்தய்கே [யலே
யுள்ளியுமி யேனென்று சொற்று. (௩௫)

சரியைகிரி யாயோகந் தப்பென்று ஞானஞ்
சரியென்று சைவத் தலைவர்-தெரிவாகச்
சொன்னதெல் லாம்மதத்தர் சொன்னதெல வாய்குறை
யுன்னவரி னென்கலமை யுய்ந்து. [தான் (௩௬)

சரியைகிரி யாயோகந் தந்திரமே யன்றிச்
சரியல்ல ஞானம்போற் சற்றுந்-தெரிந்தவர்போல்
ஞானமல்ல வற்றையெலா ஞானமென்பி தென்மடமை
ஞானியெனப் பேரிட்டு வன்று. (௩௭)

எட்டிரான் மாபெருக ளேசல்லா வாதியெனக்
காட்டுவதி லென்றுயர்வு காணுமே-நாட்டுவதென்
னெம்மதமே யுண்மையென வெங்கும் நிரிசயமேல்
எம்மதமுங் கற்பிதமே யிங்கு. (௩௮)

துவிதம் விசிட்டாத் துவிதமத் வைதம்
அவசரமே யுண்மையினை யன்றி-இவைமுறையே
ஒன்றினொன் றுன்றதிச முண்மையுரு வாதங்கில்
இன்பமோ னங்கொள்ளி ரிங்கு. (௩௯)

பூசைசெய் வோர்க்கேனும் பூசிக்கப் பூசிக்க
ஆசை யறுவதுவா வாய்கோங்கும் பூசை
மகிமையன்று கண்டிதனை மாறாது செய்தி
மகிமையுடன் கண்டார்போல் வந்து. (௪௰)

சிவசிவவென் றென்றுஞ் செபித்தாலு மென்ன
சிவமெனுஞ்சொற் காமமதைத் தேரா-தவமாகக்
கோலமேயே யுய்கோலங் குய்பிடைக் கேட்டுமியீர்
ஒருமி னெய்மொழியை யுற்று. (௪௧)

அாகார சம்போவென் றன்புளர்போற் காட்டி
இருகணீர் சோர வியம்பித்-திருநீற்றை
அங்கமெலாம் பூசி லகனுமோ சற்றேனும்
ஆங்கலிங்க பேத மகம். (௪௨)

திருமேனி தன்னைச் சிவபதம்போற் காட்டி
ஒருவா மயக்க மொழியீர்-பெருவாயால்
முற்றுணர்ந்தார் போற்பேசி முன்னேன் வழக்கறுக்கீர்
கற்றுணர்ந்து மென்னபயன் காண். (௪௩)

சத்தா யசத்தாய்ச் சதசத்தாய் நின்றறிது
சத்தாதி யிம்மூன்றுந் தானுமல-பித்தாகேள்
எல்லா நினைப்புமறப் பிம்மனதின் சேட்டையதே
எல்லாத் தொழிலன் றிது. (௪௪)

விழிப்பிற் சகத்தாய் விழிப்பொழிவி லன்றாய்
இழித்தகைய தாயன்றோ யெங்கும்-செழித்திருத்தல்
இம்மனமே யற்பமதா மென்னுறு நிலைதக்கானில்
எம்மயலு மாங்கே யிறும். (௪௫)

நினைப்பு மறப்பொழித்து நில்லென்ன வாங்கே
அனைத்தாக நிற்பதெவ்வா றையா-இனைத்தொழித்தால்
என்செயலே தென்னி வினையறின்றி நிற்பதுந்தான்
உன்செயலே கண்டுசொல் லுற்று. (௪௬)

நிலைச்சவிலை யென்னி னெடுவனத்தி னல்லோர்
நிலைக்கவல வோசெய்த னிட்டை-நிலைக்குமட்டும்
நீங்காது நிட்டையினி னின்றனைநீ யென்றுரைக்க
நீங்காது நின்றோ னிலை. (௪௭)

நின்றுகெடு நாள்வருந்தி நேடியவர் பாற்சென்று
நின்றநிலை யின்குறிப்பை நேயமோடக்-கன்றமைய
அப்பாலென் னொன்ன ளவிலாச் சோதியென்றான்
அப்பாலென் கண்டனைநீ யங்கு. (௪௮)

நித்தரங்கம் போல நிறைஞான பூரணமே
எத்தடையு மின்றி யிலகுவதே-அத்தனே
ஐயா வருமணியே யன்னையே யென்றேத்தி
பெய்யாவும் தோயமிலம் வீழ்ந்து. (௪௯)

எழுந்து வலமிடம்வந் தேத்தியெனை யிங்கே
யழுந்தருளும் போற்றி யுணர்த்த-எழுந்தருளி
வந்தகுரு வேயொன்றும் யாறுகக் கல்லடிலன்யான்
அந்தமுடி வற்றவொளி யாம். (௫௰)

பசுபதி பாசப் பகுப்பெங்குங் காணேன்
நிசவணுவூ நித்தெளிவே நீங்கா-தசைவின்றி
நின்ற ததுவாக நிற்கின்றே னென்னகுறை
யென்றடியில் வீழ்ந்தெழுந்தா னிங்கு. (௫௧)

ஆதார நானே யனைத்திலுக்கு மல்லநான்
ஆதார வாதேய மாமிரண்டுஞ்-சேதார
மாந்தகைய தாலிங் கறையயிட மின்றியுய
சாந்தமதா நின்றேன் றனித்து. (௫௨)

நினைக்கிற் செகத்தாம் நினைப்பொழிக்கிற் பாழாம்
நினைப்புமறப் பிவ்விரண்டு நீக்கித்-தனித்திருந்து
கண்டேன் மனநிலையைக் காணுமறி வின்ஸ்புரிப்பாக்
கண்டறியார் பேயென்பர் கற்று. (௫௩)

அறிவே செகமா மறிவே பதியாம்
அறிவே பசுவாகு மாயின்-அறிவாக
ஆவதினும் பின்னு மனுவளவு மையமில்லை
யாவர்தான் வெல்வா ரெனை. (௫

யானே படமாகு மெய்வுலகப் பாவைகட்கும்
யானேநீ ருப்புலக மென்றுரைக்கேன்-யானே
அறிவுருவ மேயன்றி யன்னியமே யல்ல
இறையானே மெய்யா மிது. (௫

பாச மயலென்பர் பாரா ரறிவின்றிலை
ஈசனிலை சொல்வதவ ரெவ்வெவன்பன்-ஈசனுக்கிங்
கன்பரே யாயினுமென் னுக்கன் னிலைகற்றுத்
தன்சொருபங் காணார்க டாம். (௫

வேதாந்த மென்றிருந்தேன் வேறுஞ்சித் தாந்தத்தை
வேதாந்த மல்லவே மெய்யாக-வேதாந்தங்
கண்ட தெரிசனத்துங் கட்டுரைப்பார் மூன்றெனவே
கண்டவுண்மை யெங்காருங் காண். (௫௭)

மன்னுமாய் கடபடம்போல் வத்துவன்றி யாதுமில்லை
இல்லைமகா யான்சொல்வன் போக்கதனுல்-கன்னவிலர்
மூன்று மனுநியெனல் முற்றமுரைக் காரன்று [போல்
சான்றுகமை யன்றியுண்டோ தான். (௫௮)

சித்தசுத்திக் கேற்றதவே சித்தாந்தத் துண்மையிலை
முத்தியதும் வேற்றிலை மூதானைவைச்-சத்தியமாக்
கண்டவே தாந்தமிலை காட்சியெலாங் காணுங்
கண்டவரே யெப்பரிதைக் கண்டு. (௫

எல்லாஞ்சிவன் மாத்திரமா வியக்கறியப் பாவனையேன்
எல்லாஞ்சிவன் மாத்திரமா யிங்கிருக்க-எல்லாஞ்
சவமாகப் பாவிப்பேன் றுங்குமிலை யாதி
சவமயம தாயிருக்கத் தான். (௬௰)

எப்பொருளுங் காட்டுவன்யா னிங்கே யறிவுருவா
யெப்படிதான் றோற்றிடினு மீதுண்மை-தப்பின்றி
யிதெல்லா மின்னருளே யென்றாயில்விழ்ந்திறைஞ்சி
யேதுங் குறைவுமில்லை யிங்கு. (௬௧)

என்ன விறைவாழ்த்தி யேகத் தனைநிடத்தில்
அன்னவனு நிர்விகற்ப மாகியே-சொன்னவில்லை
யாமித்தா னுனையின்ன ரப்பாலே வைனவத்தை
யூக்குக் கொத்துறைது முற்று. (௬௨)

சைவமதம் வாழி சிவனிறைத்தி னூர்வாழி
சைவமதந் தன்னிறுண்மை தங்கியதால்-சைவராய்
நின்றுமடியார்வாழ்ந்தென் றேயமதைக் கண்டுணர்ந்தே
என்றுமிது வாழ்ந்திடுக வே. [௬௩]

சைவமதசித்தாந்தவாதம்.

முற்றிற்று.

படலம்-௬-க்கு ஆ கவி-௩௬௬.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமாநுஜாயநமஹ.

௫-வது.

வைணவமதசித்தாந்தவர்த்தம்.

வைணவசித் தாந்தத்தில் வல்லான்வாம் ஐயாநீர்
வைணவத்தை யும்பொய்யா வாதிப்பீர்-வைணவமே
முக்கியமீ தெம்மதத்து முன்னோர்க ளோதிருக்க
எக்கருத்தா லேயீ ரிதை. (௧)

எவ்வுயிருக் கெப்பிறப்பில் இல்லைமை யென்றுரைக்கில்
அவ்வுயிருக் கிம்மதமென் றாக்கையுதும்-அவ்வகையா
நில்லென்னி லீதாமிலே யிப்போதில் கேதுண்மை
சொல்லென்று கேட்கத் துணிந்து. (௨)

எம்மதமே யுண்மையெனி னிவ்வா றெவரொருந்
தம்மதமே யுண்மையெனச் சாதிப்பர்-அம்மா
விதுவாமோ வென்னி லிதுவாமோ வென்பர்
இதுவே யனுதி யெனின். (௩)

இதுவே யனுதியதா மென்றெவருஞ் சொல்வர்
இதுவீசன் சொல்லென்னி லீதும்-அதுபோலாம்
ஈன்பர் கெடுவெனி னிவ்வாறே யெவ்வெவரும்
என்பரவ ரப்பெனி னிங்கு. (௪)

அவரும்பிற போய்ச்சொல்ல ராதலினா லொன்றும்
அவமாயி னியுமேயே லப்பாதவறவரும்
என்ன வவதாரந்தா னெம்பெருமான் பள்ளிகொளல்
என்ன கண்ட காட்சி யிது. (௫)

இதுபோல்லை குந்தத்தி லென்னையென்று சொல்வர்
முதுமறையு நாசூசு முன்னே-யிதுகாண
இந்திரனுங் கல்லுரு யிரம்பெற்று னப்பமதா
யெந்தவனைச் சொல்வீ ரினி. (௬)

எம்மதத்த ருஞ்சொல்வ ரிவ்வாறே தந்தமிறை
அம்மா பிதெவ்வெலை லையாகேள்-எமமாலவர்
கோவிற் பிரசாதங் கொள்ளைகொள்ளை யாக்கிடைக்கும்
யாவருக்கு மின்னதுபோ லில். (௭)

நின்மடிக்கே குட்பிடாத் தீர்ப்பாயிற் றேதும்மால்
நின்மடிக்குப் பின்னன்றோ சேர்பதவி-கன்மடிலேகால்
சோற்றுமுட்டை யென்றுடலைச் சோதிக்கி லென்றனை
ஆற்றுபரிக் கேகோயி லாம். [க்கில் (௮)

இம்மைபோ லெம்மாறு மியு மறைபெலன்
இம்மையே சாட்சியதா மிப்கடந்தார்க்-கெம்மைமீது
மென்னி லிலையோ வெவர்மதத்துஞ் செல்வமயம்
இன்னதுபோ லாகா தெனின். (௯)

இதனிறுங் கோடிமா லெவ்வெலவர்தே யத்தும்
இந்நொடிய் கான்மையுமுன் டெவ்ல-இதுபோதும்
எவ்விட்ட மென்னி னிறைவோடர் சம்மதத்துக்
கெவ்வளவின் னிட்டதுவோ விங்கு. (௰)

இட்டபடி யான்மாக்க ளிங்குழல வோவேதம்
சட்டம் விதித்தமுறை சாற்றுறிபோல்-இட்டபடி
யாங்கிருப்பை யெக்கலையு மீதக்கோ கற்றுணர்தல்
இவ்வெதிரு ஞானமுனைக் கில். (௧௧)

ஞானதயெம்பி ரானென்னை யீதென்னிற் கல்லே
இதைக்கொண்டு பாவிப்ப தென்னிற் கலதயாகும்
பாவிப்பாற் றேடமென்னை பாவமுயிர் கற்பிதமே
யாவதுவே யில்லைவழி யாம். (௧௨)

நினைவளவே சாக்கிரத்தா னின்பா வனையும்
நினைவளவே யன்றியில்லை நீகாண்-நினைவறவும்
காணும் திரிசயமாக் காணுமிது பேற்பாவம்
காணுமோ வோர்கிமிடங் காண். (௧௩)

தோற்றி மறையவரினும் சொல்லேற் பாரமென்று
தோற்றுவதெல் லாம்பொய்யே சொச்சமன்று-சாற்றுமெய்
இதுவெய்வ மென்றினிநீ யென்னவனுஞ் சீறி
யெதுவோவின் றெய்வமென்றுனிங்கு. (௧௪)

சுட்டில் விடயமதாந் சுட்டொழிக்கிற் குனியமாம்
விட்டிரண்டும் நிற்கநிற்க மெய்யாகப்-பட்டவருந்
தந்நனவாக் காணுஞ் சமோதயமப் யின்றவரி
இத்திறத்த தென்றுணர்தி யிங்கு. (௧௫)

முருகன் சடகோபர் முன்னுரைத்த தீர்ப்பில்
பெரிது சிறி தென்கண்டாய் பேசல்-ஒருநிலையே
கண்டால் வழக்கேது கண்டபர். பேதிக்கேல்
தொண்டர்போற் காப்பத் தொடர்ந்து (௧௬)

ஆண்டா னடிமையகற்றநெறி யீதாகும்
வேண்டா மெமக்கென்னின் மெய்யாகும்-ஆண்டான்
நிலைபோ லடிமை நிலையும் வினைக்
கலைவலோ ய்சொல்லேல்காக்கு. (௧௭)

என்ன வஸ்து மிதனா லுடலென்றால்.
எல்லாமென்று சொல்பவெலா மீங்கன்று-மின்னது
வாதலினும் கண்டவையதி யப்பா வெனச்சொல்ல
வசமறி யேனொன்று மிங்கு. (௧௮)

அறியேனென் றுரைநீ யன்றே யிருக்க
அறியே னெனோயென்ன வாயோ-பிறிதலையே
ஆய்ந்துணர்ந்து சொல்லென்ன வையோ வெனோவிடை
சாய்ந்தாலு நீர்விடர் தான். [ன்று(௧௯)

எட்டவறி யாததினு மில்லாமற் போயிற்றோ.
காட்டிச் சகுணமதா யிருக்கும்-எட்டப்
படாததினு னிர்க்குணமாம் பாராய்நீ யென்ன
எட்டெனன்று னிய்யொழியா யிங்கு. (௨௰)

யாதினு மென்ன விசைக்கிற் சகுணத்தை
யிதேப்ப னொன்று னிதன்விபரம் - ஓதியபின்
னில்லையென் றெல்லாஞ் சம்மதமே யின்னதற்கு மாறுப
ஆய்ந்துளதாயி யாதெனவே யன்று, (௨௧)

இன்னதின்ன தென்றுரைக்க விதேபோமென் றுரைத்தா
லன்னதெதி றுலென்ன வையமேகள் - இன்ன [ல்
சகுணத்தைக் கிக்கிலது குறியமாக் காணும்
சகுணமே காட்டுக் கணிந்து (௨௨)

அல்லவிறையையும் சுத்தாதி சொன்னவையை
அல்லவுமென்றும் கூட்டியிருஞ்-சொல்லுமேல
இல்லை தவசமே யிதுவன்மை யாயோதால்
அல்லவஸ்து நிர்க்குணமே யாம் (௨௩)

நிர்க்குணமேயில்லெனற்குச் சொல்லிற்றோ வேதந்தான்
நிர்க்குணமென் றோதென் னையா - நிர்க்குணத்துக்
கீதருத்த மாயி னிதுயாச மல்லவென
ஓதியதென் சத்தாதி யோர்ந்து. (௨௪)

கூறியதே கூறலெனுங் குற்றமதா லோதென்
கூறினும் வேறுக்கிக் குற்றத்தில் - தேறிலெகால்
மூன்றுகும் லக்கணையில் முன்லக் கணையார்த்தம்
சான்றோர்க் கெதுமுறையோ தான். (௨௫)

சகுணநில் குறியாச் சயவடிவங் காணில்
சகுணக் குறியுஞ் சொருபம் - சகுணமிலே
நிர்க்குணம தாக்கி நிகரின்றித் தானாகும்
நிர்க்குணமே வஸ்து நிலை. (௨௬)

சகுணமு நிர்க்குணமுந் தோயாது தோய்ந்த
மகிமையதா நிற்பதே வஸ்து - உகந்தறிய
விட்டுவிடா லக்கணையை வேதம் விறுத்ததுகாண்
மட்டிகள்போற் சொல்லேல் மறுத்து (௨௭)

அறிந்தார்போற் பேசே லதுநிற்க நீகண்
டறியில் லுலகிலே யப்பா - குறிகொள்ளக்
காட்டுநியே னுல்லவையாய் மன்னோக்கு நின்வசனம்
வட்டறிவா லேனு மிங்கே. (௨௮)

என்ன வஸ்து மிதுவல்ல மென்றுரைக்க
இன்னதெனச் சுட்டியுரை யென்னவே-அன்னதுதான்
பூதப் பகுதியமே பூரணமா நிற்பதிதென்
றோதவறி வொன்றதனோ யோது. (௨௯)

ஆதிசொன்ன பஞ்சவர்தெளி லல்லவென்றே தூய்மை
யிதுவென்று பாரோர்க்க விக்கே - மெதுவாகச்
சொல்லென்ன வன்றோவுஞ் சொல்லிச்சொல்லிக் காக
இல்லையென வுண்மையுரு விங்கு. [சொற்றால்]

வெளியிலா வேராவும் வேறாக வின்றால்
வெளியன்றி யுண்டென்றேனும் வேறு-வெளியோடு
நான்கு மகத்தாக நன்றுவதா மென்றென்றும்
நான்மொழில வுண்மையெல வன்கு. (௯௧)

வெளிநாட்டத் தெல்லாம் வெளியயமாக் காணும்
வெளிநாட்ட நீக்கத்து வேறாப் - வீளிதறிநி
நாட்டமே தத்தளவானன் றுமுல செய்வனிதை
நாட்டுது முண்மையென நன்கு (௯௨)

நாட்ட மிருவழிய நாடாதிய் கேசமமா
நாட்டமது பெற்றதைநி நாயேற்பம் - யட்டறிவால்
ஆகா திதுசொல்ல வாராது மீதல்லமை
ஏகாது சொல்லென்ன யிங்கு. (௯௩)

ஏதியக்கன் றுய்கவது மோடத் தலைப்பட்டான்.
வேதியனே யிதுகோ மெலோர்க்கு - நீதியே
யன்றி யமைபிலவா யேழுவனை போதிப்பீர்
இன்றுலகில் போதகரா யிங்கு. (௯௪)

என்றனைத்துங் கேளாம லேயித்தன் றூர்சென்று
நன்றுணர்க்க சகஸ்திரிபா நூடுவே-தன்றவர்க்கப்
பிதெல்லாஞ் சொல்ல வெடக்குவதி யில்லையே
போதவல வுத்திதைத்தா ஹம்பு. (௯௫)

வேங்கடேச ஸ்ரீபாம் வினாக்கேதாடி நம்மதந்தான்
சங்கடம்வகால் மேகத் தவிக்குதே-தங்கொருவர்
ஞாயத்தால் பூகத்தா நூமுமதியா ரசத்தாய்
காயத்தை யென்சுமப்போய் கண்டு. (௯௬)

அவரும்தன் பட்டத் தலங்காரம் போர்த்துச்
சிவிகையே றிக்கழிந்து சென்றய்-கவர்கல்டு
சாரமற்ற காவியதே சாற்றுவதென் வைணவத்தை
ஓயா தொழியதே யுமை. (௯௭)

இன்னவஸ்தை நாமேன் றிருக்குமே யுண்மையதா
யின்னமத நாமேன் றிருப்பமே-யின்னதொடு
நாமெனைப்பிச் செம்மையை நாட்டுநிற்பயயின்னமதம்
நாமெனைப்பிய் காகு நயந்து. (௯௮)

இல்லாத கேள்வியெல்லா மீக்கிசைத்தல் ஞாயமதோ
இல்லா தனுபவமோ விம்மொழிகள்- இல்லாதன்
றெவ்வுனி லிதுவுமில்லாதற்று கண்டதையுநி
யுங்கோவியம்பிய் றுண்டு (௯௯)

இப்படி சொன் றல்லினடதா னைப்படியால் சொல்வ
னெப்படியுங் கூடாதே யட்டறிவால்-தப்புவரும் [னை
ஆகவினாய் கௌரவமா யட்டாமே போவென்ன
ஒதென்று சம்பமதா யொன்று. (௱)

எதுமூன்றுத் தோற்றுமுயிர் தெய்வத்தை தோறும்
மதியன்றி யில்லையெனில் வாய்மை-மதியன்றி
எந்தமத மெவ்வுயிர்க்காம் யார்க்கு மதியில்லை
வந்தவழி செல்லுமடி வாய். (௱க)

கண்டிலையோ ஐயர்நான் கண்டோர் வணங்குவார்
கண்டபடி யானவெங்கள் காணென்று-விண்ட
மதியினும் சித்துவித்தை மானதமும் பேதித்
ததிகமில காட்டினா ரங்கு. (௪௨

உலகமெலா மேலெங்கு முண்டாகு மந்சோம்
அலகில் தாபரியுமக்கி லஞ்சோம்-நிலைகலங்கச்
செய்யினு மஞ்சோமே ஐயரோ வந்தவழி
[illegible]ரும் பரிந்து. (௪௩

என்றுரைக்கச் சீறி [illegible]பழுத்த விசிட் டாத்துவிதனே
நன்மறியாய் தாவித்தல் ஞாயமோ-இன்றென்றூர்
சங்கற்ப மன்றிச் சகமில்லமை காட்டென்ன
சங்கற்ப மாமோ சகம். (௪௪

என்ன மறுவேறு மின்றித் துரும்பி தெனத்
திண்ணமதாக் காட்டுநீயேற் றீவென்ன-எண்ணம்
துணைக்கருவி யன்றியென்ன சொல்லவெவர்க் காருந்
துணைக்கருவி யாகாத் துரும்பு. (௪௫

என்னன்மன்றி வேறாக விங்கறியக் காட்டென்ன
கன்னிலதா வென்றுமோ காணுலகம்-என்னிலொகா
என்னிற் றுரும்புந்தா னென்னபொருள் சொல்லவன்
அன்னதுரு வாமென்று ரங்கு. (௪௬

விகாரமோ வுண்மையோ [illegible]மெய்யிது வென்ன
விகாரமே யென்னிலது மேவும்-விகாரமதா
வென்னப் பிரிதிவெனி னீதியல்போ வன்றேசொல்
லென்னவியல் பேயென்று ரிங்கு. (௪௭

இயல்பாயின் வேறென்று லெம்மாமுமையா
செயலாயி னூர்செய்தார் செப்பில்-செயலெல்லாம்
என்னிலுரு மாறுவதா லில்லனுருவின் சையோகம்
இன்னவடிவாக்காட்டிற் றிங்கு. (௪௮)

இப்படியிவ் காவதினா லியல்பா மென்றுரைக்கில்
இப்படிசொல் லூசிச னால்லெனற்காந்-தப்பிலையே
நால்வதிகளீ யென்மற்கு நான்ஜிய ராமென்றூர்
ஆஸ்திகத்துக் கெல்லா மடி. (௪௯)

உயிர்செயலின் றுதலினா லோதினார் மேலோர்
இயற்கையென மாறாக விங்கே-செயற்கைக்கு
இக்கருத்தை யோராதென் னென்னச் செயற்கை யென்
இக்கருத்தைக் கேட்டபின் னிங்கு. (ரூர் (௫௦)

மண்ணின் விகாரமதால் மண்ணுருவைத் தள்ளியெங்
மண்ணுறு துரும் பாக வல்யுண்டோ-மண்ணுக்கிங் (கே
கிடமேலது மென்னபொரு ளிங்குருவாக் காணுதெனில்.
நல்லாய்கே ள[illegible] னன்கு. (௫௧)

உருட்சி நீட்சி யாதியிவை யோர்முதலின் பன்மை
மருட்சியா மொன்றையொன் றுவாயால்-பரிட்சையிலார்
சொல்வதுபோற் சொல்லேல் [illegible]ருபமெலாந் தோற்ற
சொல்வதனைக் கண்டறிந்து சொல். (யதே(௫௨)

குலங்குணரியா காதென்னிற் கோதிலாய் கண்டு
குணிமாத் திரமென்று கூறாய்-அறுவேறுங்
குற்றமின்றி யென்னவவன் கூறவிட மில்லையென்றான்
உற்றதுமன் னேயியங் குறும். (௫௩)

குணங்காரணமல்ல கூறுந் துரும்பு
கணித்தபெயர் வேறுதனுங் கண்டு இணைக்குறுஞ்
சொல்லெல்ன மட்கும் துரும்பென்னில் காரியமில்
இல்லைபொருள் வேறு யிதில். (௫

தனித்திது வென்றுங்குந் தண்டமுருவ தாலே (௫
தனித்தெய்வன் சொல்லனெனிற் றுக்கோய்-தனித்திரு
துள்ளபெயர் வீற்றுமே லோதுமின்ற வெப்பொருட்கு
உள்ளபெயர் ...று யுறும். (௫

இருக்குதெனிற் கட்டெனற் றில்லையென் றுள்ளா...
இருந்து விவகரிக்க வீக்குறமோ-கரந்தென்றீர்
எல்செய்வ மென்னனி லெவருமில்லை சொல்லவலார்
இல்லினும் நீர்ப்புசெய நின்று. (௫

முன்னுண்டாய்ப் பின்னின்றாய் முற்று முறயு மெனி...
இன்னவா றுபதேசிங் கேள்மேல்-அன்னதனை
யாய்ந்துணர்ந்து சொல்லென்ன லையா, நினைவென்னி
ஆய்ந்துகா ணேற்க வனம். (௫

துரும்பெனுங்குஞ் சொற்பொருட்கள் சோதித்தால்
துரும்பிங்கே தோற்றுமுஞ் சொல்லா-யிருந்தே(னை
உண்மையாத் தோற்றுவது முண்டா யுமிவற்றும்
உண்மை நினைவா யுறும். (௫

நினைவே துரும்பதனு னிங்கிற்றே யன்றாய்
நினைவன்றி யுண்டில்லை கேள்-மினைவதனைக்
கண்டறியே றைகளிறும் கட்டினைத்தே னின்னென
யிறைநோக்கக் கேட்டுவரு மேல். (௫

நாலவுரு வாந்துரும்பு சோதிக்கச் செல்வதெங்கே
நாலவுரு வுண்டாகிற் சொல்லலாம்-நாலமாத்
தோற்றல் மனதன்றிக் நாலவுரு வில்லெனினிற்
தோற்றுமனைக் கண்டாய்ந்து சொல். (௬௰)

மனத்துரும்பும் போயிற்றே மாறுத நோக்க
மனதும்பா பூரக்காறு மாறி-மனதென்னும்
பேருமில்லை யூருமில்லை பின்னுமில்லை முன்னுமில்லை
யாருமில்லை நானுமில்லை யிங்கு. (௬௧)

ஏகவாதங் கேளின் றறிந்துசொல் லென்னை
அகன்றொளிருஞ் சோதியெய்கு மைய்யா-புகன்றிடநான்
அன்னியமல் லாததினு லங்கில்லைமை சொல்லறியேன்
என்னவிழுந் தானடியி லிங்கு. (௬௨)

என்னகத்தை யெல்லா மிறைமைப்போகி லேகெடுத்திங்
கென்னை விளக்கியதற் கென்செய்வேன்-அன்னையே
என்று வலியிடம்வந் தேத்திப் பணிந்தெழுந்து
நின்றருகி றன்சோ நீர். (௬௩)

ஆண்டா னடிமையில்லை யையாவனைத்தி யென
ஆன்ற... வினை யொன்றுமறி யேனே-யின்றுநான்
உள்ள...ர்ப் சோதியன்றி யொப்பிலா யென்சொல்வன்
என்ற...ப்பேறு விங்கு. 11. (௬௪)

... கன்னைமொழிகன்னிலையை யின்றுணர்ந்
...நான்குருவா யிலகுமிந்தேன்-சும்மா [தேன்
...மைக்கே யல்லாற் பெறும்பயனொன் றில்லேன்
...ம்மையிலே பாரலென் றங்கு. (௬௫)

விழிக்கி லலகா விளங்குதே யென்னிவ்
விழிப்பொளியா லிங்கிருந்து மேவில் பழிப்பின்றிச்
சின்மாத் திரமாகுஞ் சிந்தித்துக் காணென்ன
சின்மாத் திரமென்றுன் னேர்ந்து. (௯௬)

இன்னுமையா முன்னடாயி னிக்கறைதி யென்னவர்
என்னபடி யாளிருக்க லிங்கென்னில் தன்னோ
மறவாது நில்லென்னை மாறுது தன்னில்
இறவா திருந்தா னின். (௯௭)

வைணவம் வாழி வகுத்தோ ரடிவாழி
வைணவத்தி லேயுன்மை மன்னியதால் ஒன்றனவாராய்
நின்றமழி பாரிருந்தென் னேசாடி யார்வாழி
என்றுமென் னுள்ளத் திருந்து. (௯௮)

சுருதியுத்தி யோடு சுவானுபவ மொகவே
சரியாகக் காட்டுமதந் தானிவ் விருமதமே
பல்லாண்டு வாழி பரிபாகர்க் கின்பநிலை
நல்லியினி னல்க வுவந்து. (௯௯)

வைணவமதசித்தாந்தவாதம் - முற்றிற்று
படலம் - ௫ - க்கு - ஆ - கவி - ௯௯

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுபமஸ்து

சாத்தேயமதசித்தாந்தவாதம்.

சாத்தேயன் வந்து தனித்தெதிரி னின்றையா
சத்தேயப் பொய் சாற்றுவதென் சாத்தேயம்
முத்திக்கு வித்தாகு முதலைரர்ந்தோர் கொள்கையிது
சத்திமய மாகவினும் ருன். (௧)

சத்திவயப்படார் தாமெங்கு மில்லையெனின்
சத்தியெனப்பெருந்தஞ் சாற்றுறன்ன சத்திக்கு
வல்லமையென் பாரில் வலிமையையே யென்றுக்கி
வல்லமையென் றேதொழுவோர் வந்து. (௨)

ஒன்றமையொன்றுக் கொண்டதென வுன்சொல்லே காட்டு
இன்றறைதுக்கப்பனையென் றென்னையம் நன்றாய் [வதால்
முதற்கோண லாயிற்றே முற்றமென்ன வெவ்வண்
இதற்கென்ன சொல்வா யினி. (௩)

மாதர் வசத்தில் மனங்குழம்பி யாடவர்கள்
ஏது நிலையறியா தேங்கியே மோகம்
பிறவிக் கடலிற்பெயரவகை யில்லார்
அறிகிலையோ வையாவன்று. (௪)

அப்பா லதுவெய்யே பாடலர்பால் மேவித்தாக்
தப்பாது சின்மையவர் தாமாகி யெப்போதும்
நித்தராவார்க் கெச்சத்தி பேதமாயச் சத்தியுடனே
எத்தாரும் படிந்தையோர் விக்கு. (௫)

சத்தியே தேவாகச் சாதித்த லெங்கள்மதம்
சத்தனையே தேவாகச் சாதிப்பர்-மற்றமதம்
சத்தியே முக்கியமேற் சத்தனே யென்பாரவர்
சத்தியின் வல்லமைகேள் சற்று. (௬)

இச்சத்தி தானே யிருக்குமைந்து சத்திகளாய்
இச்சையாதி யென்றனைக்கு மெய்மறையு மச்சத
யில்லாப் பரமயிர்க ளெவ்வெண்ணுஞ் சேதிமிலே
யில்லா வுலகெங்கு மில். (௭)

சத்தி யிலாவிடத்துச் சத்த னெ.துசெய்யும்
சத்திக்கே யைந்துதொழில் சந்ததமும்-இத்திறத்தால்
எம்பிரம்ம மென்றெவரு மேசுவதைக் கண்டிலமேல்
எம்பிரம்மம் போன்றவரை யிக்கு. (௮)

நான்குவாக் காலெங்கு நாட்டிடுமே சத்தியையே
நான்மறையைக் கண்டிலையோ நன்காய்ந்திய-கேள்காதுள
ஐயமிதி லென்னி லனைக்குமிதை யாதசைக்கும் [ம்
மையவிது கண்டு பகர். (௯)

தன்னை யசைக்கத் தனக்கோர் முதலென்றும்
தன்னசைவி லப்பாமுந் தானசையும்-இன்னதே
சத்தியமா மென்னிற் றனியே யிதிலுண்மை
இத்தகைய தென்றிங் கிசை. (௰)

உருவா யருவா யுபயமுமாய் நிற்கும்
தெரிவாகி யன்றுமிச் செப்பில் விருமையுமாய்ப்
பின்னா மபின்னமுடன் பின்னாபின் னந்தானை
யின்று மகத்துமுளா விக்கு. (௧௧)

சத்தா யசத்தாய்ச் சதசத்தா யெப்போதும்
மெத்தகட னுகடனாய் வேறுமி-யித்தகைய
தெல்லமைக்கக் கூடா திருப்பதுவே சத்திநிலை
யென்றுணாக்கிம் கேளா யினி. (௧௨)

வ[illegible]னை யுணர்த லொழிந்துவின் சத்திநிலை [வோ
[illegible] காட்டென்ன விங்கெவரும்-சொன்னது
வாக்குமன மெட்டாத மாமாயா சத்தியென்றோர்
நாக்குநாக் கென்பதொக்கு நாம். (௧௩)

அவாச்சியமா மென்னி லஃதன்றோ வின்றே
தவாதிருப்ப தாலுலகஞ் சத்தே-அவாவளவாம்
ஈதே[illegible]யாஞ் சித்தாந்த மென்னி லுலகநிலை
ஒதா[illegible] சத்தாக வோது. (௧௪)

கல்[illegible]நிக்க நீவுலகைக் காட்டென்ன லென்னமதி
கல்[illegible]டாலும் வஸ்துவிலே காணென்னை-கண்டினோராய்
பூதப் பவுதிகத்திற் பொன்றுதொரு பொருளோ
ஈதென்று காட்டுகென விக்கு. (௧௫)

கைமிதென்று கண்டிலையோ காட்டென்னி லென்னமதி
கைமிதென்று வேறுபொருள் காட்டாது-கைகாமம்
எற்கும் பொருளிதென்றிங் கெங்கன்மூன் சுட்டுதியேல்
எயபுன்யீ னப்போதே யிக்கு. (௧௬)

இதுவென்று சுட்ட விதற்குப்போ தேலாம்
இதற்குள் ளிருப்பதெவ் வென்புஞ்-சதையாதி
யாமிதற்குப் பேருண்டே யாயோலகை யெங்கேயோ
நாமமொத்தமதா னன்கு. (௧௭)

இல்லாயிற் றேற்றுமோ வீங்கிருக்கிற் காட்டாதென்
இல்லாயிற் செய்யுமோ வெத்தொழிலும்-நல்லாய்கேள்
வேறுபொருள் சையோக் மேவுமே னையாதி
தேறிலையோ யப்பாநீ செப்பு. (௧௮)

தத்தமக்கே யுள்ள தனித்தனிகா மங்களெலாம்
மித்தையாய்ப் போக விளம்புவதென் சத்தியமாக்
கண்டிருப்ப மென்றனைக்கிற் கைபோலக் காட்டவல்லை
அண்டமெல்லாம் போத மடக்கு. (௧௯)

காரியமே பொய்யாகிற் காரணமென் சொல்லுதல்யாம்
காரணமு மித்தையே கண்டிலைகொல்-ஆரணத்தின்
ஞானகாண் டத்தி னவின்றபொரு ளுண்மைதனை
யோமிமா னத்தைமொழி யிங்கு. (௨௰)

மித்தையாய்ப் போகாது வேறுபொரு ளுண்டென்றால்
சத்தியமாச் சாதிக்கத் தக்கதுண்டோ-எத்தனையு
மின்றியெவில் யெப்படி யிளிவிளம்பக் கேட்கவிலை
யன்றோநீ யென்றா லவர். (௨௧)

எல்லா முணர்ந்த வெனக்கருமை யோவென்ன
வெல்லா முணர்ந்தாறு மிதருமை-நல்லாய்கேள்
வித்தையிலெல் லாம்பிரம விந்தையெனக் கேட்டிலையே
எத்தலத்து மீதொப்ப தில். (௨௨)

இருந்தபடி யென்று மிருந்தொளிர்கிற் சோதி
யிருந்தபடி யென்று மிருக்கத்-தெரிந்ததுவாய்
இல்லா ததனை நினைந்தபடி கற்பித்துப்
பொல்லா மயலுறிலும் புக்கு. (௨௩)

உடலேறு நானென்ன வுன்னையா ரெப்பால்
இடமென்ன வென்றுரைக்க வீதோ-இடமாகக்
கண்டிருக்கக் கேட்பதென்ன காணுமுடலல்லவே
கண்டுரைப்பா ரெங்குமிலை காண். (௨௪)

[illegible] லென்னபொரு ளென்று விள்ளுயிர்
ஆனதினும் சொல்லென்ன வைமாறிலே-நானென்னில்
நானுண்டே சொற்பனத்தி லுமேலை யின்றேனும்
நானென்ன லாகுமன் னன்கு. (௨௫)

மானதமெய் கேகழுந்தி மாறுநா னிருக்க
நானென்னல் சீவனெனி யான்கயலைத்-தானறியும்
அன்றித் தனையறியா தாதலினா லுணரா
தெ[illegible]றையப் பின்ன ரிவன். (௨௬)

த[illegible]னையே தானறியத் தக்கநா னெங்கேனுந்தா
ன[illegible]னைக்கேட்[illegible]யே னென்றுரைக்கில்-அன்ன
தன்மையே யார்க்கு முண்மையல ஞானிக்
கிருநிறத்த னாறுமிதா. (௨௭)

ஒன்றாக வாக்கத்துக் கொன்றுமே நின்பத்தாக்
கென்றாக்க வந்தமதை யீங்குரைத்தார்-அன்றுமறை
தொம்பதத்திற் கண்டிலைகொல் சோதித்துப் பாரென்னி
தம்பமென நின்றான் றனித்து. (௨௮)

நானென்ன வெத்தனையோ நாமும் கணக்கில்லை
நானெல்லாஞ் சேர்த்தொன்றா யிடென்ன-நானுடலாம்
நானுமெனி லெவ்வுடலுங் நானுது மில்லையென
நானுமொன்றுந் தோன்றுமை காண். (௨௫

அப்படியோ சாயா தனவாத மில்லென்ன
அப்படியே யிங்கிங்க வானந்த ரூபமென்
வெங்குங் கோபுரக் கண்டவ்
குடம்படிய விருந்து வெளிந்து. (௨௬

ஆண்பெண் ணைபேத மாய்கொண்டங் கண்டவிபோலும்
ஆண்பெண் ணெனியா யறிந்தாங்-கண்புடைய
சற்குருவே செய்தவமே தாக்கும் பூரணமே
அற்புதனே யென்றேத்தி யயரு (௨௭

ஆனாயார் கண்டிருக லானையார் போதித்தல்
ஆனாயார் கற்பதென லையோ-ஆருமிலை
மன்னோயன்றி யெல்லவெபோ மாறுக நாளுமேனல்
எல்லைமெலாஞ் சிச்சேமிதி யிங்கு. (௨௮

ஆகம்பிரம மென்பதனை யையமறக் கேட்டங்
ககவிளக்க மேயெங்கு மாகி-மிகத்தெளிந்து
நிர்விகற்ப மாகின்று நீங்கா துரியவாச
சாலம் பிரமமெனத் தான். (௨௯

சாக்ஷேயமத சித்தாந்தவாதம்.

முற்றிற்று.

படலம் - ௮ - க்கு - ஆ - கவி - ௲ாக.

௯

திருச்சிற்றம்பலம்.

௯-வது

பிரமசமாதிபிரமத சித்தாந்தவாதம்.

பிரமமயாச் சத்தான் பெரியோன்முன் வந்து
பிரமமன்றி யாதொன்றும் பேசுறோம்-பிரமாக
என்னைத் தெரிவன்றி யிதெல்லா காட்டுதியேல்
அன்னதே நிர்விகற்பமாம். (௧)

இவ்வுலக மிங்கிருக்க வீதா லவருண்டாம்
இவ்வுலகு தெப்பதியன்றி யிங்குளாக்கும்-செவ்விதா
யப்பமென வங்ஙேறு மீதாகா தென்றுணர்க்க
வப்பதேயா மூடரன்றோ விங்கு. (௨)

முற்றிவு நற்மாரு சிவம்பேய் நறிவுண்டாம்
செப்பெல்லை-உற்ற
உடலனவா மென்னி னுயக்கத்தும் காணும்
உடலேது சொல்லதனை யுற்று. (௩)

வாசனையா மென்னிலது வாசனையாத் தோற்றலது
வாசனையாத் தோற்றுவது மானதமே-யோசிக்கில்
என்னில் மனமின்றே யிருட்டு மிருட்டும்
என்னைவிக மாக்காது மில். (௪)

இன்னிலையால் மானதமே யிங்குயா னென்பனெனில்
அன்னமனை தன்மையுரு வாராய்ந்திங்-கின்னதெனக்
காணாது சொல்லுக்க கட்டுரைத்தி னிகெடுவை
காணாது சொல்பவர்போ லாம். (௫)

இன்னதெனச் சொல்லத்தில் லென்றாலு காதென்று நீம்
சின்னமிச் சின்னமதாய்த் தேகமே-இன்னவிரண்
டன்மையுமா னிக்கு மதுகண்டு நிற்றியல்
தன்மை விளங்கத் தரும். (௬)

ஞாயமே யுன்வசன நாடுவழி யாதென்னில்
நீயிங் கனமிருந்து நில்லென்று-மாயோக
மைந்து முறைவழியே யாங்காங்கு காட்டியக்கல்
ஐந்துநிலை காட்டிற் றகம். (௭)

அக்கணமே யாகந்த மாகி யடிவீழ்ந்தின்
னிக்கருத்தை யோரா திகழ்ந்தேனே-மெய்க்குருவே
ஐயனே யான்செய் யபசார நீபொறுத்தி
பொய்யகல வென்றுட் புகுந்து. (௮)

சந்தேக மெல்லாந் தவிர்த்தத் துவிதநிலை
அந்தமுத லின்றியே யாயினன்-இந்தநெறி
கண்டார் விழுவரோ காணுலகப் பாழ்நரகில்
அண்டாதே யெப்பற்று மங்கு. (௯)

இவ்வாறு பற்பலவாயோத்தி லலட்வந்து
இவ்வா னனுபூதி யுண்மைநிலை-செவ்விதாக்
கண்டபடி யேற்கக் கழறி யடிவீழ்ந்து
கொண்டேவிடை சென்றான் குழைந்து. (௰)

பிரம்மசமாச்சியமத வாதம்-முற்றிற்று.
படலம்-எழுக்கு ௨ கவி—௱௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்.

அ-வது

காலப்பிரம்மசித்தாந்தவாதம்.

காலபிரம்ம வாதி கடிதவர்பாற் சென்மையா
காலமும் பொய்யாக் கழறுவதென்-காலநிலை
இன்னதெனக் கேட்டறியீ ரீதே யெனவுக்குமுடி
இன்னதுவோ நீர்நிலை யில். (௧)

எக்கா லமுமுள்ள னெம்மிறையென் றேசொல்வீர்
அக்காலத் தாட்பட்டா ரல்லிற்றே-யிக்காலத்
தன்றிச் சடசித்தை யாயுங்கா லில்லையே
என்று மொருபடித்தா யிங்கு. (௨)

எவ்வுயிருந் தோன்றி யிறந்தலுங் காலத்தில்
எவ்வுலகு மியானமே லென்செய்வம்-எவ்வெவையுங்
கண்டு மறைவனவுங் காட்சியு போகந்தான்
உண்டு கொடோவா வேமெதிலு மோர். (௩)

முக்குணத்தின் றோன்றினர் மும்மூர்த்தி யென்றுமிடத்
திக்கடிப்பே காலமதி லென்றுணர்த்தும்-எக்கலையுங்
கற்று யறிவிலேயோ காலத்தை யார்கடந்தார்
அற்று மொவல்சொல்லே யாம். (௪)

காலங் கடந்தபொருள் காலங் கடந்தவிடம்
காலங் கடந்தவுயிர் கட்டடங்காக்-காலங்
கடந்தபர முண்டென்று கழறுவார் காணோம்
கடந்திரோ நிருமறைக் கான். (௫)

நேற்றின்று நாளையென நீங்கிறை சாருமில்லை
நேற்றின்று நாளையென நீக்கமெலாஞ்-சாற்றிடில்
அனுமதத்தால் காலநுட்ப மார்தா னறிவார்
கனிதரு மையமுறல் காண். (௬)

நுட்பத்து ளொட்டாத நுட்பமாய்ப் போகுமெனில்
நுட்ப மறிவடங்கா நுட்பமாம்-நுட்பம்
முனிவர்க்குக் கெட்டாத வஸ்துவென்னில் வேறெங்
கினியெது வுண் டேது மில்லை. (௭)

எம்மதத்தோர் மூர்த்திகளு மிக்காலத் துட்படலால்
சம்மதியோ மிம்மதப்போர் சாதிக்கில்-எம்மதமும்
பஞ்சமூர்த்தி யந்தாலும் பார்க்கி லிதிலிசமும்
பஞ்சகர்த்தா வேறுண்டோ பார். (௮)

என்ன வருமிவையெல்லாஞ் சத்தியமே
உன்னமொழித் திக்கால முண்டெனவே-என்னுதிரிந்
காட்டுதியே லேற்பமெனக் கல்லொந்திரிந் தேர்ப்பமா
காட்டென்ன வெண்ணமதி காண். [னைக் (௯)

தெரிவதனைத் தன்னைத் தெரிய வெவர்க்குந்
தெரிவியென வோடாதே தெப்பப்-பெரிதாய்
காலமின்றே வென்றிடிலோ காலமெங்கே தேவனுந்தில்
காலமெங்கே மாறிற்று காண். (௰)

மாறிலதே தென்று மறைபவா னேன் கேவலத்தில்
மாறுதங்கள் நேமெலதற்கோ மானதனுக்-கேறுமெனில்
உண்டேல் மனக்கால முண்டோ மொழியெனிலை
உண்டாக்கு தானே யுணர். (௧௧)

எந்தக் கணமு மிருக்கு மனமிருக்கில்
இந்தவகை யொத்தவன்பா லெங்குமில்லை-அந்தமுன்
கண்டேயர் காலந்தா னெங்கே மனமன்றி
என்றாமுண்மை யிங்கிலையென் றெண். (௧௨)

காலநோக்கி னுண்மையதாக் காணுமே-காலந்தான்
காலநோக்கை விட்டால் கருதவதிற்-சாலவே
காட்டமுறின் மானதந்தா னென்னுமே யுண்மையதா
காட்டுவர்ய னின்றுமிதை நன்கு. (௧௩)

பழநாட்டந் தன்னிற் பழமே விளங்கும்
விழிநாட்டந் தன்னில் விழியே-வழுவின்றிக்
காணு மநுபவத்தைக் கண்டிலைகொல் மாறுமோ
காணவலார் போதுமைய நன்கு. (௧௪)

ஒருதலைத் தீர்ப்பினு முண்மையென யாரும்
இருதலைத் தீர்ப்பே யெடுப்பர் பெரிதுந்தாம்
கேட்டிலையோ விம்மொழியுங் கேட்டுப் பெரியவர்பால்
காட்டமதைக் கற்பிகை நன்கு. (௧௫)

அறிபொரு ளொட்டத் தறிவே விளங்கும்
அறிபொரு ளேன்காணு மறிவைக்-குறியாகக்
காணுங்கா லேதருமை கண்டா ரெவருமிலை
தானெனப்பார் காணார் துணிந்து. (௧௬)

இருநாட்டப் பண்டிதரு மிங்கன்று சாய்ந்
தொருவா நிடைநாட்டத் தோன்றில்-மருவிலே
சத்தியஞ் சத்தியமே சந்ததமும் வேறில்லை
இத்திறத்தைப் போலெங்கு மே. (௧௭)

என்றளவி லன்றே னிறைந்தபெரு ளெங்கோ
னென்றெனவே யன்னொன்றை நாடென்ன-அன்புற
றியறி கலந்ததனை ஞேயமதைக் காட்டப்
பயகம் பனமொழிந்தான் பார்த்து. (௧௮)

வேதாந்தம் போதுண்மை வேறென்றுங் கண்டிலன்யான்
நாதாந்த போத நழுவுங்கால்-வேதாந்தம்
இல்லை யெனவினைந்தி யேத்திப் பலவாறுங்
கல்லையொத்து நின்றான் கடை. (௧௯)

பின்னாள் கழிந்து பிழைதவிர்ந்தான் போலுவந்து
பன்னாள் மலமயக்கைப் பாழ்த்தழித்து-வன்னாள்
சுயஞ்சோதி யென்றிருந்தான் சுத்த மனத்து
வயப்படா தெங்கு மகிழ்ந்து. (௨௰)

தன்னினைநதா னேத்தித் தனதிடத்தில் சொல்லுவிடை
மன்னிபரிச் சின்னமதை மாற்றியே-எங்கையும்
கண்டப்பாற் றேர்ந்த கலைக்கா ணிலைநின்றான்
விண்டோயா தெங்கும் விளைந்து. (௨௧)

காலபிரம்மசித்தாந்தவாதம்.

முற்றிற்று

படலம் : அ - க்கு - ஆ - கவி - ௫௱௨

௧

திருச்சிற்றம்பலம்.

௬-வது

சூனியபிரம்மசித்தாந்த

வாதம்.

சூனியபிரம்ம வாதி தனிந்தவர்பாற் சென்றையா
சூனியமதை யும்பொய்யாச் சொல்லதெவன்-சூனியமதில்
இல்லாப் பொருளாதி யில்லா வுயிராதி
இல்லாப் பாழுமி [illegible] (௧)

இன்னதென லாக்குமனக் கெட்டாச் சுயம்பிரமம்
அன்னதனை யாரறிவா ராதலா-லன்னையார்
மூப்பாழும் பாழாய் முடிவிலொரு சூனியமாய்
அப்பாலுக் கப்பாலென் றான். (௨)

எங்கணுஞ் சூனியத்தை யிக்கணமே காட்டவலம்
இங்கண் கெனுதபடி யேனையம்-பங்கமுள
நம்பிக்கை யன்றிநா னாட்டோ மதத்தனைப்போல்
இம்பரோ கான்பினிதை யின்று. (௩)

எப்பொருளைச் சோதிக்கி னெல்லாம் வெளியமே
மெய்ப்பொருளி தன்றியெங்கும் வேறில்லை-தப்புமதப்
பித்தர்போம் பொய்சொல்லோம் போறிவுஞ்
சித்தையன்றி யெங்குநிக்கு மில். [சிற்றறிவும்()
கொண்டுபோய்த் தோன்றமிலே கொள்ளைகொள்ளை யா
[வாழ்ந்தும்
கண்டிலரோ வெம்மதத்துங் கற்றுணர்ந்தோர்-கண்டவர்
[போல்

ருபம்பின் பிறக்குமாரவிரி ருபமன்றோவக் கண்டோரிறில்
அண்டப் புரட்டனெ லாம். (௫)

மாறுத் திருத்தி வருவிப்ப தொன்றுமிலை
மாறுத சூனியம்போல் வல்லீர்காள்-மாறுதல்
கண்டசக மித்தையாம் கண்டெய்வ பாவனையால்
உண்மையதா யில்லை வாயிய் குமத்து. (௬)

போக்குவர வில்லாத் போதமெனல் சூனியமே
தாக்கற்ற பூரணமாம் தானேரும்-சூக்கத்தும்
சூக்கமிதே வேறென்ற சொல்வார் [illegible]
நீக்கியறி யார்பொய்மை யின்று. (௭)

சும்மா விருத்தலிலே சூனியமே யாவலை
எம்மாலும் யாராலு மெட்டரிது-சும்மா
அய்லெல்ப தெல்லா மறிவினர் கொள்கை
மயுலகல்வ தென்றே மகிழ்க்கு. (௮)

கண்டதே காட்சியன்றிக் கண்டவர்போற் பேசுவதென்
கொண்டதே கோலமன்றிக் கோலமில்லை-உண்டே
இறந்தாற்கண் டிங்கே வெருவர்வந்து சொன்னார்
பிறந்தும் பயனடையாப் பேர். (௯)

பூதத்தின் காரியத்தைப் பூதமென்பி ரெட்டறியீர்
ஆகாசஞ் சூனியத்தை யல்லவிலே-ஆகாசம்
கண்ட புலவர்மொழி கற்பனையன் மீதுண்மை
கண்டறிலே கற்பிக்கை காண். (௰)

காணுறு னென்பதிறு காட்டாவலைவனென்
றுறு மகிமையென்பி ரச்சரியம்-ஏனோ
இருவரு மொக்க வியம்பி யிருப்பானேன்
பெருமையிலே நஞ்சொல் பிழை. (௧௧)

சூனியத்தின் காரியமாந் தொல்லுலகை வெல்லறியீர்
சூனியத்தையாவெல்லீர் சொல்லளவே-கோனுங்காய்ச்
செய்கோல மெல்லாஞ் சிறிதெய்கோ லத்ததென்றே
பொய்க்கோல மிதெல்லாம் பொய். (௧௨)

சமாதி விசாதி சுகதபேத மின்றி
[illegible]ருக்கும்-உசாவுங்கால்
சூனியத்தி னுண்மையிலே சொல்லளவே நங்கொள்கை
வனித்துக் மாறுவி ரிங்கு. (௧௩)

கிட்டையன்றி யிந்தநிலை தேடியெட்டு வாரில்லை
கட்டமென்றே பொய்க்கோலங் காட்டுவீர்-மட்டிகள்
[போல்
வாசித்த தின்னதைக்கோ மாண்டிடுமுன் பார்த்துய்ம்மின்
நெசித்தென் றுனைவரு நேர். (௧௪)

சூனியமென் றுவில்லை சொற்கருத்த மென்றுனைமெய்
சூனியமே யொரதனுக்கான் றேற்றுதென்-சூனியத்தை
[illegible]ஞேத தான்குற்றம் விட்டா வுலகமதேல்
விட்டிரண்டு மில்லென்ன மேல். (௧௫)

[illegible]ட்டிடுதல் கட்டமதேல் மெய்யென்று கொள்வதனை
[illegible] வுணர்வொன் றனதாகக்-கட்டுதெனில்
உற்றதனைப் பாவெண்ணெ யோயாக் கலக்கமெனின்
மற்றென்றும் கேளுன் மகிழ்க்கு. (௧௬)

உணர்வோல் றனதென்று முன்னியம்பி வேறே
உணர்வோர வெள்ளி யுடைய்ர்-டமையவதோ
கண்டிலதா றுவென்றுன் காட்டுயிது செய்தானே
உண்டடிமை யாண்டச நுகளில். (௧௭)

பேரகரிச்சை நீங்காயும் போகிப்ப தெல்லாமுன்னர்
தேசமுற்றி மித்தேசஞ் செய்நிலையாட்-மார்க்கா
உண்டவனோ மப்பி யுயிர்க்குறதி வேறிலதாத்
தொண்டுசெய் முன்னே துணர்க்கு. (௧௮)

சரியாமுக நல்குக் கனோப்பதிக நக்கி
உரியாஞ் வாக்க வுணர்ந்தும் பெற்றேன்
ஆகமிறு மிக்கெறியி லப்பமுங்கோ றுநிருக்கும்
சாதுாயக் கேவமையக்குக் காக். (௧௯)

அப்பா லதுதன்னை யாவென்று தேடவித்துத்
தப்பா தடைவிக்குஞ் சற்குருவை-யப்பாற்
குருகியுந்தி யொக்கக் சுவாநுபவங் காட்டித்
தெரிவுய யாகச் செயும். (௨௰)

அறிவுயமெலா மின்றி யனந்தமுமி வாகப்
பொதிகாலைத் தாக்கேந்தம் பொய்யாய்-வினைவமிச்
சச்சிதா னந்தமதாய் தனிநிலையிற் சேர்க்குமதால்
உச்சிதமா மென்றே யுணர். (௨௧)

எல்லா வயாதையை யொக்கு புறமொழி
யில்லாதெனக் கேட்டோ மிடத்திருக்கு-உள்ளியுள்ளிக்
தானேதா னயினுன் சற்குருவின் முன்வாழ்த்தித்
தாளுவா ரீதுணர்வார் தாம். (௨௨)

சூன்யபிரம்மமதசித்தாந்தவாதம்.

முற்றிற்று.

படலம்-௩-க்கு-...-கவி-...

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

5333

௫—வது

மாயாமதசித்தாந்தவாதம்.

மாயாவாத தத்தலைவன் வந்தவர்பா ரென்னனிதே-
மாயா நிலையதனை வஸ்துவென்-றுபாதிக்
கெவ்வனிப் பகவானிலையென்ப தெங்ஙனென்றுன்
ஆவ்வளவிலே யாயாதவன். (௧)

ஏதைப்பகவா னென்மை யெதையில்லை யென்பை
...துவென்று சுட்டாதென் னிங்கே-இதையெல்லாம்
...க்கினு னில்லையோ யாராக யானைப்பன்
...க்கையடக் கென்று னலிந்து. (௨)

காமிக்காய் தீருமோ கொண்ட வழக்கதுதான்
தொமித்து மஞ்சாதென் குற்றமின்றே-கோபத்தை
...ழுந்துமிடத் தேப்ப மிதின்வழக்கை நீக்காதென்
...ர்க்கயான் சொல்வனென்று னிங்கு. (௩)

ஆனென்னி னென்ன வடையாளத் தாலென்ன
ஆனலதேல் யாவு மடைக்குமோ-ஆனால்
பெய்மாயா சத்தியெனப் பேசுவதென் சாத்தேயன்
பெண்ணுருவன்றே லானிலதோ பேச. (௪)

சத்தியத்தைப் போதுள்ள சத்தனென்று செய்யன்
சத்தனின்றோர் சத்தியெனச் செய்திடவே-சத்தியன்றிச்
சத்தனிலையென்னச் சாற்றுதலைக் கேளுமே
சத்திசத்தன் பேதமில தால். (௫)

சத்திசத்த னாருமோ சத்தன்று வாருமோ
சத்தி மயமன்றிச் சத்தனென்கே-சத்தன்
அபேதசம்பந் தமாரு மவ்வாறே சத்தி
யபேதசம தாலய்ய னும். (௬)

இருவர் வழக்கதனை யில்லையென்றே காட்டும்
உருவுருவ மென்றுரைக்க மோகம்-தெரியிலதால்
இல்லையுமுண் டென்பனவு மியம்பனமா மாயுங்கால்
எல்லையின்றிக் கற்றோர்சொல் லேக்கு. (௭)

அனுமானத் தீர்ப்பிய் கசடுமே யெங்கும்
அனுமானத் தன்மையுரு வாயில்-அனுமான
வல்லமுமக் கேதக்க மாயாவா தப்பேயனார்
அல்லமேற் சொல்லிவென வாம். (௮)

உபாதிகுணஞ் செய்கை யுயிர்பாம தென்பீர்
உபாதிகுணஞ் செய்கையுறு மேலோர்-உபாதியையே
வத்துவென்பீர் மாயையன்றோ மேலீர் தக்குறியீர்
எத்தியந்தா வேழ்போ மிது. (௯)

மாயைதனை வஸ்துவெனவுந்திப்பீர் காமன்றே
மாயாதி தப்பொருளை வந்திப்பீரும்-மாயாவா
தப்பேயர்காள் மன்னுயிர் சாற்றுவதென் பற்பலர்மேல்
இப்படிச்செய் தாற்பெருமை யென். (௰)

கண்ட மகண்டமெனக் காண்ட லுபாதியதே
கண்டநிலை யேவசர் கண்ணிதனும்-கண்டவர்போற்
காட்டுவீர் பொய்க்கோலங் கற்ற வலியதனால்
காட்டுவீர் பொய்யதனை நன்று. (௧௧)

பாவ மூபாவமதாம் பாம்பதென்கண்டிருந்தும்
பாவனையைத் தெய்வமெனப் பார்ப்பதுவென்-பாவனை
சிந்தனையின் கற்பிதமே சித்தந் தெளிவதுவன் [தான்
றுதமாக் கோரமை யென். (௧௨)

தம்பெயரை யன்னியர்மேற் சாற்றிக் களிப்பதென்
தம்பெயரொன் றோர்வதென்றோ தாமறியீர்-நம்போல்வார்
கண்டு மகிழ்வதெலாம் கன்னூறுளோர்க் கென்னுவீர்
அண்டப் புரட்டரெனலாம். (௧௩)

தன்னைப்போல் மூடரென்பீர் சன்மார்க்கர் தம்மையுநீர்
உன்னிலுமக் கொப்பாரிங் குள்ளரோ-என்னமதி
மாயாவா தப்புலவீர் வஸ்துநிலை கேட்டறியீர்
ஆயாதென் னுண்மை யகம். (௧௪)

ஒன்றே யனேகதென்ப மொன்றுகு மீன்றென்பம்
ஒன்றையன்றி யில்லென்ப மொன்றென்பம்-அன்றுதத்
தோற்றமெலாம் பொய்யென்பஞ் சோதியேமெய்யென் [பம் ()
றாற்றுவதென் னொட்டைமைத் தொடர்ந்து.

மறந்துமே சொல்லோமையா மாயாவாதத்தை
அறிந்திட நுலமையினைய யன்றி-அறிந்தவர்போற்
காட்டுவதை விட்டுக் கடைப்பிடியீ ருண்மைதனை
நாட்டுமே மாயை யொருங்கு. (௧௬)

ஒன்றுமல வப்பிரம மொன்றுமில்லை யென்றக்
என்றுமிலை மெய்ம்முடிவி லென்றக்கா-லொன்றுமனார்க்கோர்
ஒன்றாகி யன்றென்று முன்னையவ் வியல்லெவ்வுர்
என்றுமிது போதுண்மை யில். (௧௭)

எவ்வ வயவு மிருதாள் வணங்கிருளஞ்
சொன்னவிலை காட்டெனவே சோர்விற்றி-யன்னவிலை
காட்டக் களித்துக் கலக்கமெல்லாம் விட்டுண்மை
காட்டமதி னின்று நயக்கு. (௧௮)

மாயாமத சித்தாந்தவாதம்

முற்றிற்று.

படலம் ௨-க்கு ஆ—கவி—(௩௭௨)

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

௧௧-வது

நாஸ்திகமதக் கற்பிதக்கழற்றி.

நாஸ்திகன்வம் சைதயாகீர் ஞாயமய மாயுள்ள
நாஸ்திகமும் பொய்யென்று காட்டுவதென்-னாஸ்திகர்
அல்ல சமதமத மாயுங்காறு கண்டனவே [போல்
இல்லையென நம்பிக்கை யிங்கு. (௧)

நாஸ்திகரோ கேண்மினினத நானென்ன லொன்றல்ல
நாஸ்திகமெய் நீதியையு நன்றாதே-நாஸ்திகமேல்
இவ்வுலக போகந்தா னெவ்வுயிர்க்கு மெய்யாதென்
எவ்வுயிரு மாதனமே யிங்கு. (௨)

உலகியல்பா மென்னி லொருபடித்தா யேனின்
றலகியல்ப திங்ஙனெனி லுண்மை-நிலையிலதாப்
போவதெவ னன்மைதனி போகமுணர் வுக்கன்றே
ஆவதிலை மற்றென் னவாக்கு. (௩)

மாறிடும்பின் றுமென்னின் மாறுவதென் னிப்போது
மாறிடுங்கா லத்தென்னின் மாறிற்றே-தேறிலகொல்
சொன்ன சுவாலங்கால் தூண்டா தகர்த்ததவம்
இன்னாய லங்காறு மிங்கு. (௪)

அன்னியமாய் நின்றயலை யாமிக்கல் ஜீவதர்மம்
அன்னியர்தா னிங்கிச்சை யன்றறமோ-என்னைமதி
இச்சை யொழியவறு மெய்யா யுணரிக்கும்
இச்சையன்றி யெப்பேப்படி யில். (௫)

இச்சை யினியொரா தெற்ற செயல்முடிக்கின்
இச்சைதலை காட்டுமோ வெல்லைமேல்-எச்செயலும்
எல்செய்ய வெல்லவெதின் றெப்படிதான் செம்மைவரு
நன்குணர்ந்தி ரோர்மினிதை நன்கு. (௬)

ஆதலினல் முன்பின் னிவ்விலதாஞ் செய்யுங்கள்
சதுரஞ் சித்தாந்த மெய்மொழிப்பிர-போதுநும்
வாய்மூடிக் கேட்டுமின் வல்லார் சரணடைந்து
பேய்மதமென் றென்னுயிர் பின். (௭)

இம்மையிலே காண்டி னெவ்வெவருஞ் செய்கைபலன்
இம்மையிரு னேயடைத லில்லாதே-யெம்மையிலும்
தான்றுன்முன் செய்தவினை தாமே யனுபவிப்பர்
என்காணு மையமிது வீங்கு. (௮)

எவரொருவருஞ் செய்கைபல னியூரிக நுகரின்
பலமே யெவரெவர்க்கும் பாரம்-எவராலும்
என்னைக் கடல்கரண்டற மில்லை யியல்பேசம்
அவ்வனை வளர்த்தளிப்பா ரங்கு. (௯)

ஆகப்பத் தாருக்குழக்கி னன்றுதவி டென்பர்
ஆகப்பட்டோரு காமாதி யாகும்-மிகப்படித்தோர்
நானி யெரிப்பனைக நல்லசெ ஞோர்த்தளக்கும்
கோணலிக்கும் கண்டளவு பொன்று. (௰)

எவரெவர்க ளிச்சைகடா னெவ்வாறங் கவ்வா
றவ்வவர்க்கு யீசனறி நிவன்-தவறின்றித்
தேகாதி யாவென்னில் தேகமெல னெய்தியதை
யேயாதோ நம்மிட்ட மிங்கு. (௧௧)

இட்டமெலா மிங்கவர்பா லிட்டு வணங்குதிரேல்
கட்டமெலா முன்போநீர் காணுமினே-கட்டமக்கார்
சொற்போலு நக்கடைதான் சோதிக்கில் வேறென்று
கற்பதெலா மீதுக்கோ கண்டு. (௧௨)

ஈசனுளனென்றிங் கெவ்வாறேற் போமென்னின்
ஈசனன்றித் தேகாதி யெங்குண்டாய்-நாசமெவன்
வாய்க்குமென வீதெல்லாம் வாய்த்தல் சுபாவமெனின்
வாய்க்குமோ தானே யனை. (௧௩)

கருவிதனைக் கொண்டிடாதபோம் கர்த்தா வெதுகொல்
குருவாதி செய்வதெனி லுண்மை-தெரிகில்லாய்
இட்டமே செய்கருவி யென்றும் றடையென்னை
இட்டமெய்யா னுங்கருவி யிங்கு. (௧௪)

இட்டமே யாதிதுணை யென்னும் கருவியதாய்
கட்டுமனை பூச்சதுபோம் கல்மொழியின்-இட்டமொழி
தன்னிடத்தி னின்று […] தன்னிடத்தி லேசெய்யும்
தன்னிலவை தோயாம்றன். (௧௫)

ஏற்றும் இடமெய்யா னென்னிற் ககனம்போல்
சாற்றலா மென்றிடிலோ சாற்றன்மின்-தோற்றமதே
சூனியம தாமென்னிற் சூனியமாம் நம்மிடமும்
சூனியமாம் நாமுந் துணிந்து. (௧௬)

இருப்பமே யென்னி லிருக்கு மிடமும்
இருப்பதனுங் குனியபெல் லாமன்றோவைல்-இருப்பதுவே
எட்டப் படாதெனினு மில்லாதும் போயதல
தட்டன்றி னெம்மொழியைச் சாய்ந்து. (௧௭)

காரியந்தா னேரிரண்டுங் காரியமொன் றேயாதென்
காரணமெனன் கண்ணுக்குக் காணுமேதன்-ஒருணர்வாய்
ஐயுணர்வு மின்றேனிரி லக்கண்ணுக் கேகாவ்பன்
மெய்யுணர்வின் மில்லையிதில் வேறு. (௧௮)

இக்கண்ணுக் கேன்காணு னிக்குருவ மல்லனக
மக்கண்ணுக் கோவுபய மல்லனுமாம்-மக்கினைத்திம்
சிவனெனுங் கண்ணுக்குஞ் சேயா னருவபூலன்
யாவனென்ப னிவ்வறிவா யிங்கு. (௧௯)

அறியும் பொருளென்னி னாகு முலகம்
அறியாப் படுபொருளே லாகும்-வேறுமையதா
எங்கிலைய னென்றுரைப்ப மீங்கவனு யாகுமட்டும்
அன்னகிலை யெட்டவரி தாம். (௨௰)

எட்டவரி தாமதனு மில்லையென லாமிருப்பம்
பட்டிமா டொத்துமனம் பாய்வதினும்-கட்டமுடன்
ஓயாக் கவலை யொழியாத் துயர்சேர்வு
தீயாத் தகிப்பதற்கென் தீர்வு. (௨௧)

ஈதெல்லா மெய்யோது மெங்குஞ் சுபாவமெனின்
ஈதெல்லாந் தள்ளி யிருப்பதெவன்-ஓதியதேல்
தன்னாலே யிதெல்லாஞ் சார்ந்து தவிர்ந்திருக்க
என்னகு மின்வாத மிங்கு. (௨௨)

ஆசை யடக்கார்க் களவில் கவலையதாம்
ஆசை யடக்கி லவர்க்கில்லை-ஆசையிலி
கண்டறியார் போலுமின்சொல் காணுமிழுமைகயெனல்
முன்டமதி காக்குமே சொல். (௨௩)

எந்தவக்கா லாசைதீர வியக்கைதல் போக்கிவிடல்
அந்தலக்கின் கோரண்டா மாயுங்கால்-இந்தவுல
கொன்றுமில்லா னியவிரண்டி லொன்றுமிலை மற்றதனை
என்றுமறி யாய்கேட்டு மிங்கு. (௨௪)

உன்னைவிட வேறொன்றிங் குள்ள வதுகாணாய்
உன்னிடத்தி லுன்னனீ யுற்றுணர்வாய்-பன்னுகுரு
தந்திரத்தா லீதுண்மை தள்ளி லதுதவிரத்
தந்திரம்வே றெங்குமிலை தான் (௨௫)

என்னமோ சொல்லுகின்றீ ரெமக்கு வேண்டுவதின்
றென்னில் சுகபோக மிவ்வுலகன்-றன்னியமே
இச்சை தவிர்தற்கே யிங்குன் விசாரணையேல்
இச்சையை யென்மொழியி லிங்கு (௨௬)

தன்றார் கலசத்தைத் தானரசன் போக்காதிங்
கின்னசுபா வந்தானென் றேனிருப்பன்.அன்னதுபோம்
காமாதி தன்னுட் கல[illegible]ப் போக்காதென்
போமாறிங் கேது புமம். (௨௭)

உன்னை யயலா ரொழியாத் துயர்செய்யில்
இன்னசுபா வந்தானென் றேனிருப்பை-அன்னதுபோம்
சிந்தை சிதறனீ தீர்க்கா[illegible]யார் தீர்ப்பார்
அந்தவகைக் கேதென் னறை. (௨௮)

சுபாவஞ் சுபாவமெனச் சொல்லியொன்றுஞ் செய்யா
தாவடா நிற்குதியோ லங்கோ-உபாயமாய்ச்
செய்து பநுபோற் சித்தஞ் சகமாக
செய்துமுறைப் பெம்மதே யிங்கு. (௨௯)

அந்தவுரைப் பேறென் றயிந்தார் செல்றறிதி
அந்தவுரைப் பாலன்றி யையபறு தேக்கவிதக்
காணமது சொல்லே யதிகசா ரில்லையனம
னவனைத் தேடவில்லை யிங்கு. (௩௰)

தேடிலெய்துங் காண்பாவர் தேடாதார்க் கேதுண்டாம்
தேடலைமக் கக்கரையென் செப்புநீயெல்-சாவேல்யான்
இல்லைபக வாளைன்னி லெந்தவிதத் தாற்சொலியும்
இல்லையுமக் கக்கரைதா னிங்கு. (௩௧)

நித்தியமாந் திர்த்திதனை நேசிய மெங்குமில்லை
யெத்திறத்தா லெப்போதெங் கேயென்றிங்-கித்திருத்தி
வாய்க்குமெனற் கேதென்னை மன்றுலகி லில்லையே
வாய்க்குமெனக் காத்திருந்தும் வந்து. (௩௨)

ஆன்மாமுன் பின்னில்லை யாமெனிலிப் போதேதிங்
கான்மா வரக்கூட லாமென்னில்-ஏல்வந்த
தெவ்விடமோ காணில்லையோ சுபாவமெனின்,
இவ்விடத்தி முன்பின் னில் (௩௩)

சுபாவமிப்போ தென்னிற் சொல்லாதென் முன்பின்
சுபாவமொரு போதலவோ சோர்வாம்-சுபாவமெனுஞ்
சொற்கருத்தந் தோசாய்க்கி சொல்லுமக்கிங் காரோப்பர்
அப்பருக்கே நில்லாத மாம். (௩௪)

அல்லவென் றின் றாயந்சொல்லார்கண்டார்முன்பிறப்பில்
இல்லையென்னி னிப்பிறப்பார்க்கினுமக்-கொல் னின்
எப்பிறப்பி லிப்படியே யேலோமோ முன் பார்
இப்பிறப்பில் க்கமைக் கின்று. (௩௫)

ந்தநா மென்றிங் கிருந்தாற் சொலப்படுமேல்
தநா மில்லையென்பா ரெங்கெவரோ-இந்தநாஞ்
சைதன் கர்மந் தப்பாது முன்பினியல்
சைதன்ய மாய்க்கப்பாற் றான். (௩௬)

உடம்பகா ரணத்தாலிங் குற்பதெனச் சொல்லில்
முடிவி லுணாயிறந்தாய் முன்னே-விடுமொழிதான்
எந்தவிதத் தாலு மிலையேறாஞ் சித்தாந்தம்
இந்தமட்டும் நான்மிலாதென். (௩௭)

இனியுலக முன்மைமென விங்குரைப்பம் யாமும்
தனக்கென் றுருவுளதேற் சற்றும்-தனக்குள்ள
தேகந் தள்ளித் தொல்லுலகத் தஞ்சமன்றோ
ஏதுமேயோ நின்றாலு மிங்கு. (௩௮)

என்செய்வேன் காட்ட விருக்கு முடற்றள்ளி
என்செய்யே னெற்றுங் கிடக்காதேவன்-என்செயலாம்
ஆ தெனிலுலகெக் முன்மை யேசொல்
ஏகார காயகாம மிங்கு. (௩௯)

நனவவத்தை யன்பிசகம் நாட்டவலா ருன்னேல்
கனவிலுநா மில்லென்றல் காணோம்-நனவவத்தை
யுள்ளளவு முன்மையென்னி லுண்டோ நினைவன்றித்
தனக்குதும் கொள்கை தான். (௪௰)

வெட்டவெளி தன்னிற்பெறு வேறாகக் காட்டுநிலையல்
முற்றாகு முன்மையதே மூதலவர்க்கோர் ஐயம்
அறிய...யும் பேசாதே பாரமைட்டும் வாயால்
யறியுளோர் ...நிறிக்க லன்று. (௩௧)

வவ்வுயிரும் பரமெடம் யாதுக்கெங் ஞேர்ந்திலகெ
செல்பிதா யுள்பாட்டைச் சிக்திக்கில்-அவ்வாறும்
நீய நெரிக்கொலை நீக்காச் சுகமதுபான்
பேருபர ஞானிர்க்கியற்கை யோர். (௩௨)

ஞான விரக்தை யவரவென்றுர் வள்ளுவரும்
தேராய்கொ லன்றுநிற்க செய்கல்லும்-பாராய்நீ
சுகடவென் மேனாமுகை குன்றுச் சுகமதற்கே
ஏகாதெல் வரிய்கொள்கை யிக்கு. (௩௩)

இச்சையே யெவ்வுயிர்க்கு மென்றுந் சுபாவமதால்
இச்சை யடக்கிலையே யிப்புறப்பில்-இச்சை
அடக்காமை யால்முன்பின் ஞமலக்க சென்மம்
இடக்கானோம் நில்கொள்ளைக் கிக்கு. (௩௪)

கண்ணாலே கண்டவைபோர் காண்பதெது சிந்தனையில்
கண்டொரு துக்குக்காணுமவை காண்பதெவன்கண்ணுமீ
கண்டவைபட் சென்...வல காணு...வை பூதமல
யில்...னைசெய் கல்லேயோ யேல். (௩௫)

ஈதெல்லா மியற்கை யென்னிற் சுவாநுபவ
போதத்தா லிருக்கப் போவதேனும்-ஓதியற்கை
எல்லாஞ் செயற்கையதே யியற்கை யொன்றுமிலை
நல்லவர்பாற் கேட்டேய்தி நன்கு. (௩௬)

பசுபதி பாசப் பகுப்புண்மை காணேன்
நிசவடிவி தென்று நிகழ்த்தில்-வசையென்நீர்
என்னிலும் மூடரோ யெக்கமதப் போதகரும்
அன்னவர்...லென்னழுவே னன்டி. (௩௭)

நருதியுக்தி யோடு சுவாநுபவ மொத்துச்
சரியாக வுண்மைநிலை சாற்றல் அரிதெங்கும்
இ...மதந் தன்னி லிருப்பாரிதாசக்யம்
ஏ...தமதந் தும்போலி யே. (௩௮)

அறிந்தளவு சொல்லுமதி லேயாவென் றேத்த
அறிந்திதெல் தோற்றிதே லாகும்-பிரிந்திரண்டாய்த்
தோற்றுவதைக் காணாது சும்மா விருவென்ன
தேற்றுவதென் செய்வேன் சுரக்கு. (௩௯)

சுரக்குமிடங் கண்டதனைச் சொல்லென்ன வையா
சுரக்குமிடம் பாழாமெல் சொல்வன்-இருட்டிடத்தை
உற்றநீ பாரென்ன வோயாப் பெருவெளியாய்
நிற்றலவனி னுற்றதனி னில். (௪௰)

நிற்கநிற்க மின்மினிபோ லிங்கா தொளிருமெனின்
நிற்குநிநீ கண்டதனை நீங்காது-கற்போல
என்ன வருவ னுவா யெக்குமொளிர் கின்றதெனின்
அன்னதனைக் கண்டுநில்...து. (௪௧)

சோதிமய மாயொளிருஞ் சொன்ன பெருவெளிதான்
ஏதயலும் கண்டிலன்யா னென்சொல்வன்-போதமதை
என்னிலினி யவ்வா றிருக்கிலெது காணுமதை
அன்னியமா காதக் கறை. (௪௨)

ஆநந்த மெய்யாமா யாகி யொளிர்வதெனின்
ஆநந்தங் கண்டப்பா லாகுமிலை-நீந்தா
தங்கிருந் சொல்லென்ன வாக்கே யகோசரமாம்
எங்கேநான் மாலிலே னிருந்து. (௫௩)

ஆநந்த மெய்யுருவா யன்பாகத் தேயிருந்தே
யானந்த மாக்கடலா யாங்கொளிர்வை-பானிந்த
உன்னைமதனை யோராதே யோர்மா னிடனியென்
றெண்ணினே னிப்பொறுப்பா யிங்கு. (௫௪)

இந்தவப் சாரமதை யெள்ளளவு நீநினையா
தெந்தவிதத் தாலுமெனை யிட்டாய்-அந்தமுதல்
இல்லாச் சுயஞ்சுடரே யென்னையே யெங்குருவே
யொல்லேனுக் கார்சொல்வார் புத்தி. (௫௫)

இவ்வம் புதமெங்கு மில்லையே யென்சொல்வேன்
எவ்வெவர்க்குங் கண்மணியே யென்றேத் தி-செவ்விதா
யஞ்சலிதன் குஞ்சியதா யங்கே விழுந்திறைஞ்சி
அஞ்சிவிடா நின்றுனடி. (௫௬)

இன்னு மநந்தருள் விவ்வனுபூ திக்குப்பின்
அன்னையைபால் சொல்லுவங்கா ஞானகாங்கே-சொல்லவ
காக்கும் திடங்கண்டு காதலித்த தேன்றுடைய
காக்குமவர்க் காசான்சொல் காண். (௫௭)

பரம்பில் வெளிநாட்டு போக்கா தகதிநில்
நிறைமுஞான விண்ணோட்ட நீங்கா-நிறையேனும்
நிப்பார்க்கெப் பழுத்தமநின் பக்குவஞ் சிவன்றுசர
அப்பருமேன் பாவ மலர்க்கு. (௫௮)

௧-வது. மகாவாக்கிய விளக்கம்.

செயற்கையே யென்றுணர்ந்தேன் சிந்தனையின் கண்ணுறல்
இயற்கையென விவ்வாம லிங்கே-புரப்புகுதல்
இல்லதுபோ லென்செய்வ னிங்குன் னருட்குதவி
பொல்லனே னையா புகல். (௫௯)

ப்பா வனுபூதி மையமற நீவிளங்கல்
கைம்மாறு தானுங்கும்-எப்போதும்
என்னை வவனமை யேத்தி விழுந்திறைஞ்சி
நின்றுமுள தோர்குறைதா னிங்கு. (௬௰)

இந்த வனுபவமே யெம்முன்னோர்க் கென்றுணர
அந்தமகா வாக்கியத்தி னந்தாக்கம்-இந்தநிலை
என்றுணரப் போதிப்பை யென்றுனுக் கோதுவன்காண்
நன்குணர்ந்த ஞானகுரு நாடு. (௬௧)

ஈசனன்று நால்வர்க்கு மெம்பகவா னர்ச்சுனற்கும்
நேசத் தயன்சுரர்க்கும் நின்றுணர்த்துப்-பாசமகல்
ஞானமிது மெய்யாகும் நன்காய்ந் தவைபார்க்கில்
ஏனுனக்கிங் கையமிதி லிங்கு. (௬௨)

வசிட்டர் சுகர்சனகர் வல்லகும்ப யோனி
நிசப்பரத்து வாசர்முத னேசர்-கசக்காத
விங்கிலையே யெற்றுயந்தா ரிங்கவர்நா லாமேற்பை
அன்னவற்றை யாராய்ந் தாங்கு. (௬௩)

வேத மசீரி மிக்கமகா வாக்கியந்தான்
ஓதுமே நான்கதனி னென்றுகேள்-காதுமுறப்
ப்ரக்ஞானம் ப்ரம்மமெனப் பேசுமுதல் வாக்கியந்தான்
ப்ரக்ஞான முண்மையது பேசல். (௬௪)

அறிவொளியே ப்ரக்ஞான மஸ்திபரார்த்த மில்லை
பிறிதோவா னந்தமதாம் பேதம்-அறிவதுவே
யானந்த மஸ்தி யயலாகர் தெய்வமெனில்
ஆனந்த மல்லவுரு வாம். (௬௫)

சத்தாதி யைந்துந் தீவிரவின்ப முண்டாமேல்
சித்தைவன்றி யின்பஞ் செனிக்குமென்பம்-இத்தகை
நில்லையெனி னிப்படியே யிங்கிதுவு மில்லையே
அல்லமுத லானந்த மாம். (௬௬)

திரிசியமு மின்பஞ்செனிப்பிடமா மிங்கும்
திரிசியவா னந்தமெனச் செப்பா-தொருவிதீந்தான்
சொன்னதுயா துக்கென்னிற் சொல்லி லறிவன்றி
யின்னதென வில்லையதா லிங்கு. (௬௭)

அறிவே சுயஞ்சோதி யப்பமுங்வே றில்லை
அறிவுநாட் டத்தவர்க்கங் காகும்-பிறிதாகும்
அந்நியநாட் டத்தவர்க்கிங் காதலினுஞ் சித்தன்மை
அந்நியமா னந்தமல வாம். (௬௮)

இந்நிலையைச் சொன்னவு மிட்டம்வே றுணர்க்கின்
கன்னியமே யின்பமிலை யானாலும்-இந்நிலைதான்
என்பொய்யாந் துட்டர்கடா மேலாதா லீதுபொய்யோ
என்காறு மையமிறு லிங்கு. (௬௯)

அறிவின்ப மாயி னயலின்ப மின்றே
அறிவன்றி யின்றே லறியேன்-அறிவாக
இன்ப முதர்வாரை யென்னி லதுசுகிப்பை
இன்பமதாக் கண்டிங் கிருந்து. (௭௰)

உள்ள தறிவே யொழிந்தவெலாந் தோற்றமம்
எள்ளளவு மையமிலை யேதாலும்-உள்ளதே
யாகும் பரமபா மந்தவிரண் டெண்ணையிலை
ஏகுதம்யாஞ் சொல்லவிலி யிங்கு. (௭௧)

ஏட்டறிவு காலவறி வீங்குகிரி யாவேக
காட்டவிழ்ந்தசுபர ஞானமதாம்-நாட்டம்
அயலா தவின்ஞான மல்லவே யல்ல
மல கற்றம் இல்லை வலி. (௭௨)

தன்னை யறியுந் தனக்கயலுந் தானறியும்
எண்ண மயநினைய மீங்ககற்றித்-தன்னைத்
தனியா யொளிர்வதுவே சாற்றுபர ஞானம்
இனியங்கிலை யிதொப்ப தில். (௭௩)

தன்னை யறியாது வேறன்னுமாய்த் தானறியா
தென்னுநிலை சித்தாந்திக் கீதேற்கில்-துன்னுசட்டம்
வத்துசித் தாந்த வகைதெரியாச் சொல்வதொக்கும்
இத்துறையி னியிழியே லிங்கு. (௭௪)

திரஞான வுண்மைநிலை செப்புதமுன் சொன்ன
இருவகைக்கு மாதார மீதால்-பரமந்தம்
ஆகுந் திரஞான மப்பாவி துவாய்த்தற்
கேகுநெறி சொல்லுதும்யா மிங்கு. (௭௫)

இல்லை பரஞான மீங்கபர ஞானமின்றேல்
இல்லை திரஞான மிந்தபரம்-இல்லையதேல்
அத்திரஞா னந்தானே யாம்ப்ரக்ஞை யென்றதுவும்
இத்திறங்கண் டலைய மேன். (௭௬)

பரம்பரமா யிங்கிலேயே பரக்ஞான மேற்கும்
தாரதலத்தில் வஸ்துவறபோம் சாற்ருர் நிராசனமே
வஸ்துவிலே யிதெனச்சே யாவாக் கியந்தெழுவாய்
அத்திபாரம் பானுமாம். (௭௭)

௮-வது-வாக்கியம்.

நானென்று மில்லையதா னென்ன
தாமுணர்ந்த ஞானமுதல் சாற்றிற்றே-ஆனதனுல்
பின்னாகம் பரம்பாஸ்மி பேசுமிரண் டீமமொழியில்
பன்னுமறி வேயகமாம் பார். (௭௮)

அகமெனவிங் காரியமே யாகலினு னென்பர்
மிகவுணரார் பாஷையிலே யேநான்-மகமதனுங்
கண்டபடி தாளிப்பார் சற்குருவின் வல்லமையிலே
கண்டதனி லிம்பார்கள் காண். (௭௯)

அறிவல்ல காணெனவிங் காதமய லென்பார்
வெறியெல்லாம் வேதாந்தம் வென்றிய-தறிவாக்கும்
ஆதலினு னறிவேன் றுய்க்கவிடத் தேயிரமம்
ஓதயிக்க மேயஸ்மி யோர். ௮௰

௯-வது-வாக்கியம்.

அடுத்தமா னுக்கனீ யாமென்று சொல்லி
தடுத்தாள வேண்டுமெகாற் றக்கோய்-அடுத்தமொழி
மூன்றுதனிற் றகுதொடமசி முன்பின் பிரகடிதம்
ஆன்றுயவறிற் றெரும்பதனீ யாம். (௮௧)

நீயெனவு மான்மாவாய் நேருமத னுலறிவே
நீபுரிவாய்க் கண்டொளிர மில்லென்றிய-காயமொழி

அப்பாற் பிரமாஸ்மி யாருமிலே தானேயாம்
இப்பருப்பைக் கண்டொளிர்ந்வ யிங்கு. (௮௨)

௰-வது-வாக்கியம்.

அறிவெனலே யான்மாவா மாகா தயலே
முறியவய மான்மாவென் றுங்கே நெறியுறையே
நான்[illegible]ட்டியது மோருவர்வாய்
ஆன்மா வொளிர்வதறமே யாம். (௮௩)

அறிவே சிவமெய் யறிவேனு னுமல்
எறிவேனீ யாமலறிவே-நிறையான்மா
என்றுணர்ந்த விந்நான்கு மேகவறி வாக்கான
ஆன்றுமறை யின்கருத்தே யாம். (௮௪)

நீயான் சிவமான்மா நீங்கா வழக்கமதால்
ஆறு மறையிலம்மறை யாய்த்தொன்றுய்த்-தானுக்கச்
செய்தாரு னுமொழியே திவ்யமகா வாக்கியந்தான்
எய்துமோ விதெவர்க்கு மிங்கு. (௮௫)

அவனிவனீ நானென் றடங்கிற்றே யாவும்
இவற்றினுண்மை காணி னவையும்-இவைபோலாம்
ஓர்துறையின் மூழ்கி னுயர்நீர் முழுதும்போன்ம்
ஓர்பினிதை யுய்யும்வகை யுற்று. (௮௬)

நான்மறையுமோர்மொழியா னுட்டாதென் றேர்பொருளை
எம்போகு மையமதில் கேனேயதில்-நான்மொழியில்
மூன்றுவ தேற்பதென்னே முக்கியமா யெவ்லெவரும்
ஆன்றவுய தேச்மொழி யாம். (௮௭)

இஃமொழியா லெவ்வெவரு மேய்பானென் பற்பலவாய்
இம்மொழியின் சத்தமதா லெங்ஙனெனின்-இம்மொழிக்
பாஷியமே தத்தாய் பகர்ந்தசத்தார்த் தங்களுளும் [குப்
பாஷியமே தங்களைநீ பார். (௮௮)

சங்கராசாரியருஞ் சத்தியமா மேனையவை
பங்கமதாஞ் சோதித்துப் பார்க்குங்கால்-இங்கனவும்
ஐயமிலை யெங்ஙனெனி னைப்புறமும் வேறுண்டாகில்
மெய்யறிவுக் கங்கணைப்ப யெய். (௮௯)

அநுபவத்துக் கொவ்வாமை யப்பமதாம் யாதும்
அநுபவமோ சித்தாசட மாகா-இனியசிற்
சோதிவடி வாய்விளங்கல் சொல்லல்ல மெய்ம்மையே
ஆதிவடி வாதலினா லங்கு. (௯௰)

வத்துபரி சோதிப்பால் மன்னுநி தத்துவங்கள்
எத்திறத்து மில்லனவா மிங்கவையும்-அத்தகையால்
எல்லாமு மித்தையதே யிங்கறிவே யுண்மையதாம்
இல்லாதென் கண்டிங் கிலை. (௯௧)

கல்விச் செருக்காய் கருதும் பொருண்மையினும்
செல்வச் செருக்காந் திடமுடலால்-வல்வினையின்
காரணத்தால் மூடந்தாம் கன்மமாம் நிலையேலார்
ஆரணத்துக் கென்னட்ட மாம். (௯௨)

எந்தையே வாக்கியத்தை யிங்கு விளக்கிவித்தாய்
இந்தமுறை முன்பின்னென் றிங்குரைப்பை-யந்தமிலா
என்றிறைஞ்ச வாசானு மெம்பெருமா னுண்மையிலை
யென்றமுதஞ் சொன்னதா மிங்கு. (௯௩)

நானென்ப தின்றே னவிலுவது மின்றதனால்
நானெனலைப் பின்னிங்கு நாட்டியதாம்-நானென்பான்
முன்னிலையி லென்று மொழிந்தார்பின் னீயென்றிங்
கிங்கொன்று சொல்லவ னினி. (௯௪)

நானெனலு நீயெனலு நாடிங்கா லென்மொழியாம்
ஆனதனைப் பின்னீ தறைந்ததாம்-ஏனிதனால்
எல்லா மொருபொருளென் றீங்கதனைக் கண்டுய்ய
கல்லாய் வருகதே டுகன்க. (௯௫)

அறிவி னிலையை யறிந்ததாவாய் நிற்கில்
அறிவைமே விட்டநிலை யப்பால்-நெறியாகக்
காட்டாதிங் கென்றதனுங் கட்டுரைத்தோ முக்கியத்தைப்
பாட்டதனாற் கேட்டும் பதிந்து. (௯௬)

அறிவாஞ் சுயஞ்சோதி யாமெனாமிங் நான்கும்
நெறியே மறையுரைக்க னீதி-அறிவேநான்
நானே யறிவென்று நானறியக் கூறுமென
ஞானகுரு தாள்பணிந்தா னன்கு. (௯௭)

யுக்தி.

சுயஞ்சோதி தன்னையே சொல்வாரி லெவ்வனச்
சுயஞ்சோதி யெங்ஙனுஞ் சொல்லும்-நயந்தென்று
பல்கால் விழுந்து பதம்பணிந்திங் கேத்திநிற்க
ஒல்காது கூறு முவந்து. (௯௮)

இவ்வுலகந் தீபாதி யிந்திரிய மானதம்பின்
னிவ்வுயிர்சை தன்யமுந்தா னிம்முறையே-செவ்விதா
யொன்றையொன் றின்றிக்கே போயாம லேவிளக்கும்
றின்றுன்னுள் ளேயறிதி யிங்கு. (௯௯)

சைதன்ய மேதாலே தான்விளங்கு மென்றுதே
சைதன்ய மேதன்னைத் தான்விளக்கும்-சைதன்யம்
உன்னு மொளிர்வதுவே யொன்றால் விளங்குவதோ
உன்னுளே காலடி யுவந்து. (௩௰)

ஒளிர்வதே சத்தி [illegible]வதுவே சித்திங்
கொளிர்வதுவா நிற்ப துவப்பாம்-எளிதறிதி
சச்சிதா நந்தம[illegible]க்கோ யெனவுணர்க்க
நச்சி யடிதொழுதா னன்று (௩௧)

ஒளிர்வதுவே சத்தாதிக் குண்மைவடி வந்தான்
ஒளியாதி யிப்பத்துக் குண்மை-கொளுமுறைபோல்
இன்ன தறிவினிலை யீங்குன் னிலையுமிதே
அன்னதனால் வேறன்று தாம். (௩௨)

சத்தாதி யேகவுரு சாற்றுவது வேதாந்தஞ்
சத்தாதி யாருஞ் சடமிலே-பித்தாதி
ஞாயந் துயிதமதா னல்லா யதுசாரால்
ஞாயமிலை யீங்கிதுவோ சொல். (௩௩)

சுருதியுத்தி யொத்துச் சீலானுபவங் கண்டாய்
திரிவுமய லின்றித் திகழ்ந்திங்-கிருவென்று
சொல்லித் திருவடியைச் சூட்டி யநுபவத்தை
நல்லா யுரையென்றா னன்கு. (௩௪)

அன்று நெடுநேர மாங்கே சமாதியிருந்
தன்னனிலை யாய்விழித்திங் காசான்முன்-அன்னையே
அப்பனே யானு வமுதேயென் றேவலங்கிச்
செப்பலுற்றா னன்ன தெரிந்து. (௩௫)

சிந்தனைவிளக்கம்.

எத்தனையோ சிந்தையில்வந் தேகுவதாற் சொந்தமல
எத்தனைக்கு வர்டுவதிங் கேதுமிவன்-மத்தனைக்குஞ்
சிந்தையிட மாவதன்றிச் சிந்தையவ [illegible]ல்ல
சிந்தைகயஞ் சோதியென்று [illegible]து. (௩௬)

ஜீவனிலை.

தானுபா சத்த[illegible]ர் முதலன்றாய்
சோர்வாய் மறதிக்குக் குற்றமதாய்-நானுதல்
[illegible]லவம்பிற் கென்றறிந்தே னையனே ஜீவனிலை
[illegible]பால்லனே நின்னருளிற் புக்கு. (௩௭)

[illegible]ானனதென் றன்னிராமா யாவுமது வாய்த்தோன்றத்
[illegible]னகத்தாம் கற்பித்துச் சத்தியமாய்த்-தானென்னை
[illegible]ங்குநிலை சாக்கிரமா நித்தியனே யென்றுணர்ந்தேன்
சற்குருவே நின்னருளாற் றான். (௩௮)

இவ்வழுத்தந் தானேயென் னிந்நினைவு சோர்வதனில்
இவ்வுலகா யானென்னை [illegible]டத்துஞ்-செவ்விதாய்த்
தோன்றி யுழல்வதுவாய்த் தோன்றல் கனவென்று
சான்றுநான் கண்டேன் றனித்து. (௩௯)

இவ்வழுத்த முஞ்சோர்வி[illegible]லொன்றுமின்றிப் பாழாக
எவ்வுயிர்க்குங்காலம் பதினாலெங்கெங்குமிவ்வகையைக்
[illegible]டேன் சுழுத்தியதாக் கண்மணியே நின்னருளாற்
கொண்டனே னின்னுருவிற் றோய்ந்து. (௪௰)

இப்பா முறியுமறி விக்கலா நின்றனிமிர்த்
தப்பாற் நிலையுனைக்கு மாய்கறிக்கு-தப்பா
தறிவிருக்கை யுண்மை யதுவே துரியக்
குறியுமிங்கே னின்னருளைக் கொண்டு. (௱௧௧)

௱சனிலை.

அனைத்துலகும் ... னை ... யுயிரும் தானாய்
அனைத்தும் படைத்தழிப்ப தா...-இனைத்தன்றாய்
நிற்குநிலை யீச... நிவ்விழியா மென்றுணர்ந்தேன்
அற்புதமென் சொல்லே ... (௱௧௨)

அவ்வறிவே தாக்கம் மகண்டபரி பூரணமாய்
எவ்வண்ட முந்தானு மிங்கன்றாய்-எவ்வகையும்
நிற்குநிலை யென்றுணர்ந்தே னிக்காச் சிவமலவாய்க்
கற்பனைவிட் டங்கதனைக் கண்டு. (௱௧௩)

இன்னவினை யின்றடிப்பே யிந்நிலைவு சேர்வதனில்
இன்னவித மாய்க்காண்ட விதனை-யிந்நிலையும்
சோருமிடம் பரமே சுழுத்தியதென் றேயுணர்ந்தேன்
ஆரியனே நின்னருளா லங்கு. (௱௧௪)

இப்பா முறியுமறி வீதே சிவதுரியம்
எப்பா லயிரவத்தை யெம்மூன்றும்-இப்பானுக் [சே
கோரொன்றே யென்றுணர்ந்தே னுன்னருளைக்கத்தா
சாருமோ வையமிநி ருன். (௱௧௫)

பரநிலை.

இவ்வி ரறிவாக விக்கொளிர்வ தெந்தவறி
வவ்வோ ரம்மேவதா னுருபாய்-எவ்வெவ்

வுபாதி கடந்தாரு மோர்தலரி தாகும்
உபாதிமய மல்லதா லுமற்று. (௱௧௬)

இவ்வி ருபாதி யிமழ்ந்தறிவ தாயொளிர
எவ்வசத்து மாகா தினிதிருந்து-எவ்வாறுந்
நின்மாத் திரமாகச் செய்தல் ... வியன்
றன்கருணை யாற்கண் ... னுய்ந்து. (௱௧௭)

சுயஞ்சோதி யாகினவுஞ் சோருமிடத் தங்ஙன்
வியங்கொளிர்வ தேயன்றி வேறாய்-நயந்ததுவாய்
நில்லாமை யேகனவாம் நின்னருளா லென்றுணர்ந்து
செல்லாமற் சொன்னேன் றுணிந்து. (௱௧௮)

இவ்வா சனைபுக்கா னிங்கே யழுவுமிடத்
தவ்வறிவே யாநந்த மாய்மிக்கு-எவ்வசத்து
மன்றி மவுனமதா யாதயான் விற்சுழுத்தி
இன்றே நிலைபோ லிது. (௱௧௯)

அம்மவுன மேலிட் டதனிதுவா யீதுவாய்
சும்மா விருக்க துரியநிலை-யெம்மானே [ன்
என்றுணர்ந்தே னின்னருளா லெப்பிறவிக் கும்மஞ்சே
உன்பணிக்கே யாளா யுநில். (௱௨௰)

எக்குணமுந் தானுமி யிங்கல்ல வாய்க்கானே
மிக்கெங்குந் தானாய் விழுமியதாய்-சிக்கிலா
நிற்பறரி யாநித நித்தநிலை யென்றுணர்ந்தேன்
உற்றுணைசார்க் கிதே தாறம். (௱௨௧)

அயிக்கமறிய் சேலா தக்தாம்றா டிப்பர்
மயக்கந் தவிர்க்கறியா வல்லோர்-மயக்கமதோ
ரோபோ தறிவாகி யோர்போதில் லின்பமதாய்ச்
சார்வதெவன் சந்ததமுந் தான். (௩௨

அறிவே யுறக்கத்த …ந்த மீதே
யறிவாம் விழிப்பிலின … வெறியதனல்
ஆநந்த மேயறிவா மவ்வறிவே ய…ந்தம்
ஈனந்தா னெங்கே யிதில். (௩௨

ஆநந்த மேனிலவா டாகித் திரைத்தெளிவில்
ஆநந்த ம…றியின் யாயுங்கால்-ஆநந்த
மாத னினேவேயா மாகா ரிலேயிவ்வா
றுதலினற் றன்மோ மவர். (௩௨

நான்றனீ தானென்றும் நல்லனுமவன் றனென்றும்
மூன்றிடத்துந் தானென்றன் றூவாது-தான்றனியே
யில்லா மொழியிலேபோ னில்லா வெவையுமிலை
எல்லாந்தா னகு மியைந்து. (௩௨

தானே யறிவாகுந் தானே சுகமாகும்
தானன்றி யிவ்விரண்டுந் தானிலையால்-தானறிவா [னெ
நந்தமென்றார் மூதனைர்க்கோர் நன்னுமுடி வாமொ
ழெந்தை யடிதொழுகா னிங்கு. (௩௨

எல்லோமா யன்று யிருக்குமின் னுள்ளமையிலே
பொல்லனேன் கண்டு புகல்வதெவன்-இல்லார்க்கு
மாநிதியம் போற்கிடைத்தை வந்தடியேம் கென்றேமத்தி
யோநமா கின்றன் முடிந்து. (௩௨.

இவ்வாறு தானங் கிருந்து நெடுநேரம்
ஒவ்வா வனுபூதி யோடுவிழித்-தெவ்வாறும்
ஐயமிலா தின்னு மடியேம் குரைப்பதுவன்று
மெய்யனே யென்றன் விழுந்து. (௩௨௮)

உலகமாத் தோற்றுதிய் குன்… …டிவர்
யிலகுமுறை யெங்ஙனே … …ன்றும்-பலபலவாக்
காணும்போ தெல்லா … கலங்கா தறிவுருவாக்
காணிலுல கெங்கே நீகான். (௩௨௯)

திரிபுடி வேதத்தைச் சேதிப்ப தெவ்வான்
திரிபுடியின் ஞானமொன்றைச் சிந்தித்-திருக்கவே
யேலா யிரண்டு மெறின்ஞான மாய்விளங்கும்
ஏனைய முண்டா மினி. (௩௩௰)

மூன்றாக முத்தி மொழிவர்சிலர் யாதுக்கேல்
மூன்றாக வல்ல முடிவிலதா-நான்றனே
யேம்பனறி வன்றியனு விங்குளதாக் காட்டுவரேல்
ஏம்பரோ மூடருந்தா னிங்கு. (௩௩௧)

பொன்னாற் பலபணியும் புந்தியாய் கான்பவர்போல்
மின்னுருவா யெவ்வெவையு நீகான்டி-இன்னபடி
வாழ்த்திகுரு செல்வ வணங்கித்தன் னுள்ளமைதனில்
ஆழ்ந்திந்தா னனை னவன். (௩௩௨)

நாஸ்திகமதக்கப்பிதக்கழற்றி

முற்றிற்று.

படலம்-கக-க்கு ஆ—கவி—(௭௩௪)

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

கஉ-வது

ஆஸ்திகநாஸ்திகர்கட்

குணர்வுறுத்தல்.

கிளைவழி போகிற் கிடைக்குமுள் கள்ளர்
களைந்து பெருவழி காணில்-உளைவுறுமோ
இல்லையுன் டென்னன்மி னெல்லா மவசரமே
அல்லவிது வஸ்துநிலை யாம். (க)

இல்லையெனிற் பாழா யிருக்குதெனிற் றேற்றமதாம்
இல்லையுன் டென்னன்மி னீதுணர்ந் தும்-மில்லறியீர்
ஆய்ந்து நடுநிலையி லாஸ்திகர்கா ணாஸ்திகர்காள்
சாய்ந்திவற்றிற் போகாது தான். (உ)

இல்லையென்று கண்டதெவனென்னகண் டருளுன்டென்று
இல்லையெனப்போய்விடுமோவெத்துயரும்வல்லமைக்கு
ஆய்ந்துரைரா தென்னகற்றீ ராஸ்திகர்காணாஸ்திகர்காள்
வீய்ந்துநீர் போவதே மேல். (ங)

இருவர் வழக்கதனி லில்லையுப்பு சப்பு
ஒருவா மயக்கே யுடையீர்-பெருவாயர்ல்
காட்டுவதா லென்னபய னாஸ்திகமு மாஸ்திகமும்
ஒட்டுமோ நும்மயலே யோர்ந்து. (௪)

இல்லதல வுள்ளதல வென்பவர்சொல் கேள்மெதன்
வல்லபோ நீர்க்காரின் வஸ்துவிலை-யல்லவற்றை
நாவெனலைப் போக்கறியீர் நாஸ்திகர்கா ளாஸ்திகர்கா
ளெனுமக்கு விவ்வாத மிங்கு.

இல்லதெங்கே யுள்ளதெங்கே யெதுநீர்-கண்டறியீர்
இல்லையென்பீர் சொல்லாலே யெத்துயரும்-தொல்லை
அற்பதெனக் கேட்குறி யாஸ்திகர்கா ணாஸ்திகர்காள்
இப்பொருள் ளென்றறியீ ரிங்கு.

ஒருபோது நல மொருபோது சாயை
ஒருபோது பாழா யுலகம்-திரிவதவன்
நாடறியீ ருண்மை நாஸ்திகர்கா ளாஸ்திகர்காள்
ஏடகற்றிச் சொன்னிதை யிங்கு.

இவ்வாறிங் காகுங்கா லெவ்வா றிருந்திடவும்
அவ்வாறிங் காகுநா மாரறியீர்-எவ்வாறு
நாட்டுவீர் நும்மதத்தை நாஸ்திகர்கா ளாஸ்திகர்கா
நாட்டுமினே யென்னெதிரி னன்கு.

விரிவொடுக்க மின்றி விளங்குஞ் சகத்து
விரிவொடுக்க மேற்பதேனோ மெய்யாம்-தெரிந்து
நாடோறுங் கண்டிருக்க நாஸ்திகர்காளாஸ்திகர்கா
நாடாதென் னிம்மயக்கை நன்கு.

தற்கு வெளிப்படுத லிழ்மூன்று காட்சி
தற்குரிய வுண்மையில்லை யாயீர்-எதற்குமே
ஆகிர் விடைகொடுத்தும் நாஸ்திகர்கா ளாஸ்திகர்காள்
ஏகாதென் சான்றோ ரிடை. (௰)

அறிவதொன்று தோற்றுவதொன் றுரு மிரண்டே
பிறிதிருக்கக் கண்டிலம்யாம் பின்னும்-பிறழ்வுதான்
நன்னாலெதம் கென்றறியீர் நாஸ்திகர்கா ளாஸ்திகர்காள்
என்றுவதென் வல்லவரொவ் றிங்கு. (கக)

தோற்றமதையுண்மையெனச்சொல்லவல்லீர் சொல்லறியீர்
தோற்றமதம் காரணஞ் சுத்தமா-வற்றிடுது
மல்லுறுஞ் சித்தாந்த மாஸ்திகர்கா ணாஸ்திகர்காள்
நுமி னுண்மைதனி னோர். (கஉ)

தற்கு மாறலெனி லங்கங்கே நின்று
தூலாதி யல்லா-மறிவதற்கன்
குறுமெலன் வாதிப்பீ ராஸ்திகர்கா ணாஸ்திகர்காள்
ஏனுனீர் வல்லவரொன் றிங்கு. (க௩)

உபாதித் திரியமதா வுற்ற வறிவு
உபாதித் திரியமல வோரில்-உபாதிகடம்
தாயநீர் வல்லாவி ராஸ்திகர்கா ணாஸ்திகர்காள்
வாயுமக்கேன் பேச வறிந்து. (க௪)

அறியும் பொருளெல்லா மன்றிங் கறிவேல்
உறுதியதற் குண்மையுரு வோரீர்-வெறியர்போல்
நாட்டுதற்கோ நும்புலமை நாஸ்திகர்காளாஸ்திகர்காள்
கேட்டுய்ம்மி னல்லோர்பால் கிட்டி. (க௫)

அறிவினிலே யாழ்ந்தை யாய வுயிர்
அறிவனுவாக் கொண்டளப்பி ராளுல்-வெறியவென
லாகாதோ நம்நிறக்கா லாஸ்திகர்கா ணாஸ்திகர்காள்
ஏகாதோ நும்வர்த மிங்கு. (கசு)

நூலாதி மூன்றுகத் தோற்றமுத லேதெனிலோ
நூலமென்பி சோரவஸ்தாத் தோற்றமன்றோ-நூலமதை
ஆயி லறுவன்றி யறியோ மகத்துருவம்
ஞாயமிலே உன்மையென வன்கு. (கஎ)

நனவெங்கெய் கேயுண்டோ நாடு முலக்கம்
நனவெங்கெங் கேயிலையோ நாட-நனவலவே
யன்றியெங்குங் காணுதென் னாஸ்திகர்கா ணாஸ்திகர்காள்
என்றடங்கு நுங்கர்வ மிங்கு. (கஅ)

நூலரூ மற்றவைபோற் றோன்றி மறைவதினும்
றாலமுத லென்றேலோஞ் சோதனையில்-நூலமுதற்
மூன்றுகத் தோற்றலெது முற்றுமுணர்ந் தார்க்கரிது
வான்றிடின் றேதற் குறில். (கக)

அந்தமுத லிம்மூன்று மல்லவிவை மாறுவதால்
அந்தமுத லேதோவென் றுயாதெவ்-எந்தமட்டும்
ஆகுமஞ் சித்தாந்த மாஸ்திகர்கா ணாஸ்திகர்காள்
ஏகுமின் சான்றோ ரிடை. (உ0)

அறிவுசக மிவ்விரண்டிற் காகு மயக்கை
அறிந்தகற்றற் கேற்றநெறி யாயிர்-திறந்தெரிந்து
காட்டுவிரா நும்மதத்தை நாஸ்திகர்கா ளாஸ்திகர்காள்
நீட்டுவோ மெங்கு முறை. (உக)

நம்பிறம்வோ வன்றியிங்கு நாடுஞ் சகம்பிறப்போ
வம்பகலா நீறனைரு மட்டுமேலோ-நம்பன்மின்
ஆயாது மும்மதத்தை யாஸ்திகர்கா ணாஸ்திகர்காள்
ஓயாது நல்லோர்பா லுற்று. (உஉ)

எம்மையலும் நிர்க்கறியீ ரெப்போ தகற்றுவீர்
இம்மை யகலுமெனி லென்செய்வீர்-இம்மைபோல்
ஆகுமோ வெப்பிறப்பு மாஸ்திகர்கா ணாஸ்திகர்காள்
ஏகுமின் சான்றோ ரிடை. (உங)

நமக்குப் பிறப்பிறப்பு நஞ்செயலா லன்றே
நமக்கிறையுண் டேலாதென் னாட்டுத்-தமக்குரிய
போகத்தைத் தள்ளாதென் பொய்யலவோ நாஸ்திகர்காள்
ஏகத்தை யேதறிவ திங்கு. (உச)

ஏத்திட்டு மென்னபய னெம்பகவா னுண்டென்று
போற்றுவதென் னல்லவற்றைப் புத்தியெங்கே-கூற்றுமன்
வருமுன்ன ராஸ்திகர்கா ளவந்துணர்ந்து நீவிரின்
சரியின்றி யெங்குஞ் செறிந்து. (உரு)

தனுவா வகம்புறத்திற் சத்தியமாக் காண்பீர்
தனுவலவே யெவ்வுயிருஞ் சற்றுந்-தனுவன்றித்
தன்னையுங் காணறியீர் சாதிப்பே னாஸ்திகர்காள்
உன்னுதென் னும்முடைமை யுற்று. (உசு)

ஏதுவுலகாத் தோன்றி யிலதா மறையும்
அதுகாண் வகையறியீ ரந்தோ-பதிநிலையைக்
கண்டவர்போற் கோரணையாம் காட்டவலீ ராஸ்திகர்காள்
உண்டோ துளியன் புமக்கு. (உஎ)

இருந்தபொரு ளெவ்வா றிருந்தபடி நீரும்
இருந்துவிடி லன்றோ விலகும்-இருந்தயலாக்

காணிலுல காக்காணும் கண்டிலிரோ நாஸ்திகர்காள்
காணாதென் னிற்ஞாயக் காண். (௨௮)

விழிப்பிற் சகத்தும் விருப்பொழியிற் பாழும்
அழித்தொன்றாய் கண்டறிபரி சந்தோ-எழுத்தகத்தரி
கண்டபடி சொல்லிற் களைந்திடுவ மாஸ்திகர்காள்
எண்டிசையுந் தங்கா நிலை. (௨௯)

உடலுயிரோன் றாய்மின் பிறவானேன் வேறாய்
உடலன்றே போக முவந்தல் உட்-றனைக்
கொள்வதெனையிவ்வுடல்பின்கொண்ட தனலன்றிப்பகை
கொள்வதென்று சித்திரித்தி கூறு. (௩௰)

இன்னமும் நாஸ்திகர்கா ளென்னையல்ல காமென்னல்
அன்னதறி வன்றியுடற் காகுமோ-இன்னமயல்
வந்ததெதி னாலே வருவானே னிர்மித்தம்
வந்ததெவன் மூன்றவத்தை மால். (௩௧)

காமாதி தார்க்குலமுங் காசகற்று நற்குணமும்
ஆமாறிக் கெத்தா லவாவெதனால்-போமாறிங்
கேதா லியற்கையென்றே யென்சொலினு ஞாயமன்றே
ஏதாகு மப்புலமை யிங்கு. (௩௨)

ஆதாரம் பாவனைகட் காய்கிலிரேல் யாதுபயன்
ஆதாரங் காலையன்றோ வாக்கினார்-ஆதாரந்
தேடிப் பிறைமினை னிற் றிட்டிலதெல் லாஸ்திகர்காள்
நாடிப் பாராதென் னலம். (௩௩)

அல்லவய்மை யானென்று மாகுஞ்சுகமென் றுங்
கெல்லையீர் கொண்டமயல் விட்டகல-நல்லுநெறி
நாடியி னென்கெடுவீர் நாஸ்திகர்கா ளாஸ்திகர்காள்
ஈச்சமோனடிக்க ணுற்று. (௩௪)

ஆஸ்திகநாஸ்திகர்கட் குணர்வுறுத்தல்-முற்றிற்று.

படலம்-௧௨-க்கு-ஆ-கவி-௩௱௮.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

௧௩—வது

போலிஞானக்கழற்றி.

உண்மையென்றும் போலியென்றும்மோதுமிருஞானத்தி[ன்
உண்மையெனப் போலியினை யோர்ந்திங்கே-திண்மைய[ராப்
போதிக்கு ஞானிகட்குப் போதமிஃ தென்றுணர்த்த
வாதிப்ப மென்றார் மகிழ்ந்து. (௧)

சித்துசடத் தின்சகிதஞ் சித்துசடத் தின்சகிதம்
ஒத்தவே கத்துவந்தா னோரிரண்டாம்-இத்துவிதத்
தொன்றுபந்த மொன்றுமுத்தி யோராத ஞானிகளே
இன்றுவந்து கேண்மினிதை யிங்கு. (௨)

அறிவனைவெல் லாம்பொய் யறிவேமெய் யென்றால்
செறிவாக மேயென்று செப்பும்-வெறிகொண்ட
ஞானிகளே கேண்மினிதை ஞானமிஃ தென்மறியீர்
ஆனநர கம்முமக்கே யாம். (௩)

வேதாந்த சித்தாந்த மெய்ந்நிலைமை காணாது
வேதாந்தஞ் சித்தாந்தம் வேறன்று-நாதாந்தத்
தென்றுளறு ஞானிகளே யேதொன்றுந் தீர்விளங்கல்
இன்றே மதியென் னிது. (௪)

ஞானியென யாவருமே நன்றுமதிக் கப்பெற்று
ஞானங் கனவிலுந்தா னன்றாம்-ஞானிகளே
சித்துசட மொன்றாக்கத் தோராமை யோருவனம்
பித்தனுந்தான் சொல்லான் பிறழ்ந்து. (௫)

வழக்குமயம் வேதாந்த வஸ்துவிலை யன்றோ
விழிச்சொருவைக் காட்டுவீர் மெய்போல்-வழக்கறுக்கீர்
பக்குவம்... பாரெண்பீர் ஞானிகளே
இக்கதைக்கிங் கின்னடிப்பா ளென். (௬)

உபாதான மோதிங் குபாதேயம் வேறன்
றுபாதானஞ் சித்சடமா யொன்றாம்-அபாவமதா
லாக்கமு கெனையு மறியாத ஞானிகளே
தாக்கறுவ தெவ்வன் சகம். (௭)

விருப்புவெறுப் புக்கிடந்தான் மேவுலகென் றெண்ணி
யருவருப்பு கொள்வதெவ னந்தோ-தெரிகிலிரோ
நாமே யிடமாவோம் ஞானிகளே கேட்டறியீர்
காமாரென் றோர்ந்தக்கா னன்கு. (௮)

என்னவொரு ஞானி யெழுந்தருகே வந்தையா
இன்னதிலே யென்றறியீ ரிவ்வுலகை-இன்னின்ன [ளும்
இன்னகுண மின்னகுண மென்றிருப்பா லெப்பொரு
அன்னவற்றுந் துன்பவின்ப மாம். (௯)

எங்கே யுலகன்றி எங்கே தெரிவன்றி
எங்கே சகத்தன்றி யித்தெரிவும்-எங்கே
தெரிவன்றி யிவ்வுலகுந் தீதகக மெங்கே
தெரிவுக் குலகன்றி செப்பு. (௰)

ஆகார மன்றி யகிலசக தக்கவெங்கே
ஆகார மேதுலகை யன்றியே-ஆகாரம்
ஆதல் லறிவன்றோ வாமோ வுலகின்மேல்
ஓதறிவிய கன்றி யுலகு. (௧௧)

காணப் படுமிதுவேற் றான்யதனைத் தன்னியெங்கே
காணப் படுமிக்கல் கழறுமோ-காணத்
தகுங்கள் சுயம்புதனைக் கண்டிதுகல் லென்றால்
தகுங்கள் ...கலியந் தான். (௧௨)

அப்படியா சொல்லி லப்படியல் லாதக்கால்
இப்படியா ரேற்பரிதை யிதறிவோ-எப்படிதான்
சொன்னாலு நீமறப்பை சும்மா விருப்பனெனில்
என்னா முனக்கிதனா லிங்கு. (௧௩)

சும்மா விருத்தல் சுகஞ்சுகமென் றாரெனில்
சும்மா வெறுவிருத்தல் சொல்லெனை-சும்மா
மெழுகியா இருந்தலெனின் மோகாதி போயோ
பழிமலந்தா னென்னிலது பார். (௧௪)

கிரியாயோ கத்தாலே கிட்டினு மீனும்
ஒருவர்ஞா னத்தா லுதவும்-திரிபின்றிச்
சும்மா யிருக்கநிலை சும்மா கிடைக்குமோ
அம்மா வரிதரிதங் காம். (௧௫)

ஏட்டில் வழக்கறுத்தா ரிங்குமிலே யெங்குமிலே
நாட்டத்திற் கண்டன்றி ஞானிகளே-ஏட்டறிவால்
அம்பமு மித்தையிதென் றுக்க வகையறியீர்
சிற்சொருப மாக்குமிரோ தேர்ந்து. (௧௬)

பாயாம்பா மாலைய பறைகயனயிக் கூங்கும்
கருக்கிமுதம் காரணமாச் சொல்லும்-விரிபலருக்
கிதென்னை நாங்காக விங்கிசைத்தல் ஞானிகளே
ஒருமயிலே யென்ன வுவந்து. (௧௭)

விழிப்புறக்கம் தன்னில் விரிந்தொடுங்கல் யாதோ
எழுத்தில் படித்ததைவிட் டிங்கே-விழித்துள்ளே
கண்டைய மின்றிப் பதைக் காட்டறியா ஞானிகளே
உண்மைகொல் ஞான முமக்கு. (௧௮)

எல்லாமா யல்லவுமா யிங்கிருட்-சேர்நாமென்
எல்லாமன் றல்லவுமன் றிங்கறிவீர்-நல்லார்போல்
ஞானநிலை பேசுவீர் ஞானமிதீ தென்றறியீர்
ஞானிகளே யீதோ நலம். (௧௯)

பசுபதியே யென்றும் பசுபதியோ னென்றும்
இசையவே யாவர்க்கு மிங்கே-வசையின்றி
காட்டுவதென் வேதாந்தம் ஞானிகளே கேட்டறியீர்
வட்டநிலை விட்டுணர்வி னிங்கு. (௨௰)

எப்பொருளு காட்டறியீ ரீதென்றுங் காட்டறியீர்
தப்பையே ஞானமெனச் சாதிப்பீர்-எப்பழிப்பும்
போக்காது ஞானிகளே போதமறி யாரேம்பர்
வக்கமிலை வாழ்த்துவதா லிங்கு. (௨௧)

சித்தஞ் சிவமாகச் சிந்திப்ப மென்றுரைப்பீர்
சித்தஞ் செகவடிவாச் சிந்திப்பீர்-மித்தையதா
வாக்கவறி யாதந்த வேலையோ ஞானிகளே
நீக்குவதென் றேபழியை யின்று. (௨௨)

இலக்கணங்கற் றோர்முன் னிலக்கியவல் லார்கள்
அலக்கணுறு வார்போலங் காவீர்-கலக்கமின்றித்
தன்னிற் றெளிந்தார்முன் றம்போர ஞானிகளே
உன்னுவதென் னுங்குருவென் றன். (௨௩)

விழிப்பிற் சகமும் விழிப்பொழிவிற் பாழும்
பழக்கமதாய்த் தம்மினிதம் பார்த்தும்-பழிப்பதேவன்
மித்தை யுலகமெனல் மெய்ஞ்ஞானி காள்யோக்கீர்
புத்தியைக் கற்பனைப் புக்கு. (௨௪)

நினைவுள் ளளவு நிகழு முலகம்
நினைவன்றி யெங்கே நிகழும்-இனையதறுஞ்
சங்கற்ப மெல்லாம் றடுப்பதெவன் ஞானிகளே
இங்கற்பத் தானு மிலை. (௨௫)

எதிரின்றி யில்லா விதஞானந் தானே
டதிபாதி யுண்மையதாய் பார்த்தல்-கெதியற்ற
ஞானிகளே சித்தாக நாடவறி வீரையும்
ஏனகலு மைய மிதில். (௨௬)

சிற்றறிவு சீவன் சிவம்பே ரறிவென்பீர்
சற்று மயக்கமிலை தானென்பீர்-கற்றுணர்ந்த
ஞானிகளே பேதந்தா னன்று முபாதியதால்
ஏனுறுகுஞ் சுத்தத்தாக் கிங்கு. (௨௭)

அப்ப மகத்ததனு லாமோ யடுக்கடலா
அப்பமகத் தில்லைநீர்க் காயுங்கால்-கற்பிதமே
சித்திரண்டு மொன்றேயாஞ் சேர்தாக்கின் ஞானிகளே
அத்துவிதத் தோடமென்ன வாம். (௨௮)

காமுலக மாவமெனி னுமே பரமாவோம்
காயின்ன தென்றுண்மை காட்டுதியேல்-ஆமவனென்
றப்பா லறைதுமென வையா லறிவென்னில்
எப்பாலுஞ் சாயா திரு. (உகூ)

இருந்தறியக் காணுமே யேதொன்று மென்னில்
தெரிந்திடுமுன் ஞானியெனல் சீரோ-தெரிந்தெவரும்
பூசிக்கக் கற்ற புதுமைவே றுந்தியே
காசிக்கு மாகாய்நீ காண். (ஙய)

இட்டநீர் செய்வி னெவர்க்கு மலட்சியமாம்
ஒப்பிலா ஞானிகளு மோராதென்-தப்புமதே
வெட்கத்தா லெவ்வொன்று மெய்யவர்க்கு ஞானிகளே
கட்கமிது வாகும் கடை. (ஙக)

புலிபசுத்தோல் போர்த்தற்றுவாய்ப்பட்டைக்கள்ளில்
கலியாதென் னுங்கெஞ்ச காமட-ஆலிபோன்ற
ஞானிகளே கேட்டறியீர் கல்லாச ஞானத்தைப்
போனகத்துக் கேவல்லீர் புக்கு. (ஙஉ)

சிற்றறிவும் பேரறிவுஞ் சிந்தித்தொன் றுக்கறியீர்
சிற்றின்பம் பேரின்பஞ் சிந்தித்திங் கற்றபயம்
ஆக்கிநிற்க வெய்ய னறிவீர்மெய்ஞ் ஞானிகளே
போக்குவிரோ மாயைப் புறம். (ஙங)

மாயைபொய் யென்பீர் மகத்தலருக் காதியென்பீர்
மாயையீ தென்றுணர்ந்த வல்லீரோ-பேயர்போல்
போதிக்கு ஞானிகளே புத்தியயக் கேமாயை
வதுக்கு ஞானியென லெங்கு. (ஙச)

ஆன்மசுகஞ் சொர்க்கமென் றுகுமிரண் டாகுந்தம்
ஆன்மசுகங் கேட்டறியா தையையோ-ஆன்மசுகம்
என்றுணருஞ் சொர்க்கத்தை யேமாந்த, ஞானிகளே
என்றடைவீ ருண்மைதனை யிங்கு. (ஙரு)

எட்டுச் சுகம்போல வீங்கறியீ ரான்மசுகம்
காட்டங் கபோதியொப்பீர் ஞானிகளே-வாட்டமெவன்
உண்டிச் சுவையா லுபசாரத் தான்மதிப்பால்
விண்டிருப்ப தென்றோ விளைந்து. (ஙசு)

ஞானம் விடையமென்று காட்டிரண் டாமியற்றன்
ஞானங் கனவிலுமே காடறியீர்-ஞானநால்
போதிப்பால் ஞானிகளே புத்தே ளுலகொப்பீர்
ஏதுக்கு தன்னுட்ட மிங்கு. (ஙஎ)

சுவையொளி யூறோசை நாற்றமென் றைந்தின்
வகைதெரிவான் கட்டே புலனென்-றிகலிகந்த
வள்ளுவனார் சொன்ன வகைதெரிந்தும் ஞானிகளே
என்னுவதென் யான்சொல்லி னிங்கு. (ஙஅ)

அறிவே யாதார மறிவே யனைத்தும்
அறிவன்றிக் காட்டிலுண்மை யாகும்-பிறிதில்லை
என்றேட்டா லன்றியனு வீங்குணர்த்தீர் சோதனையால்
இன்றிதுவோ ஞானியென லிங்கு. (ஙகூ)

சொல்லாகம் தத்தாம் சொருபவிழி நீர்சோர
நல்லார்போற் காட்டி நடித்திடுவீர்-பொல்லா
மயல்போக்கா ஞானிகளே மாயமென் சொல்வன்
அயல்வியக்கும் கோலமிது வாம். (சய)

எப்போது மித்தையென விப்போது மித்தையன்றே
இப்போதிவ் காக்கறியி ரீதறிவோ-இப்போதம்
ஆர்சொன்னர் ஞானிகளே யாரைக் கெடுக்கவிது
பேர்பெரியீ ரென்ன பிழை. (௪௧)

திரிபுடிபே தத்துட் டெரியவொவ் வொன்றின்
பிரிவின்றி யுண்மைநிலை செப்பீர்-பெரிதுநூல்
கற்றுணர்ந்த ஞானிகளே கண்டார் வியக்களப்பீர்
பற்றையகன் றய்யீர் பதைத்து. (௪௨)

காண்பவற்று ளொன்றுமயல் கட்டறுத்து நாமாக்கீர்[க்கு
மாண்புடையோர் நான்மொழிகள் மாட்டியே-காண்பவர்
நாதனம்போம் பாடுவீர் நோக்கறியா ஞானிகளே
பாதகத்தைத் தீர், பதைத்து. (௪௩)

உலகமயல் போலெங்கு மொன்றுமிலை நீரோ
வுலகமயல் விர்த்திக்க வோதிப்-பலபலவாக்
காட்டுவீர் பூச்சி கதியேது ஞானிகளே
நாட்டம் பெறுவதெவ்வே நன்கு. (௪௪)

அகங்கொலையக் கற்பா ரறிவுடையோர் நீவிர்
அகம்வளரக் கற்றீர்க ளந்தோ-மிகத்தமையே
தெய்வம்போ லெண்ணிச் செருக்குவதென் ஞானிகளே
யுய்வதெவன் விட்டிவ் வுவந்து. (௪௫)

எல்லாமா யல்லவுமா யிங்கிருந்தல் வத்துவென
கல்லாமைப் போன்மொழிவீர் காட்டியீர்-சொல்லாமே
காட்டி யபினயிக்கும் கண்கெட்ட ஞானிகளோ
வட்டையன்றி யாத்திவீ ரிங்கு. (௪௬)

வட்டிம் படித்தலன்றி யிவ்வுலகுந் தன்னையுமே
நாட்டத்தில் கற்றறியீர் ஞானிகளே-வாட்டம்
தவிர்வதெவ னிவ்விரண்டுஞ் சத்தருமந் தோற்றம்
அமகல்ல தெங்ஙன் பதைத்து. (௪௭)

ஞானங் குருகுமென்று நன்குணர்ந்த ஞானிகளோ
ஞானமல வுமையெலா ஞானமென்பீர்-ஞானியெனச்
சொல்வதாம் போதுமென்றே சொத்தேட்டி லேபடித்[திர்
நல்வழிபோம் காட்டி நயந்து. (௪௮)

தன்னை யறிவாகத் தான்கண்டு நிற்பளவும்
தன்னை யயலாகத் தான்காண்பர்-இன்னதற்கு
மாறாகு ஞானிகளே வஸ்துநிலை சொன்னாலும்
தேறீ ரொருபோதுஞ் சென்று. (௪௯)

ஒருணர்வே யையுணர்வா மேற்றும் பிரிவதனால்
ஒருணர்விற் றேகாதி யொன்றுமே-நீரறியா
நித்தவுணர்விற் காண்பதெவ னிங்கிலையால் ஞானிகளே
மெத்தவகங் கொண்டிருப்பீர் மேல். (௫௰)

இவ்வுடல்முன் னிவ்வுடல்பின் னிவ்வுடலைக் கண்டறி
இவ்வுடலை நானென்ன லென்னமதி-இவ்வுடலாய்[யோம்
நின்றுதமை ஞானியென்பீர் நிச்சயம் பாவதென்றே
என்றுணர்வீர் நுங்குற்ற மிங்கு. (௫௧)

ஆகார மன்றி யனைத்துமிலை யோரிலெங்கும்
ஆகார மில்லை யறிவன்றி-ஆகார
காரமறிவு மில்லை யறிவாகா ரங்கடக்கில்
தாமதமென் னெங்கே சகம். (௫௨)

ஆறுதார ரத்தி னுருபவங்கண் டேகளிப்பீர்
ஆறுதா ரத்தான மாமுடலே-வேறுரும்
பூதாதி யாவும் புறம்புகா தெங்ஙனுய்வீர்
ஏதாகு நாஞ்ஞான மிங்கு. (ருங)

அகம்பாவ நீக்க மறிவுதயத் தன்றி
அகமிச் சயத்தா லறுமோ-மிகப்படித்த
ஞானிகளே யெத்தமட்டி ஞானம் தெரிவித்தான்
ஏனகலு மஞ்ஞான மிங்கு. (ருச)

தன்முயல்வால் வந்தபந்தந் தன்முயல்வாம் நீர்வதன்றிப்
புன்மறியா வேஷ்யேப் போட்டுவிட்டுத்-தன்செயலே
யுண்டியுறக் கத்தி லுடல்வளர்ப்பின் மேல்வைத்தீர்
உண்டுகொளோ விடிங் குமக்கு. (ருரு)

உடனுனென் றன்ன ஒவ்வார்வுகா னென்று
இட ஞானக் காட்சியதாம் நீரும்-மடமையா
லேவா தவமறிப்பீ ரிக்கிலயை ஞானிகளே
மாலா லுழல்வீர் மடிந்து. (ருசா)

தெரிவுசக மோசிரண்டாச் சேடிக்கு மென்றும்
தெரிவுதனைக் கண்டாலென் சேதம்-விரியுலகைக்
கண்டதுபோன் ஞானிகளே கண்டாரைப் போனடிப்பீர்
கண்டவர்பாற் சேர்மின் களைந்து. (ருஎ)

உள்ள தறிவே யொழிந்தவெலாம் பொய்யென்பீர்
தெள்ளறிவா லோரளவுஞ் சிந்தாக்கீர்-கள்ளமுடை
ஞானிகளே யத்துவித காட்டவுமக் கேதுவலி
மானதப்போக் கெய்யன் மடிந்து. (ருஅ)

தன்னை யறிவார்க் தான்கண் டிருக்கினன்றே
தன்னறிவா யுண்மையறிவில் தான்விளங்கும்-தன்னை
அறிவாக நிச்சயிப்பீ ராணவப்போக் கெய்யன்
வெறிகொண்ட ஞானிகளே மேல். (ருகூ)

பண்டிதரும் பாமரரும் யார்மேற் பிரிவொத்தகைக்
கண்டிருப்பார் போலிருங்கண் டிருப்பீர்-அவ்வுடைமைலாம்
ஞானியரஞ் ஞானியரு நாட்டமதிற் பேதமில்லை
ஞானியென வெண்ணமறு நன்கு. (சூய)

இறந்தனவு மிப்போ திருப்பனவு மேலே
பிறப்பனவும் போகமே பேணாய்-இறப்பினா
இப்போதப் போக்கற் றிடங்காணீர் ஞானிகளே
எப்போது போக்குவிரோ விங்கு. (சூக)

நினைத்துலகு நாமு மறிவேயுயென் றோதும்
நினைத்திருக்கி லெம்மையவு நீங்கீர்-நினைத்துணைபுன்
காணளவு ஞானிகளே கண்டார்பாற் கேட்டேயுமின்
நாணமதை விட்டடைந்து நன்கு. (சூஉ)

என்ன வொருஞானி யெழுந்தெதிரி னின்றையா
தன்னந் தனியே தனைக்காண்டல் என்னமதி
தேடாத் திரிபுடியாங் கண்டயடி னைவதெனச்
பண்டிதத்துக் கிதழுகோ பார். (சூங)

என்றுனாக்கி லப்பா விதுபட்டமென் றுள்ளபடி
நன்றாத் திரிபுடிக் காட்டுகென-அன்றோ
பட்டமென்று காட்டவிப் பார்வையோ ஞானம்
திடமாக யான்காணச் செப்பு. (சூச)

பன்னா ளவரும் பிழைத்தவெலா மப்பவே
...னைசெய் தேனைப் பிழைத்தாலில்-அன்னைபோ
தப்ப... பொறுப்பப் பற்றாலே லென்னையவன்
தப்பாது நின்று தனித்து. (௧௫)

ஐயா விதசெய்ய வாரானு மாகாது
மெய்யா வெனத்தொழுது வேண்டவே-ஐயை
யருந்துக் கேட்சொல்லெல்லா மெல்சொல்லேய் சோதி
தெரிந்திடுக லெல்குருஞ் செறிந்து. (௧௬)

இருந்தபடி யில்லெல்லா மிப்படியே நிற்கப்
பெரும்போக மின்பம் பெறக்கத்-தெரிந்திறந்து
சும்மா விருக்குஞ் சுபங்கலையைக் கண்டெழுந்தி
லெம்மானே யென்றிறைஞ்சி யேத்தி. (௧௭)

ஐயம் திரிபற் றகண்டபரி பூரணமே
மெய்யதர் நின்றருளா மேவியே-ஐயனே
என்று பலவாக வேத்தி விடைகொண்டு
சென்றதா னுறுஞ் சிறந்து. (௧௮)

போலிஞானக்கழற்றி

முற்றிற்று.

படலம்-௧௩-க்கு கவி—(அ௪௯)

திருச்சிற்றம்பலம்.

௧௪-வது

அடாஞானக்கழற்றி.

தன்னைத்தான் கண்டு தனைத்தான் கடியாது
தன்னிறு மிக்கசுகம் தானென்று-அன்னியர்தம்
கைம்பெண்ணை யேட்டுக் களிக்கின்ற ஞானிகளே
அம்புமக்கு யேறில்லை யாம். (௧)

தனக்கனியந் தானாகாத நான்செய் கடமை
தனித்துநின்று செய்யாது தள்ளி-மனப்போக்கால்
கள்ளாதி யுண்டு களிக்கின்ற ஞானிகளே
தன்னுமோ யானைத் தான். (௨)

தானின்ன தென்றறியாத் தன்மையைப் போக்காது
தானகன்ற வேதாந்தந் தான்படித்து-ஞானகுரு
வென்றுரைத்து மூ...னடைகளை யோமாத்து ஞானிகளே
என்று வழிப்படுவீ ... (௩)

தன்னிலும் போதையிலே தான்கண்டு மூழ்காது
அன்னியகஞ் சாயாதி யாசித்துத்-தன்னறிவை
யப்போதை யேவிட்டி லாழ்த்துகின்ற ஞானிகளே
எப்போது விட்டிருப்பீ ரிங்கு. (௪)

இவ்வெலாற்கு மாறு விருப்பதெனக் கொள்கையை
கல்வியே தாந்த மெலா ஞானக்கொண்டவலம்புரி
போற்கட்டி மாதர் புணர்ஞானி களேயோ
வற்றுமோ தெய்வ மிது.

உலகமயல் போனதனை யொன்றாகும் போகம்
விலந்தனுற் றாகமின்றி யென்றும்-மடமனுறும்
அய்ஸ்வரியபோ தைக்கே யலைந்தாறு ஞானிகளே
என்னபடி யுய்வீ ரினி.

சூக்கா டிடப்போதும் சூல்லுறு வறிவினிலே
பார்த்துவக்கக் கல்லாது பாவஞ்செய்-பார்த்துவக்கக்
கற்றுணர்ந்த ஞானிகளே கண்டீர் பழிக்கஞ்சீர்
பற்றகல வென்றோ பகைத்து.

அனுமக்தாக் காறு மறிவினிலே யெங்ஙன்
கணுவிட்டா தன்னிச்சைதை கடிந்-துவமாக்க
கன்மடல்லா நீர்பீர் களிக்குமது ஞானிகளே
உலகுகெடுமேலா முக்கமுமக்கு.

சங்கற்ப சாலச் சகந்தோற் றமென்றும்
சங்கையறத் தேர்ந்தின்றிச் சங்கற்-பமங்கையரை
வேட்டுமறு ஞானிகளே மேவினர்க்கென் போற்றப்பீர்
பாட்டுசெய வல்லீர் பரிந்து.

சிற்சோதி தன்னைச் செகமுதலாக் காண்பதெவன்
சிற்சோதி யென்று தெரிதந்து-சிற்சோதி

கண்டறியார் தன்மையினும் என்னுங்கொல் ஞானிகளே
கண்டபடி செய்வீர்கள் கற்று. (௰)

பெற்றிருந்தா ரின்பில்லார் சேர்ந்தாய் கலங்கா[illegible]
போற்றி யுடையதாப் போகிக்-நாற்றானிக்
கற்றமட வார்தமையே காதலிக்கு ஞானிகளே
சற்று மதியிலையோ தான். (கக)

அறிவு மறிவனவு மில்லாரவ்வூ கூறிய
அறிவுமற்றி லாராய்ச் செயற்றி-யறிவுகளில்
இல்லா தயல்போதைக் கென்றுமுறல் ஞானிகளே
பொல்லா மயலெவ்வாள் போம். (கஉ)

போக்கமயல் தேடாது பூரிக்க மாதாமயல்
நீக்கமற நின்றுமற விதடோட-சக்கயிலே
கண்கெட்ட ஞானிகளே கண்ணுடையார் சேர்[illegible]யின்
கண்பற் சடைமுன்னர் கண்டு. (கங)

உள்ளும் புறம்பு முணர்வுதனைக் காண்டற்கோ
கள்ளுமயக் காமுறற்கோ கற்றுணர்ந்தீர்-தெள்ளறிவில்
இல்லாத ஞானிகளே யிங்கறிவை யுற்றுணர்வின்
பொல்லா மயலெதுவும் போம். (கச)

எல்லா விபரீத மில்லை யறிவன்றிக்
கல்லாது கண்டதனைக் கற்றுணர்ந்தீர்-கல்லார்போல்
காட்டி மயல்வளர்ப்பீர் கட்டமுக்கா ஞானிகளே
விட்டுநெறி சொல்லானா மேல். (க[illegible]

சிந்தித்த போது செகத்திற் சுகதுக்கம்
சிந்திப்பை யன்றியிவை சேருமோ-சிந்தனைதா
னில்லை யறிவன்றி யீண்டறிவைக் கல்லாதென்
தொல்லை மறைவ...னிற் றேய்ந்து. (௧

அறிவுகாட்டுங் கல்லா தனக்கதூல் கற்றும்
அறியாமை பேசக்கநிற் காமோ-வெறிவிலக்கு
வாங்குகின்ற ஞானிகளே மீளாச் சுயவெறியை
நீங்கிநிற்ப தென்றோ நினைந்து. (௧

பாவமொடு பாவிப்பான் பார்த்திதனிற் போபாது
பாவாபா லங்கடந்த பாழதனிற் றாவாது
மெய்யுணர்வைக் கண்டதனிற் பிறாத ஞானிகளே
...யலென்று போக்குவிரோ வந்து. (௧

தம்போதை மேலாக்கித் தானதனிற் மூழ்காதிங்
கப்போ தைக்கலவி னாயையோ-கப்பில்லா
ஞானிகளே யெங்கநீா ஞானமே லேத்தற்கோ
ஆனதிதனுல் மடமை யாம். (௧

உலக மறக்கவுணர்வா லறியீர்
கலகமயக் கள்ளதனும் கண்டீர்-பலகற்ற
ஞானிகளே யெங்கோ கண்டதுமோ ஞானம்போல்
வனிதனை யுற்றுணர் நிங்கு (௨

சிந்தனைக்குக் காட்சியெ திராத கண்டிருக்க
...ரு பாவனை யுமீ ககதும்-அங்கோ

அறியாத ஞானிகளே யன்னியபோ தைக்கே
வெறிசொள்ளி னையனுய்வீர் மேல். (௨௧)

அறிப்பிற் சுத்தப் பிழிப்பொழிவிற் பாழும்
அறித்தறிலவக் கடறுதிங் கங்கோ-பழிப்பகலாய்
போதைக்கும் மய்யையர்தம்போகத்துக் கும்முழல்வீர்
ஏதுக்குப் பாத்திரரோ விங்கு. (௨௨)

அகம்பிரம மென்பதனை யாயுந்துணர்ந்து நில்லா
தகம்பிரம மென்றோதி யங்கோ-மிகமயல்கொண்
டன்னியதா சத்தை யடைந்துசுகி ஞானிகளே
என்னமறிப் பார்கண்டா ரிங்கு. (௨௩)

அம்மொழியாற் குற்றமிலை யாயாமை நற்குற்றம்
எம்மயலும் போக்கலெவ னீங்கிதனும்-மெய்ம்மையுணர்
ஞானிகட்குத் தூடணமே காட்டுதென் ஞானிகளே
உளது மதுவுமெத்த வுண்டு. (௨௪)

மகலெல்லா ஞானிகளாய்ப் பாதிரவின் போகம்
மிகுகலாற் காமிகவராய் மேவி-அகவிளக்க
இல்லதனுந் சையோகத் தின்பறுகா ஞானிகளே
கல்லவர்போற் காண்பதெவ னிங்கு. (௨௫)

சிவவேடம் பூண்டு சிவக்கொழுந்தாக் காட்டி
யுவக்கவே தாங்கநா லோதி-அவத்திலே
கள்ளுனை வேட்டுக் களிக்கின்ற ஞானிகளே
எள்ளுவார்க் கென்சொல்வீ ரிங்கு. (௨௬)

ஞான்வெட்டி சித்தாறி ஞானநா லென்றேற்றி
ஞானமிஃ தென்றறியா ஞானிகளே ஞாயிகள்போற்
காட்டி மடவார் காவிற் புணர்ந்துழல்வீர்
ஒட்டுமோ யானைதனை யோர்ந்து. (௪௭)

விழிவிலஞ்சிக் கற்ற விடலர்போற் றம்மை
மதிமயக்கா லெண்ணி வழிமாறி-நிதிலக்கைப்
போக்கியது போகமதைப் போற்றியுழல் ஞானிகளே
நீக்கியெய்த லாய்விரோ தின்று. (௪௮)

சித்து விளக்குஞ் செடவிளக்க மெய்விரன்றும்
சித்துவிளக் கத்தாற் செடவிளக்கம்-எத்திறத்தும்
காண்பதென வோராது கண்[illegible]ன்றே ஞானிகளே
விண்பயனுங் கொள்வதென் னோ மேல். (௪௯)

உலகமதைக் கண்டுங் குவப்பதனுய் யாது
பலவெனவர்க்குந் துக்கமதே யாரா-பலவிலதாக்
கற்றமது போகங் கடவாத ஞானிகளே
சற்றுமறி யில்[illegible]ன் றுன். (௫௰)

மனிதாறி ரூபமெலா மன்னுறி நகம்
வனிதாறி யன்பமென மாள்வீர்-புனிதமாம்
ஆன்மசுக லேச மயமின்றி மெய்ப்பமென்
றான்மசுகங் கண்டுய்ம்மி னங்கு. (௫௧)

உலகின்ப மெல்லா மொழியாத் துயரென்
றலகிலதாக் கண்டு மயிர்-இலதறிவால்

ஞானியெனக் காட்டி நலிதலுறு ஞானிகளே
[illegible]னமிலை [illegible]ன்டுய்ம்[illegible] லங்கு. (௫௨)

[illegible]வமற்றிய நல்ல வுக போகமல்ல
[illegible]மற்றிய நல்ல தெ[illegible]வயும்-மயல்விளைக்கும்
ஆதலினா[illegible] ஞானமெனல் லாயாது ஞானியென்பீர்
வேதனையே யின்பமிலை மேல். (௫௩)

எங்கோ னென்பதுவு மெங்கே யெ[illegible]த்[illegible]
எங்கே செகத்தொடக்க மெய்யனே-[illegible]
காயாது போகத் தலைமின் ஞானிகளே
ஓயாது துன்ப முமக்கு. (௫௪)

அல்லல்போ காதென் றகமமதை கொண்டுமிக
அல்லல் பெருக்கவோ வாயாறிங்-இல்லல்லார்
போகத்துக் கேயுழலும் பொய்வேட ஞானிகளே
ஏகத்தை யெய்கடைவீ ரிங்கு. (௫௫)

நாமரு பப்பொருளே நன்னுவதா லெவ்விடத்துந்
தாமகமும் கேற்றுநெறி தாவாது-சாமத்துக்
கள்ளபோ கத்தைக் கருதியுழல் ஞானிகளே
உள்ளுவதென் றேதன்னை யுற்று. (௫௬)

அறிவின்ன தென்றுங் கறிந்தார்பாற் சென்று
[illegible]றிவழியிற் செல்லாது புக்கு-நெ[illegible]யோடு
[illegible]றாது தன்னைக் களிந்துழலு ஞானி[illegible]ளே
[illegible]றநிக் குய்வதெவ னிங்கு. (௫௭)

தம்முளே மிக்கானைத் தாஞ்சிபா துள்புறைந்து
தம்மவரால் மிக்கதுன்பங் கந்திடுவீர்-அம்மா
கொலைபாதகஞானிகளே குற்றமில்லார் போல்வீர்
இலாவ தெய்வ னிறந்து. (கஎ)

என்று பலவா நினைத்துக் கருவோர்பால்
...க்கு முத்திநெறி யாக்களித்து-நத்தே
புகுதற்கு யாரும் புகன்றமறைச் சிக்கை
...செருக்கு ...விசித்தார சேர்ந்து. (கஅ)

அடாஞானக்கழற்றி-முற்றிற்று.

படலம் - கச - க்கு - ஆகவி - அசரு.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

கரு-வது

காவியாதாரவிளக்கம்.

(*)

எப்பாடை கட்கு மிரும்புலவீர் கேள்மினெது
எப்பாடை கட்குமுத லிதென்று-தப்பாது
ஆய்ந்திடநீர் வம்மி னலற்றின் மயக்கமெலாம்
மாய்ந்திடுதற் குள்ளே மகிழ்ந்து. (க)

அதுயதற்குக் காரணங்க ளாய்ந்தாய்ந்து செல்லில்
இதுவிதுவென் றெட்டாம லேகும்-அதுதான்
எழுத்தாதா ரங்களுறைந் தெட்டவெட்ட வின்றும்
எழுத்துமுத லெட்டினரோ வின்று. (உ)

எழுத்தொலியின் மிக்கவிலை யெட்டினரோ வில்லை
எழுத்தென் றிடையி லிருப்பீர்-அழுத்தமாய்
முன்பின் படியாத முற்றுணர்ந்தீ ரெட்டில்
துன்ப மிலை வேறொன் றிலை. (ங)

பெயர்ச்சொ னிலையதனைப் பேசுதும் யாரும்
பெயராம் பொருட்கெல்பீர் பின்னும்-பெயர்க்கின்
குறிவருவஞ் சித்துசட முள்ளபொருட் பேதம்
உருவமதையாய்குதும் யாமோர்ந்து. (ச)

உருவமறின் மன்னொனற்றிங் குள்ள வடிவுந்
திரிபின்றிக் காட்டத் திடமின்-ஒருவர்க்கும்
எண்ணி னணர்த்தாகா மெய்பெயருஞ் சொற்றேற்றம்
இன்னதற்கு மாறே யிசை. (௫)

மண்ணின்றேற் பூமியிலையாதி பல்லுருவம்
எண்ணில் பலவளப்ப மெத்தொழிலும்-வண்ணையுள
இன்ப துன்ப மேல்கிழிறப்புறப் பாதியின்றே
ஞான்வோரியா சேப்ப ரிதை. (௬)

தெருவுஞ் சுயம்பா யிருக்கவெங்குங் காட்டில்
இதுவெல்லா முன்னைமையென வேற்பம்-அதுகாரேனும்
நட்பவனு சையோக மன்றுனைர்வோ ரேயறிவார்
யட்டிகளே வேற்பார் மகிழ்ந்து. (௭)

மந்த மகற்றுவார் பார்க்குநெறிக் கேற்குமிது
இந்த வகையறியார்க் கேற்குமோ-இந்தவட்டுமே
நிற்க வினையி னிலையறியக் கூறுதும்யாம்
ஒப்கத்திற் கோலா யும். (௮)

வினைமுதலே தென்னில் விடாதொன்றை யொன்று
இனையதென வொட்டாம லேகும்-அனையதுகேள் [ன்
தேகமெனி னித்திரையிற் செத்தபிணம் போற்கிடப்பெ
தேகமல வென்றே தெரி. (௯)

பிராணநி யென்னிற் பெருஞ்சுழுத்தி தன்னிற்
பிராண னிருந்தும் பிணம்போல்-இராணியின்றித்
தேக மிருப்பதனுஞ் செப்பே மனைமுதலா
னகத்தா லயக்குறமே யுற்று. (௰)

இச்சையன்றி ஞான மெழுமோ வினையன்றி
எச்செயலுஞ் செய்ய வினைமுதலெனல்-இச்சையுந்தான்
ஞானமுத லிச்சையன்றிச் சொல்லினிங்ஙன் மேன்மே
லோன்றுமற் பேதுமன்றே சொல். [லெ(௧௧)

தேகம் பொறிகரணந் சீவன் பரமாதி
யருமையா லெய்தெய்திற்று மேதுமுதல் ஏதுகத்துக்
கட்டா முதலறியா தெல்லாகத்தீர் பல்வழிதர்யாள்
ட்டுவோர் மூர்க்கமையன்றி யில். (௧௨)

சென்றொன் றுயிடத்துந் தேகம் வினைமுதலே
யென்றுமுன் னுதனைச வேங்காறும்-இன்றுறும்
இச்சையன்றி யுன்னலுந்தா னியல்வதே மேற்செல்லின்
நிச்சயிப்பார்க் கேதுநிலை. (௧௩)

வினைமுதலி தென்று வினையாட்டாக் கொள்ளீர்
வினைமுதலை யெட்டவொட்டமேல்-வினையதனைக்
காணுதிற்குநிலை கண்டாலா நிற்பதென்றே
விளங்குந் தன்னிலைமை விட்டு. (௧௪)

ஒழிநொன் றுயிடக் காரவனென் றாலனெனி
றேடுதனை விட்டாய்வா வெங்குமிலை-எடுகணைக்
காட்டுயோ வுண்மையுரு கண்டா லொருவனில
காட்டுமெகக் கண்ணென்றே காண். (௧௫)

ஆண்டென னாயியன் றருவுருவ மேதாமன்று
டாண்டவினைக் கேவலத்திற் கற்றுணர்ந்தீர்-மாண்புடை
சொல்லவதையுங் கேளீர் சுயபுத்தி யுய்ந்தானேனும் [யோர்
கல்வியெலாம் யாதுக்கோ சற்று. (௧௬)

தேடினீர் நூலமட்டுஞ் சென்று வினைமுதலை
யூடுருவிக் கண்டா ருளரருமை-நாடுங்கால்
என்னென்ப நுட்புலமை யிக்குலவயிர் கேலிதனில்
இன்னதிலே விட்டடைமை யிங்கு. (௧௭)

எத்தொழிற்கும் நூலமன்றியென்கசை யர்செய்கைமுதல்
இன்னசையுளார்க்கேன்மயக்கேதெனின்றுங்கால் மெத்தனிர்
கற்றிருதமெட்டா முதல் காண்டற்கே யெனெட்டர் [தா
உற்றுணர்தல் கட்டமென லோ. (௧௮)

கருவிற் படுமுன்னர் காணின் முதலைக்
கருவுட் படினுங் கலக்கோம்-கருவதனிற்
பட்டதனு லின்னும் படுதுமெனக் கையமுண்டோ
விட்டமோ தேகபோக மெய். (௧௯)

வினைமுதலென் றல்லவற்றை மெய்யாகக் கொள்ளில்
இனையதெனக் கண்டுணர்வ தென்றோ-வினையில்லீர்
இமமை யசுமெனி னைப்பிறப்போ வென்செய்வம்
இம்மையிலே கண்டுய்ம்மி னிங்கு. (௨௰)

கன்கலக்க மில்லேன் கலங்கா நிலைமிக்க
மன்போக மெக்கனைத்தின் மாண்டிடுமோ-கண்புதைக்க
பண்டிதர்காணிக்கவைமேபார்த்துய்ம்மின் செய்கைமுதல்
உண்டில்லை யென்றூ துவங்கு. (௨௧)

எல்லாவினைமுதலு மேகமெனக் கண்டொளிர்வீர்
எல்லா வினைமுதலை யெட்டினுல்-வல்லீர்காள்
என்சொல் லசட்டைசெயா திப்போதே சோதிக்கில்
என்சொல்மெய் பொய்காண்பி ரிங்கு. (௨௨)

எழுத்துப் பெயர்வினையை யில்லாதே காணின்
விழித்துறங்கி நிற்குநிலை மேவும்-பழிப்பன்றிப்
பண்டிதர்காணீர் துபோய் பார்த்தறியீர் கேட்டறியீர்
கண்டிட்ட தொன்றிலே காண். (௨௩)

உரனிறு மென்றுயிடத் தன்றுமுத லேதேதென்
றின்னவன்னச் சான்றோர மேலோர்க்குவீர்-அன்னதிலை
எட்டாப் பழம்பொருளே யிதுவன்மை யிதுவின்மை
எட்டாதி தெய்வெவர்க்கு மே. (௨௪)

அவசரங் கொள்ளா தமைந்துநின் றென்ன
அவசரக்[illegible]றென்றுனின்-அவசரந்தான்
காணு மறைக்குங் கடிகடந்த வுண்மைதனில்
நாளைச் சமய நடை. (௨௫)

எவ்வளவோ கற்றுணர்ந்தோர் மீதப்ப மென்றிகழா
தெ வியம்பின் வீட்டிதனை யாய்ந்துணரிற்-செய்வினைக்
கண்டகலா திற்பீர் கலங்கா நிலையதனிற்
பண்டைமயல் போகப் பரிந்து. (௨௬)

இது விக்கக் கல்வி யெதுவுண்டே துண்டாம்
அதுசற்று மாமொக்க வாய்த்தும்-மதிவல்லீர்
ஞாபகத்தைத் தள்ளியதை நாட்டோ மெதில்வல்லோம்
ஞாபகமென் றேன்கல்வி நாம். (௨௭)

ஞாபகத்தி னுண்மையுரு நாடித் தடமன்று
ஞாபகமன் றெங்கிலயு நாசமுறும்-ஞாபகத்தை
உற்றுநின்று காணீ லொழியாச் சுயஞ்சோதி
சுற்றும் பிராக்ககலீர் காண். (௨௮)

கற்றுணர்தல் ஞாபகத்தைக் கண்டே போதி நிற்றலிவிட்
டெற்றிடீர் போகமதை போயாயுணர்ந்து
சலியாமல் செயுமுலகீர் சுத்தமுடம் பற்றிலீர்
மெலியி சகலபாவம் விட்டு. (௨௯)

ஞாபகத்திற் கற்றவை கண்ணாலினை பேயக்கலுணர்ந்ட்டம்
ஞாபகத்தைக் தள்ளிவிடி ஞானிலாட-ஞாபகத்தில்
தெள்ளளவாக்கியபக்கல்கொள்ளவிடவொக்கும்
உள்ளியதைக் கண்டேய்ப்பி னுய்ந்து. (௩௰)

ஞாபகத்தி னுண்ணாமலே நாமென்று கல்லாது
ஞாபகத்துக் கன்னியத்தி னுய்ச்சுதிக்கின் ஞாபகத்தை
யாய்தல்லிக் கட்டமென்றே வத்தனையும் பேரின்பம்
மாய்த்திடுமுன் கண்டேய்ப்பின் வந்து. (௩௧)

ஞாபகாட்டத்தினிற்பி னுடேபோ வன்னியத்தான்
ஞாபகாட்டத்தினவிடி னுடேம-ஞாபகத்தைக்
கற்றே வெயருமிலே கற்றமட்டும் போதுமினைக்
கற்றுணர்ந்து நின்றிவிணிக் கண்டு. (௩௨)

இவையே பயன்கல்விக் கிசொல்ப நில்லே
எவையுமே பாவமதெ வெய்குமே-இவைதய்யம்
சொல்வது வெல்லாபயன்சோதித்துப்பார்த்துய்ப்பின்
வெல்லநால்வெய் யோகம் விளைந்து. (௩௩)

சும்மா விருக்குந் சுகமிலேயே தக்கபலன்
அம்மாவிந் ஞாபகத்தை யாய்ந்துணரில்-சும்மில்
எதுமுபல காயிகஞ்சு வெய்மெய்யாய் காண்டம்
ஆயவிதுவென் றிந்தி யகம். (௩௪)

இன்னமயில் இன்னபடி சொரூபிடார் நிற்றிலே
உண்டியகால் ஞாபகத்தி னுண்மையிலே-அன்னியமாய்ப்
பாழுமாய்க் காணுமெயவர் பார்வையதைக் கேட்படி
ஆழமாய்க் காண்டனந்த. (௩௫)

விடயஞ் சொருபமென மேவு பிரமமதில்
விடையயிடர் தந்திட்டே வேற்றும்-கடைமுடிவில்
ஏனையதாம் பேரின்ப மெய்யிதனை யெல்லவர்க்கும்
ஏனைய மாய்த்துணர்ந்தி னிங்கு. (௩௬)

இரிசயத்தி லொன்றுந் தெளியாத நில்லே
தெரிவதனைக் கண்டேன் தெளியீர்-இரிபுநயம்
தெரிந்துணர்வுமிகவென்னை போலசட்டைசெய்திடுவீர்
நன்றுமறி யாதவர்போ லுய்ந்து. (௩௭)

எதுவுலகத் தோன்றி யதுதாகத் தோற்றல்
அதுவே யறிகருவி யாமென்-றெதனாலும்
நூயயன்றி யொன்று மறுபயிக்க வல்லிரோல்
மெய்யுணர்வுள டோசபல வேறு. (௩௮)

ஞானமெனல் வேறன்று ஞாபகத்தி னுண்மையிலே [ன்
மோனமுறக் காண்பதென்றோ ரூதுணர்ந்தோர் சொன்னமை
மாப்புலவீர் செய்தற்கு வல்லவர்பாற் கேட்டுய்யமின்
றோப்பு வருமுன் முதிர்ந்து. (௩௯)

ஞாபகமே யாதார கண்ணுபந்த முத்திக்கு
ஞாபகமல் லாவுயிர்க ளுக்காமேனும்-ஞாபகத்தைத்
தப்பிறவி யென்றுணர்ந்து போகபரி பூரணமே
அப்பதத்தி னின்றேக் கடம். (௪௰)

ஞாபகாட் டத்தையிழ வன்றும் வி-
ஞாபகாட் டம்பழக்கிர் ஞாயமோ-ஞாபகத்தைக்
கற்றுணர்ந்து நின்மின் கலங்கா நிலையதனில்
மற்றவையெல் லாம்போக்கி வந்து. (௩௧)

செயற்கரிய சாங்கோசெ செய்வர் பெரியர்
செயற்கரிய வல்லவற்றைச் செய்வர்-மயக்கலா
தெண்பவற்றி லுய்கருக்கே திய்வனவேசெய்துய்ம்மின்
என்சொல்லே நம்பாம லிங்கு. (௩௨)

நானே சமஷ்டியென ஞானே வியட்டியெனல்
காலன்றியில்லையினை நாடுங்கால்-காணவோ
பித்தசட மல்ல நிரிபுடியுந் தாமல
சத்தசத்து மல்லவே தான். (௩௩)

கல்வியாதாரவிளக்கம்

முற்றிற்று.

படலம்-கரு-க்கு-கூ-கவி-அஅஅ.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

கசு—வது

வஸ்துபரிசோதனவிளக்கம்.

இம்மொழிகள் கோஷ்டிக்கு மிவ்வியாசர் முன்னொருவ[ண்
எம்மதமு மேலாம லிங்கிவனை-எம்மிறையே
யானென தென் றல்லவற்றை யென்றுமடி யேன்மாலே
யானகல்வ தெங்ஙன் னிசை. (க)

என்றுனை நோக்கி யிதுவதுவென் றுள்ளவெலாம்
பொன்று மயல்விளக்கப் போந்தனவே-என்றோர்ந்து
சாயாது நிற்றியேற் சர்வம் பிரமமெனல்
ஓயாது காட்டுவன்யா னுற்று. (உ)

இல்லையுள் டல்லவா மென்றவழுங் கோர்நான்கும்
தொல்லைமயல் போக்கற்குச்சொன்னமுறை-வல்லையேல்
கேட்டிவற்றைச் சிந்தித்துக் கோடல் நிலையதனில்
நாட்டமுற்றுய் குய்ந்திடுக நன்கு. (௩)

காரணத்தை யுண்டென்றுங் காரியத்தை யில்லென்றுங்
காரணத்தை யாமென்றுங் காட்டலொடு-காரியந்தான்
ஏதல்லவென்று மிசைக்குமறை யின்காட்டை
ஓதயான் கேளிங் குவந்து. (௪)

பொய்ம்மையன்றி யில்லையணி பொய்ம்மை யனைத்துமதால்
பொய்ம்மையே யுண்டென்னும் போதுணரும்-பொய்ம்மையி [ல்லை
இப்பெயரா னென்று மிப்புருபொய் யென்றுந்
தப்பின்றி யோதுமே நூல். (௫)

இவ்வுண்மை போலெல் லிகைசக்குமறை யென்றிடுவேர்
இவ்வுலக நெருப்பியன்றி யில்லில்லை-இவ்வுலகம்
நெருப்பியல காரணமோ நெருப்பியா மூலெடெல்லாம்
நெருப்பியே யுண்மை யிலை. (௬)

உலகமன்றித் தோசுக மோர்காட்சி யுக்தால்
இலையாதும் கேதென் னெவர்க்கும் உலகமில
என்றுணைத்தா லெயாவென் னேந்தி யெவன்கேட்க
நன்றிகளைக் கேட்பாய் நயந்து. (௭)

தெரிவன்றி யெங்கே செகத்தன்றி யெங்கே
தெரிவுண்டேல் உண்டாகுஞ் செகமாம்-தெரிவுத்தான்
உண்டா மூலமுண்டே லுண்டோ கிளையின்றேல்
கண்டவருண் டோதெரிவைக் காண். (௮)

கண்டார் தெரிவன்றிக் கண்டையோ ரில்லுளதைக்
கண்டார் தெரிவோமெ ககமில்லையோ-உண்டு சகம்
என்றுரைத்தென் னோயா திருக்குமுட்டுங் காண்பதெவன்
என்றுரு மெல்லவனா யிங்கு. (௯)

எல்லார்க்குங் காண்பானோ ரிங்கொருவர்க் கின்றியக்க
எல்லாய் தெரிவிருக்க ணுடிலையோ-எல்லார்க்கும் [ஒன்
றெங்கெங் கறிவென் றிருக்குமே யப்பதுங்கும்
எங்கெங் கிலையோ விலை. (௰)

கடபடம்போ லின்மையாமியாம் காணுதே யென்னிற்
கடபடத்தின் மாறுநிற் காட்டாய்-படபடனை
உண்டில்லை போதரிவின் குள்ளுக்கக் காண்பதன்றி
உண்டில்லை யேலா துலகு. (௧௧)

இருபோது மாறு திருக்க வுரைக்கத்
திரிபதன்யே லேற்றுவது மோரா-வெரிதுமினை
யெல்லாலெறி லன்றி யிருபோதாய் காட்டுவேயோ
என்னையுநி றூமிலை யிங்கு. (௧௨)

மனவிருத்தி யுள்ளளவு மன்னுநீ காணும்
மனவிருத்தி நீங்கின் மறையும்-நினைமுனே
நல்லிடமோ வென்றுணைக்கக் கண்டவிருந்தன்றே
உண்டென்ப மென்று முலகு. (௧௩)

இருப்பவைகளின் நெருப்பியன்றி யிப்போது காட்டல்
இருப்பதற்கு மாறில்லை யென்னை-இருப்பதெது
கன்றுக்கு முன்னாகக் கல்லைவே மாப்புதய
வன்னையின்றிச் சொல்வதெவ னிங்கு. (௧௪)

தனக்கென்றிய் குன்மையுரு சார்ந்திருப்ப தொன்றை
இணக்கலப் பின்றியெவ னேனும்-உணர்த்தமின்றிக்
காட்டுநியே லேற்பமெனக் காணுலகுக் கையவீலன்
காட்டுவன்யா னென்றுங் களித்து. (௧௫)

ஆறுக்கூட்ட மேறு மநுபவிக்கப் பாழ்நிய்
கறுத்திரளோ யுண்மையுல காரும்-பிளக்கின்றி
பொன்னி லணுவுந்தா னில்லை வெளியன்றி
யன்னியமோ யில்லைவெளி யாம். (௧௬)

வெளியையென் றேகில்வெறு வெளிக்குறு மிடாதோ
வெளியைத் துக்கையுங் கண்டவெயிலும் வெளியுமே
யென்னைத்தா னறிவில்லையே யவையுந் தான்
அஞ்ஞானியே யில்லையதனால். (௧௭)

வேற்றுருவ மெல்லாம் வெளியதனிற் கற்பிதமே
வேற்றுருவ நோக்கால் விசித்திரம்-நித்தம்
வெளிகாட்ட லாகில் விபரீத மின்றி
வெளிநிற் குகவேயா மிங்கு. (௧௮)

இதைப்பற்றிச் சூறு மிருமைக்கு வாக்கம்.
இருமைமருந்தல் கட்டமறி யேலோய்.-இருநோக்கத்
தெவ்வாறில் லெண்ண வியபொருளாய் மெய்யறிவார்
இன்றுசுக சாதனமா மிங்கு. (௧௯)

உலகிருப்பைக் காட்டிக் குறைவன்றி யெங்கும்
உலகே யுருவருவ யொன்றும்-உலகுருவச்
சிந்தனையால் சாகாது சேரு முலகுருவச்
சிந்தனையா லேர்ப்படுமாந் தோ. (௨௰)

சிந்தனையை யன்றிச் செகத்திருப்பைக் காட்டுதியோ
சிந்தனையட் டேசெகத்து தோன்றிலையோ-சிந்தனைதான்
உள்ளளவி டெல்லா முலக மிருக்கன்றி
யுள்ளதல வென்றே யுயர்ந்து. (௨௧)

செகத்தின்ப துன்பமியை சிந்தனையட் டன்றேல்
செகத்துவே றென்பமிது நில்லாத-செகத்துசடம்
ஆதலினா லெவ்வெளி யறிவன்றி யோசனையுஞ்
சோதனையாம் கணேசன் றுணிந்து. (௨௨)

இல்லையுதான் டாமலவுமன் றேதாத தோர்பொருளும்
இல்லையே யுலகுலகென் றேயசைவன்-வில்லையோ.
சொச்சமதாக் காட்டத் துணிபில்லை யேயெவர்க்கும்
எச்சொல்லுஞ் சொல்லா திரு. (௨௩)

எதுகாட்டி ஞானமிதி நில்லையெல வென்பீர்
எதையாமுமன் டென்பீரா லென்றும்-அதையாமும்
வாச்சியத்தா லேர்த்துக் கூறியோஞ் சலனத்தில்
ஆச்சியம்போம் காணுதகாம். (௨௪)

பாத்தையுமன் டென்னின் மாத்துளே யன்றி
மாயில்லை காணுமிந்த வஸ்துதா-மாமல்ல
ஆதலினா லெப்பொருளு மல்லவில்லை யென்பனவாம்
ஓதுதியோ மாறு முணர்ந்து. (௨௫)

முன்னுளது பின்னெய்யே மூடமதாம் பின்னுமில்லை
இன்ன விசாரணையா லிதறிலே-யன்னியமன்
றெல்லாமு மிப்படியே யீதறிஞர்க் கேதெரியும்
எல்லாரு மோரா ரிது. (௨௬)

ஆடி யமுக்கை யகற்றாக் காட்டேவலன்றிம்
ஆடியிழல் போக்கும் கறிவன்றித்-தேடிவழின்
றன்னியத்தைப் போலென்ப ராகு மிருவழக்கும்
உன்னுவதாம் கண்டுணர்வை யுற்று. (௨௭)

முகத்தருவி சித்துசட முற்றலருக் கென்பர்
முகத்தருவி சிந்தை மொழிவன்-எதற்குக்காண்
காரியமென் றேமுடியுங் காரணமு மாயுங்காம்
பூர்வசித் தாந்தநெறி புக்கு. (௨௮)

எக்கா ரியமுந்தா னியற்றின் முன்பினிலை
எக்கா ரணமுமன்றி யிப்போ தியம்பிக்கொய்கேள்
எங்கே பணியென்ற பில்லாமற் போயற்று
எங்கேயு முன்னுள்ள தமக்கு. (௮௯)

உண்டெல வனுமில்லென வு மொன்றையேயான் இல்லையா
உண்டில்லை யென்றிரண் டு மொழ்றிலொன்று-உண்டில்லை
இல்லாமை யெங்கு மிருப்பதறி யாமையென [யோ
நல்லோ யிதைநாடு நங்கு. (௯௰)

திரிபுடிதா னேரிரண்டாஞ் சித்துசட மென்னத்
தெரியு மகப்புறத்தில் சிவர்க்கிருவகையுஞ்
சித்தென்பர் ஞானி சடமென்ப ரேனையர்கள்
ஒத்திய விருவகையு மோர்ந்து. (௯௧)

விகாரமே யுள்ளதுபோல் மேவ வுலகம்
விகாரமெலா நீங்கில் விளங்குந்-விகாரமா
நிற்கு மறிவதுதா னின்மலத்தார் நோக்கதனால்
நற்குணத்தோய் கண்டுணர்ந் நங்கு. (௯௨)

உள்ளும் புறம்பு மொருவாத் திரிபுடிதான்
தெள்ளறிவை யன்றிச் செனிக்குமென்பம்-உள்ளபடி
ஐயுணர்வைத் தள்ளி யறுவிருக்கக் காட்டுதியேல்
மெய்யுணர்வை யன்றியிலை வேறு. (௯௩)

உலக மயக்க மொழியா துணர்வுக்
கலகிலதாக் கற்று மரிதாம்-உலகமதை
யன்னியமாக் காணளவு மற்றோர்க்கு மெம்மாலும்
தன்னதரு லாக்காது தான். (௯௪)

வஸ்துவுண்மை காண வகை யறிந்து யென்றிறைஞ்ச
நிஸ்தாரகம் போல் நிலைநிற்க-வஸ்துநிலை
சங்கைசமா தானமொடு சாற்றுவன்யா னுண்மையதா
இங்கொன்றும் பேசாதே. (௯௫)

சங்கைகளில் நிற்கிற் சலனமறு தெந்நாளும்
இங்கெமக்கே பார மிதையறிந்தல்-எங்கும்
இதுவலதுவென் றன்று இருந்தியான் மெய்மை
இதுவென்று சொல்லளவு மிங்கு. (௯௬)

அறிவு மறிவளவு மாயிரண்டு கூறே
அறிவுடையோர் கண்ட வனைத்தும்-பிறிதில்லை
எங்கிலைய தேறு மிதனை யில்லையே
ஒன்றுங்கா லெவ்வொன்றை யுற்று. (௯௭)

சித்துசட மென்றிரண்டு சேர்க்கப் படுமே…ம
சித்துசட சோதனையாய் சிந்தித்துச்-சத்துக்கள்
அன்றி யெவர்க்கேது மாகா திதைவகுக்க
ஒன்றுமறி யாரறிவை யிங்கு. (௯௮)

பசுபதி பாசப் பகுப்புளதாக் காண்டல்
சிசவறிவுக் கேயாகு சித்தம்-பிசகின்று
காட்சியுல கேனையவை காணுமது மானத்தாம்
சாட்சிநா மேயிவைக்குத் தான். (௯௯)

ஒருபோது நூல மொருபோது சாயை
ஒருபோது பாழிங் குணர்தல்-தெரிவதுவே
ஐயுணர்வாய் ஞானதமா யாவியாய் நின்றென்றும்
ஐயமில யாகேனு மாய். (௱)

எக்கா ரியமுந்தா னியக்கியின் முன்பினில்லை
எக்கா ரணமுமன்றி யிப்பா லியம்-பிக்கோய்கேள்
எங்கே பனியென்ற பெல்லாமும் பேயாய்த்து
எங்கேயு முண்டுள்ள தமக்கு. (௪௯)

உண்டெனலு மில்லெனலு மொன்றையே யானிலையா
உண்டில்லை யென்பிரண்டு மொன்றிலொன்று-உண்டில்லை
இல்லாமை யெங்கு மிருப்பதுதி யாமையெனல் [யோ
நல்லோ ரிதைநாடு நன்கு. (௫௰)

திரிபுடிதா னோரிரண்டாஞ் சித்துசட மென்னத்
தெரிய மகப்புறத்தில் சிவர்க்-கிருவகையுஞ்
சித்தென்பர் ஞானி சடமென்ப ரேனையர்கள்
ஒத்திய கிருவகையு மோர்ந்து. (௫௧)

விகாரமே யுள்ளதுபோல் மேவ வுலகம்
விகாரமெலா நீங்கில் விளங்கும்-விகாரமா
நிற்கு மறிவதுதா னின்மலத்தோர் நோக்கதனுல்
நற்குணத்தோய் கண்டோர்றி நன்கு. (௫௨)

உள்ளும் புறம்பு மொருவாத் திரிபுடிதான்
தெள்ளறிவை யன்றிச் செனிக்குமென்பம்-உள்ளபடி
ஐயுணர்வைத் தள்ளி யணுவிருக்கக் காட்டுதியேல்
மெய்யுணர்வை யன்றியில்லை வேறு. (௫௩)

உலக மயக்க மொழியா துணர்வுக்
கலகிலதாக் கற்ற மறிதாம்-உலகமதை
யன்னியமாக் காணளவு மற்றோர்க்கு மெய்மையாம்
தன்னதரு வாக்காது தான். (௫௪)

வஸ்துவுண்மை காண வகைதெரிந்த யென்றிறைஞ்ச
நிஸ்தாரகம்போல் நிலைநிற்க-வஸ்துவில்லை
சமிகைச்சமா தானமொடு சாற்றுவன்யா னுண்மையதா
இங்கொன்றும் பேசாதே. (௫௫)

சங்கைபல நிற்கு மவைமுற தெங்ஙனும்
இங்கெமக்கே பாரமிதையறும்பல்-எங்கும்
இதுவதுவென் றன்று இருந்தியான் மெய்மை
இதுவென்று சொல்லளவு மிங்கு. (௫௬)

அறிவு மறிவளவு மாயிரண்டு கூடே.
அறிவுடையோர் கண்ட வகைத்தாம்-பிறிதில்லை
எங்கிலைய தேறு பிறிதேயு மில்லையே
ஒன்றுங்கா லெவ்வொன்று முற்று. (௫௭)

சித்துசட மென்றிரண்டே சேர்க்கப் படுமேயும்
சித்துசட சோதனையாம் சிந்தித்து-சத்துக்கள்
அன்றி யெவர்க்கேனு மாகா திதைவகுக்க
ஒன்றுமறி யாரறிவை யிங்கு. (௫௮)

பசுபதி பாசப் பகுப்புளதாக் காண்டல்
சிசவறிவுக் கேயாகு சித்தம்-பிசகன்று
காட்சியுல கேனையவை காணுமது மானத்தாம்
சாட்சிநா மேயிவைக்குத் தான். (௫௯)

ஒருபோது நால மொருபோது சாயை
ஒருபோது பாறிங் குணர்தல்-தெரிவதுவே
ஐயுணர்வாய் ஞாதமா யாவியாய் நின்றென்றும்
ஐயமில்லை யாகேனு மாய். (௬௰)

எக்காரியமுந்தா னியற்றியின் முன்பினிலை
எக்காரணமுமன்றி யிப்பாரும்-மிக்கோய்கேள்
எங்கே பலியென்று மில்லாதும் போயாலும்
எங்கேயுமுண் டுள்ளதெமக்கு. (௮௯)

உண்டெனவு மில்லையென வுமென்றையெடாண் டிலையோ
உண்டில்லை யென்றிரண்டு மொழியிலொன்று-கண்டிலை
இல்லாமை யெங்கு மிருப்பதுகதி யாமையெயோ [யோ
நல்லோ யிதைநாடு நன்கு. (௯௰)

திரிபுடிதானே யிரண்டாஞ் சித்துசட மென்னத்
தெரியு மகப்புறத்தில் சிவர்க்-கிருவகையுஞ்
சித்தென்பர் ஞானி சடமென்ப ரேனையர்கள்
மூத்தியி லிருவகையு மோர்ந்து. (௯௧)

விகாரமே யுள்ளதுபோல் தோவு முலகம்
விகாரமெலா நீங்கில் விளங்கும்-விகாரமா
நிற்கு மறிவதுதா னின்மலத்தோர் நோக்கதனுல்
நற்குணத்தோய் கண்டுணர்தி நன்கு. (௯௨)

உள்ளும் புறம்பு மொருவாத் திரிபுடிதான்
தெள்ளறிவை யன்றிச் செனிக்குமென்பம்-உள்ளபடி
ஐயுணர்வைத் தள்ளி யனுவிருக்கக் காட்டுதியேல்
மெய்யுணர்வை யன்றியிலை வேறு. (௯௩)

உலக மயக்க மொழியா துணர்வுக்
கலகிலதாக் கற்று மரிதாம்-உலகமதை
யன்னியமாக் காணளவு மற்றோர்க்கு மெய்ம்மையாம்
தன்னை யுரு வாக்காது தான். (௯௪)

வஸ்துவன்னியமாகான வகைதெரிந்து யென்றிறைஞ்ச
நிஸ்தரங்கம் போல் நிலைநிற்க-வஸ்துவிலே
சமிகைசமா தானமொடு சாற்றுவையார் துவன்னையதா
இங்கொன்றும் பேசாதே. (௯௫)

சங்கைகாளில் நிற்குஞ் சமைமரு தெங்ஙனும்
இங்கெமக்கே பார மிதையறும்யல்-எங்கும்
இதுவதுவென் றன்றி யிருந்தியான் மெய்யை
இதுவென்று சொல்லளவு மிங்கு. (௯௬)

அறிவு மறிவளவு மாயிரண்டு கூடோ.
அறிவுடையோர் கண்ட வனைத்தும்-பிறிதில்லை
எங்கிலைய தேறு மிறிலைய மில்லையே
ஒன்றுக்கா லெவ்வொன்றையு முற்று. (௯௭)

சித்துசட மென்றிரண்டு சேர்க்கப் படு[illegible]மை
சித்துசட சோதனையாய் சிந்தித்து-சந்துக்கள்
அன்றி யெவர்க்கேனு மாகா திதைவகுக்க
என்றுமறி யாரதிலை யிங்கு. (௯௮)

பசுபதி பாசப் பகுப்புளதாக் காண்டல்
சிசவறிவுக் கேயாகு மித்தம்-பிசகின்று
காட்சியுல கேனையவை காணுமது மானத்தாம்
சாட்சியா மெயிலைக்குத் தான். (௯௯)

ஒருபோது ஞால மொருபோது சாயை
ஒருபோது பரமிங் குணர்தல்-தெரிவதுவே
ஐயுணர்வாய் ஞானமா யாவியாய் நின்றென்றும்
ஐயமிலை யாகேனு மாய். (௱)

இவ்வாறு கண்டுமறை செ…கே யிடந்தேரில்
ஒவ்வா வறிவிடத்த துண்மையே-செவ்விதாச்
சித்துநாட் டத்திற் றெரியு மிஃதன்றி
யெத்திறநாட் டத்து மிலை. (௬௧)

கனவு நினைவோடே கண்ணுங் கனவும
னனவிழப்பு மேயமா மாகா நினையவன்றிக்
காலம் பொரு ளிடந்தான் காட்டவலா வாக்குமிலை
சாலப் படித்துணர்ந் தான். (௬௨)

இந்நான்கு மன்றியிலை யெவ்வவத்தாக் காட்சிகளும்
இந்நான்கு மாறுவது மெங்ஙனே-அன்னவிடம்
காணி லணுவேனுங் காணு த…கும்
…ணமிலார் வாதிப்பார் நன்கு. (௬௩)

தன்மய… ஸ்மரணை தாமிரண்டாஞ் செர்ஸ்மரணை
தன்மரணை யில்லையுயிர் தானெங்கும்-விஸ்மரணை
யில்லா யுயிரில்லை யெல்லாம் ஸ்மரணைமயம்
கல்லா யினைநாடு நன்கு. (௬௪)

ஸ்மரணையன்றி யுண்டுயிரோச் சாற்றே லயலை
ஸ்மரணையதா யில்லையெனிற் சாற்றாய்-ஸ்மரணையே
யுண்டிருநாட் டத்து முலகுண் டொருநாட்டத்
துண்டுகொலோ வுண்மை யுலகு. (௬௫)

பண்டிதரு நாடருமை பாமரரை யெஞ்சொல்லவும்
அண்டர் முனிவருக்கு மாகாதேல்-கண்டிலைகொல்
தார மணிமையல சொல்லத் தெளிதல்ல
யாருமே போதல்ல வாய்ந்து. (௬௬)

பணியை யுருக்கிற் பணி…கைய மாய்ந்து
பணிபொன்ன தாமென்னப் பாராய்-அணிமையதாக்
காண்ப வறிவாகக் கண்…ணர்ந்து சிந்திக்கில்
…ல்பன…ணியமாக் காண். (௬௭)

அறிவுநாட் டத்தி லலைகடல்போ லெங்கும்
பிறிதின்றித் தானே பிறக்கும்-அறிகிலைகொல்
இவ்வாறு சிந்தித் திருநிலையுங் கண்டுணர்க்கில்
ஒவ்வாத தீர்ப்பென் றுணர். (௬௮)

அறிவை யறுவளவென் றுக்குமவர் தீர்ப்போ
அறிவி யொருதலையென் றந்தோ-வெறியெங்ஙன்
தீர்த்துய்வை யெம்மறத்துஞ் சோதிய் வுண்மையிலை
ஓர்ந்துணர்ந்து நின்றிடுவை யுய்ந்து. (௬௯)

அயனுட்டத் தாலே யறிவணுவா மென்னச்
சுயவறிவு நாட்டத்தாய் தோன்றும்-அயலெல்லாம்
அற்பமதா வெங்கனுநீ யாராயி லையமறும்
கற்பனையி னுண்மையன்று காண். (௭௰)

அறிவு மறிவனைவு மாயிரண்டி னுண்மை
யறிவே யபாவ மனைத்தும்-அறிவன்றிக்
காட்டவலா ரில்லையதாம் காணு மசத்தாதி
நாட்டுதம்யா முண்மைதனை நன்கு. (௭௧)

சத்தாதி யைந்துந் தடையின்றி முன்பினிடை
யொத்தே விளங்க வுணர்வென்றே-யத்துநிலை
சாற்றுவன்யான் கண்ணுறுமே சாங்கமதா றாயத்துக்
கேற்றமுறைக் கெல்லா மியைந்து. (௭௨)

பரிச்சின்ன மில்லாப் பரவஸ்து விதே
யுரக்குறியாம் காட்டுதும்யா மோரத்-திரப்படவே
சம்மதத்தோர்க் கேது மிரியாதிய் கையமறச்
சம்மதம தாகத் தணிந்து. (௫௩)

அபேதவா தத்தைத் தடத்ருவே தாந்தத்
துபாதிகுணை மின்றி யொளிர்தல்-சுபாவமக்
கின்ற பராபரவை நோக்கக் கண்டதுவா
யின்பவர்க்கு யானே மிகர். (௫௪)

அறிவாக நின்று லயமெங்கும் காணு
அறிவாக் களைக்கிலெறி நாமோ-மெறிதெல்லாம்
காணுக ருற்றமே கண்டாரடி வணங்கிக்
காணுர்க்குச் சொல்லாய் கடை. (௫௫)

[illegible]னர்வாய் [illegible] கருக்கின் மதுரம்போல்
கண்டிலம்பா மாறுதா காண்பவற்றுள்-அண்டர்பிரா
னேனு மறியானே யிவ்வுறிவா யன்றிசுகம்
ஏதுனக்கிங் கைய மிதில். (௫௬)

அவ்வா கமிறு லனைத்தாயிரு மின்பஞ்
செறியுமை யன்றித் தெரியா-மிறிதாகக்
காணாளவுந் தானுகக் காணிற் சுகந்தானும்
காணுமோ துன்பமிதிற் காண். (௫௭)

உலகுருக மென்றளவு மோயாத் துயரே
உலகுமுயிர்க் கண்ணியமா யொன்றில்-பலகற்றும்
அன்னியமா யில்லாகே யசாயிற் சோதனையால்
தன்னுருவாக் காணுங் சுகம். (௫௮)

தெரிவன்றி யென்னைத் தினங்கேடி நாறும்
தெரிவன்றிக் கண்டிலன் யான் றின்மை-தெரிவொன்றே
மெய்மெய்மெய் யெவ்வித்து மெய்யலதை நானெனல்
பொய்பொய்பொய் பொய்பொய்பொய் பொய். [லோ

[illegible]காசமைந்து நானென்றுக் கொள்ளப் படுவதெவன்
[illegible] சடந்துக்க நன்றுமே-யேகமெனும்
ருலறிவை யானென்றிவ் வுகையிலே யென்சொலினும்
சாலப் படித்தார்க்குந் தான். (௬௰)

அசத்துசட் டக்கமதே யானமைந்து கோசம்
அசத்கலுமென் றூர்க்கேது மாமோ-விசத்திலே
காட்டமுற்றின் கொவ்வொன்று ஞாயத்தா லாராயின்
சேட்டித்து நிற்றலுண்மை யித்து. (௬௧)

ஞானறிவனே மென்கைக்கு ஞாயமிலையுண்
காணறியச் சொல்லவுர் [illegible]
பொய்யல்ல வெவ்விதத்தும் போதமே யானென்னல்
மெய்மெய்மெய் மெய்மெய்மெய் மெய். (௬௨)

கனவு நினைவோடே நன்றாய் கனவுங்
கனவுபிறின் லேசமதாக் காணும்-இனையவல
அவ்வுறிவை யன்றியிலை யாயுங்கா ணமெனலும்
இவ்வகைய தாலேக மே. (௬௩)

என்னனவு வென்னினைவு வென்கனவு வென்மறதி
என்ன விவகரிப்பா லேகமே-யின்னமுஞ்சேன்
யாமறியன் ஞேயிய வெவ்வாறு கொள்ளுதுமியாம்
மாயமே னெப்பலிதைத் தான். (௬௪)

விருப்பு வெறுப்போடே மேவுசுக துக்கம்
உயிர்க்குகமக் கன்றே வுணர்வே-தெரிக்குநாம்
தோன்றி மறையினைப்போம் றோன்றி மறையிலேம்யாம்
சான்றாகமை யன்றியுண்டோ நான். (௬௫)

வால குமார வயோதிகமென் றிம்மூன்றும்
சாலவுநா மாயிடினுஞ் சான்றுவோம்-மேலுணர்வே
யாமெனவிங் கையமிலை யாமாய்த பின்மேலும்
நீமனனஞ் செய்துய்வாய் நின்று. (௬௬)

மூன்றவத்தை தம்மோடே மூன்றவத்தாக் காட்சிகளும்
வான்றிமின் றுய்காய்கே யோர்த்துமல-சான்றநாம்
என்று மனுபவத்தா லேகமெனவுய் கையமிலை
இன்று மறைகுதும்யா மிங்கு. (௬௭)

...வெளி ...பின் விருப்பு தமுமிங் கையமிலை
யிப்பிறவி ...மெ... யிராகமினைவ் இப்பிறப்பும்
கேவலத்தி லெல்லாரு மடக்கமெ லெங்கொழிந்தோம்
ஓவலின்றி நிற்ப முணர்ந்து. (௬௮)

அவத்தைதொறு மங்கங் கதுவதுவா நிற்பம்
அவத்தைமுன்பின் னப்போ தறியோம்-பவத்தையோ
முன்பின் னறிவதெங்ஙன் மூடவா தத்தாலே
முன்பின் பிறப்பிலையோ வோய்த்து. (௬௯)

நாமுடலன் றுயிருக்க நாமுடலா நிற்பதனால்
நாமுன்பின் சென்மமென நாடலெவன்-ஆயிதனுஞ்
செய்மயிலை யென்றறிவதெவன் சித்தநா மில்லையோ
டன்மனஞ் லாய்ந்துணர்ந்து யுற்று. (௭௰)

எங்கே செகத்தோற்ற மெங்கே யொடுக்கமிதம்
அங்கேயின் றேதுநிலையே லாகுமே-சங்கையிலாத்
தீர்ப்பதுநா மென்றே திடங்கொண்டு மிற்றியினிப்
பார்க்கா துலகைப் பரிந்து. (௭௧)

மூன்றவத்தைத் தாதா மூகறிவே மூன்றுகா
சான்மெய் பிறவிக்குஞ் சாற்றறிவே-யூன்றி
உணருங்கா லெப்போது முள்ளதே காலம்
அனைவா தறிவென் றமி. (௭௨)

அறிவகனைச் சார்ந்தங் ககலு மனத்த
பிறவியறி வாகாது பேசில்-அறிவிதனும்
காலங் கடந்ததெனல் கண்டோ மயம்பில்லை
சாலப் படித்தார்க்கும் தான். (௭௩)

தன்னை யயலாகத் தானறிய றுனென்று
தன்னைத்தா னறிய ... வயது
அப்போ தப்போதறியு மாபாசம் பின்னையதோ
எப்போது மேயறியு மே. (௭௪)

அகம்புறத்திற் காணில் வறிவில்வா நின்றும்
புகலேல் புறநாட்டம் புக்கு-மிகுமறிவை
முன்பின் னிலதாக மூதறிவே சத்தாகும்
என்கொலோ வைய மினும். (௭௫)

ஸ்மரணையன்றி யெவ்விடமுஞ் சாற்றக் கிடையா
ஸ்மரணையே யெங்கிலக்குஞ் சார்வாம்-ஸ்மரணைக்குத்
தேசபரிச் சேதஞ் சிறிதுமிலை யுற்றுணரில்
ஏகதற்கிங் கில்லை யிடம். (௭௬)

அங்கர்முக நாட்டத் தவிலகண்ட மாயிரங்கும்
வந்த வுடலளவா மற்றையர்க்குச்-சந்ததமுந்
தேசபரிச் சேதமிலை யென்றி யெல்லாமுங்
காசலடங் கேலாத வர். (எஎ)

ஆர்க்காகு மாகா தறிவெங்குங் காணேநேம
ஆர்க்குஞ் சுயவடிவி தாகலினு-மேர்த்தெவர்க்கும்
வத்துபரிச் சேத மருவா தறிவதனுஞ்
சத்திதுபோ லில்லை தனி. (எஅ)

பரிச்சின்ன மில்லாப் பரஞ்சோதி யீதே
உரித்தெவர்க்கு மல்ல வுணரத்-தரித்துள்ளே
கண்பார்க்கே யன்றிக் கவிருமோ யாயினுமென்
காலடவமில் லாததினுங் காண். (எகூ)

காலமங் காரியமுங் காணே மறுவன்றிக்
காரணமுங் கா[illegible]ங் கற்பிதமே-ஆரணமுஞ்
சொல்லு நெறியிதுவே சோதித் ததுவாகச்
செல்லுமுறை கண்டுநீ செல். (அய)

சத்தெனவே யெய்துவபோற் சந்ததமு மாறின்றிச் [யே
சித்தெனவே யெய்தெங்குஞ் செப்பெனிலோ-இத்தெரி
கற்பிதமு மல்லதுமாய்க் கண்டுணரா நேரமிலை
சிற்சொரூபந் தானே தெரி. (அக)

தன்னையறி யாதெல்லாஞ் சாற்றே மறிவெல்லாந்
தன்னை யயலாகத் தானறியத்-தன்னைத்தான்
காணு வகையுண்டோ கண்டார் பயோதிபுல்லு
காணுவார் சுற்றமே காண். (அஉ)

தன்னை யயலாக்கித் தான்காண்ட மன்றேல
தன்னைத்தா னுள்ளபடி தான்காண்ட-முன்னதன்றே
சித்துருவந் தானே சிறிதுமிதி லையமிலை
எத்தனையு மில்லாம லே. (அங)

சத்துசி[illegible]போருளின்ப மென்பதையும்
ஒத்துத் தெரித்துயென[illegible]லா துதாம்யாம் பிக்கலந்
தானயலா [illegible]யுந் தன்[illegible]ப மன்னியமாம்
தானுஞ்சம யாகியின்பந் தான். (அச)

அறி[illegible]வறி யுண்டே லயலெதுவு மின்பம்
அறிவன்றி யுண்டென்ன லாரும்-அறிவன்றி
யில்லையெனி லென்றென்ப மின்னெறியா லின்பமதே
வல்லையோ நீமறுக்க வந்து. (அரு)

சுகவடிவ மெல்லாஞ் சுகசா தனங்காண
சுகவடிவஞ் சித்தே சுயம்பு-சுகம[illegible]த
யற்பறிவா ளுருக் கறிவே சுகபோகம்
மற்றையருக் கேதிவ் வகை. (அசு)

சுயவறிவுக் கில்லை சுசாதியாதி மூன்றும்
வியாத்தியில தெய்வமெனி மேலே-நயந்ததுகேள்
சித்துருவ மல்லாத சிலேச மின்றிதனுஞ்
சித்தைப்போ லில்லையொரு சித்து. (அஎ)

கடபேதத் தாலே கடவிண் பலவேல்
உடம்பேதத் தாலே யுயிருந்-திடம்பெறவே
பற்பலவா மென்பம் படாதேம் படாதிதனுங்
கற்பனை நாட்டந் தவிர்த்துக் காண். (அஅ)

தேகபோக கன்மமொடு தேகாதி மானமதா
லேகபல வெவ்வுயிர்க்கு மென்றிடிலோ-ஏகமே
உண்மையுயிர் காட்டத் துபாதிகாட் டத்தனந்தம்
உண்மையெனு கண்டுநில் லோர்ந்து. (௮௯)

சுசாதிகந்தா னிச்சையமே சோதித்தி லில்லை
விசாதிகமோ விவ்வுலகம் வேறாம்-விசாதிகந்தான்
எவ்வா றிலையென்னி லெவருமறி லன்றி
எவ்வாறெய் துண்டா யிது. (௯௰)

அன்னியந்தா னுதலினு லாகா விசாதிகமும்
அன்றுளே சர்வமெனிற் றானன்றி-அன்னியந்தான்
இல்லா தொளிர்வதினு லெவ்வேற சுகதமுந்தான்
கல்லாய் சுகமெதுவே சாடு. (௯௧)

அறுவகைய பேதி லயமெய்ம மாக
அறிவே யலையதெனி னுந்தோ-மறிதாகத்
தன்னை யறியதினும் றானறிய தாயினந்நிற்
பின்னைசுகம் வேறே பிழை. (௯௨)

காமே யறிவாகி னுஞ்சத்தி தானந்தம்
காமே யசத்தாதி காமயங்கில்-காமமெனி
றன்னும் விசார மொழியாது நிற்குமேயல்
தன்னைத் தனியாமை தான் (௯௩)

சிதாகாச மன்றினிலே சிந்தையெனில் யாதும்
சிதாகாச மன்றியுண்டாய்ச் செப்போம்-சிதாகாசத்
தன்மையிலே காட்டத் தொழியாது நிற்றியேல்
உண்மையதா யாது முறு. (௯௪)

இதையன்றி யுஞ்சிந்தை யெங்கேகா மென்னப்
பதையாது நின்றுற்றுப் பார்க்க-எதையுந்தான்
காணேன் வெளியன்றிக் கண்ட வெளியிருளாக
காணுமே தொன்னிலினைக் காண். (௯௫)

வெளியுமாக் காயின் வெளியிருளாத் தோன்றும்
வெளியை வெளியாக மெய்யாத்-தெளிந்துணர்ந்து
காணிற் சதாகாலங் காணு மிருளொங்கும்
காணுஞ் சுயஞ்சோதி யால். (௯௬)

இதுவேசுஞ் சொர்க்கமு மிதன்றிக் காணேம்
இதுவே சுருதியுத்திக் கேற்றல்-புதியதல
என்றும் பழமையதே யீதாக நீபழகில்
என்றுங் கவலை யிலை. (௯௭)

பந்தமுத்தி-[illegible]து பகாசுத்த சுத்தகுணம்
சந்தமுறு நிற்குமிடஞ் சைதன்யம்-இந்தவறி
[illegible]ா வுயிரிலையா ரெய்யாது நிற்பதெவன்
[illegible]வா யிதிலென் மயல். (௯௮)

உடலிலக்காற் றன்ப முணர்விலக்கா லின்பம்
உடல்கழ் பனைபதனு லுண்மை-இடப்பெறவே
மூன்றுடலைக் காணாது மூன்றுடலா நிற்பதுவி
லூன்றியதைக் கண்டிங் கொளிர். (௯௯)

உடலிலக்கு மூன்று மொருங்கே யொழிக்கத்
திடவுணர்வு தானே திகழும்-இடமில்லை
இப்புறமற் காதலினு லாய்த்துணர்ந்து நிற்றியேல்
யைப மகலும் பயம். (௱)

உடலெடுத்த தன்மைத் துருவங் கற்பிக்கை யென்பர்
உடலன்றித் தன்னை யுணரார்-உடற்கிரங்கார்
சித்துருவா தம்மென்பர் சித்தல்லமை யாதலினால்
எத்துயரு மில்லாமலே. (௱க)

அறிவன்றி நானொன்றிங் கையமில்லை யஸ்து
பிறிதில்லை யெங்குமெய்யாம் பேசா-தறிவாகில்
சொந்தநான் சொந்தவுடல் சொந்தசுகம் வேறில்லை
இந்தநெறி போலெங்கு மில். (௱உ)

ஆரோடார் சொல்வதெதை யன்னியமா யிருப்பதெல்லாம்
நேரா குரையன்றோ தெருள்கால்-நேரக்கில்
அன்னியமாச் சொல்லி யறிவாக்க வேல்லோதான்
அன்னையடாஞ் சொன்னதுவு நாடு. (௱௩)

தேகநோய் ப்ராணநோய் செப்புங்கால் ...ன்றுந்
தேகநோய் வாதமுதல் ராகநோய-சோகமனோ
நோய்மயலோ டையம் பயவுநுந் திரிபினையேன்
மாய்வுறு மில்லை யவிந்து. (௱௪)

சிதம்பரமே சீவன் சிதம்பரமே யீசன்
சிதம்பரமே யெவ்வுலகந் தேரில்-சிதம்பரமோ
சிற்சோதி வெற்றவெளி நிர்மலநி லையமில்லை
கற்பிதமே மாறுக்கில் காண். (௱௫)

சிந்திக்குஞ் சிந்தை சிதம்பரமே யெவ்வுயிர்க்கும்
சிந்தித்துப் பார்க்கிற் றெரியுமே-சிந்தையிலே
கண்டிருக்கி லெம்மையுங் கட்டற வையமில்லை
உண்டுகொலோ விந்நெறிபோ லோது. (௱௬)

சிதம்பரமே நானென்றுஞ் செம்பொருளாத் தேரில்
சிதம்பரத்தா னுமைவுஞ் சிந்தித்-திதமயிதம்
உள்ளபோ தெல்லா முணர்வுருவாத் தற்காலில்
எள்ளளவுங் காணு நிலை. (௱௭)

உடலன்றிக் காணு மொருவனையு மெங்கும்
உடலவே யெவ்வுயிரு மோராய்-உடலன்றி
யுன்னைநீ கண்டிலதா யீர்லதெநி லிதொழியில்
என்னபிறப் பாமோ வினி. (௱௮)

பொய்யிதென்று காணப் புகன்றதசத் தாதியெனல்
மெய்யிதென்று காண விளம்பியதிம்-மையமறச்
சத்தாதி யாகுஞ் சதசத்தாம் மித்தையதே
எத்தாலு மெத்தடையு மில். (௱௯)

அறிவேமெய் யர்...லவைபொய் யாரும்
அறிவோ...னியறிவா தாரும்-அறிவன்மோ [தன்னை
அன்னியஞ்சீ வாதியென லாய்த்துணரார்க் கெங்களுறும்
என்றுமொழி துன்பமன்றி யில். (௱௰)

பொய்யைமெய் யென்றறிவார் பொய்யாக மெய்யறிவார்
பொய்யைப்பொய் யென்றகற்றிப் போதமுடன்-மெய்யை
[மெய்
யென்றுணர்ந்து நீங்க விதைவகுத்த தென்றுணர்க
என்று மொருதகையா ரிங்கு. (ககக)

சத்தாதி யைந்திற்குந் தக்கதறி வாமுடியும்
சித்தாகு மற்றதற்குப் பேசுங்கால்-எத்தாலும்
தன்னைத்தா னுள்ளபடி சந்ததங்கா ணப்பயில்வார்க்
கின்னதே நீர்வெல் லிரு. (ககஉ)

அறிவின் மயக்கமதே யன்னியம்லே மின்றாங்
அறிவே யறியாமை யாரும்-அறிவுணர்த்துஞ்
சத்தாதி யைந்துருவைத் தானே யசத்தாதி
யித்தாதம் இல்லையெறி வேறு. (ககங)

சத்தே யசத்தாகுந் தானே குலாயதனல்
சத்துக்கு வேறன்று சந்ததமும்-யுத்திக்கு
மாறன்று சிந்திக்கில் வத்துவிலே யாய்வார்க்குத்
தேறின்று சந்தேகந் தீர்ந்து. (கக௪)

சத்தே யசத்தன்றேல் சத்தியம்போற் றோற்றா
சித்தே சடமன்றேல் சித்துப்போ-லெத்திறத்துந்
தோற்றுப் பிரியமே துன்பமன்றே லின்பம்போற்
றோற்றமோ வென்னே துணிவு. (கக௫)

தானேமெய் பொய்யதாத் தானலவாக் காணறிவு
தானேதென் றுய்ந்ததுவாத் தானுமில்-வ-றுறி
கற்பனையின் மாத்திரமாக் கண்டோன் றிரண்டற்று
நிற்பதுவே தீர்ந்த நிலை. (ககசா)

என்றளவி லுண்மையுநித் தெங்குஞ் சகவடிவாய்
நின்றடியில் வீழ்ந்தேத்தி நின்மலமாய்-அன்றுமே
நிர்விகற்ப மாயினு லேர்ந்திதனைத் தானுணர்ந்தார்
நிர்விகற்ப மாவர் நிறைந்து. (கக௭)

வஸ்துபரிசோதனைவிளக்கம்

முற்றிற்று.

படலம்-கசா-க்கு-ஆ-கவி-௩௫௫.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கஎ—வது

தத்துவ விளக்கம்.

ஆங்கொருவன் வந்தவர்பா லையனே யென்றேத்தி [க்
மங்கலிங்க மென்பவெலா மாய்ந்துணர்ந்தும்-இங்கெவரு
மின்பதுன்ப மென்றறியே னிதுணர்த்தி யென்றடியில்
அன்புடன்வீழ்ந் தேயெழுந்தா னங்கு. (க)

தேகமா மென்றுளவுந் தேகத்துக் கென்றுரைப்பந்
தேகஞ் சடமென்னிற் செப்பலே-தேகமன்றி
யுண்டோ வதுபயந்தா னுமத்துங் கொத்நிலதேம்
கண்டதுண்டோ வொத்துணர்ந்துங் காண். (௨)

காணமற் போயிடினுங் கைக்குமல மூட்டையன்றோ
வீணா வீன்வசனம் வேறுண்டோ-காணப்பி
இவ்வுடலை யன்றியென விதோர் முதலன்றேல்
காய்வீதந் தும் பேச்சன்றி யில். (௩)

குடம்மை யுடலென்னிற் குறுகிற்றோ பாவம்
இம்மையே யென்னி லிலையே-மெய்ப்போது
வந்தபோ தன்றி லவாவிருக்கிற் சம்மதமாம்
இந்நெறி விட்டுவி னைச. (௪)

எம்மாறு காமெனினு மீதகமுக் கன்னியமேல்
அன்னியமா காதிருக்கி லாகுமோ-தன்றால்
அறியப் படுவதெனி லாமோ வறிவில்
நெறியாகு மென்னி னிலை. (௫)

பொறிகரணஞ் சீவன் புகன்மறுத லாமோ
அறிவதனு லன்னியத்தன் றமோ-வறிதாகும்
சொல்லாலேய் காய்வதினுஞ் சோதிக்கி னீட்டைதனில்
எல்லாம்வந் தெய்து மிதில். (௬)

என்றனையில் வீழ்ந்தருளென் றேத்தியபின் கைகூடி
யின்றளித்தி னின்வடிவை யின்றுப்ற-நின்றிருந்தி
தெய்வமென மாலகலை யிக்குணர்ந்து கெவ்வவவன்
அவ்வன்னை கண்டறைவா னங்கு. (௭)

நாலுரு க்கானுகத் தோற்றமெனின் மாறு
சாலவதைக் கண்டிருந்து சாம்பெனவே-நாலுரு
மெல்லக் கரைவதெனின் மேலெப்வா றுருதென
மெல்லவெளி யென்றான் விளம்பு. (௮)

அவ்வா றிருந்தப்பா லாகுமிலே சொல்லெல்லா
ஒவ்வாச் சிதானந்த மோங்கிற்றே-யிவ்வாறென்
னென்னையறி யெனப்பா லேதொன்றாய் கண்டறியேன்
உன்னரியு மோனா முறும். (௯)

என்றவனை நோக்கி யிதுகாணைய் நில்லாதென்
னன்றறிவா யின்றடலா யாயிமேல்-நல்நேசான்
ஆமவவ றுவென்ன வன்றே பசைவறவின்
றுனயின் சொல்வா னது. (௧௦)

ஒன்றுமல வன்றல்ல துன்றனைநீ றென்னென்றாய்
என்றவனீ யாயதெவ னிவ்வுடலாய்-நன்றாக
இம்முறைநீ யோதென்ன வெய்யிய் கரிதென்றான்
எம்முறையால் கேட்டா னெனை. (௧௧)

ஸ்மரணையன்றி மெய்குஞ் சகத்திருப்பு கிரணைன்
ஸ்மரணைக்கே யின்பதுன்பஞ் சாரும்-ஸ்மரணைதான்
முந்நீர்க் குளிபோலு முற்றுமாய் நின்றறியில்
என்னீர்மை சொல்வதெவ னிங்கு. (௧௨)

சகத்துருவ மாயில் ஸ்மரணையன்றி யில்லை
மிகப்படித்து மல்டாதார் மேலோர்-தனைக்கென்னை
ஞானி கடைநாட்ட கன்னினார்க் கேதில்லை
யானகன்றே னாயமெலா மிங்கு. (௧௩)

அறிவான போதில்லை யாமின்ப துன்பம்
பிறிதான போதுண்டு தேகம்-அறிவாரோ
நின்னருட்கு வேறானேர் நின்மலனே யென்றிறைஞ்சி
உன்னருள் னைமயில துய்து. (௧௪)

நெடுநேர மிவ்வாறு நின்று விழித்துப்
படியில் விழுந்து பணிந்திய-கடியேனுக்
கின்று மொருகுறையுண் டதகற்று வாயென்ன
அன்னதுயா தென்று ரவர். (௧௫)

விழிப்புறக்கம் யாதென்ன மேனா நிலையைப்
பழிப்பின்றி மெயவுடன்றும் பாராய்-விழிப்புறக்கம்
நின்பாலு முண்டதனு ளிமெய பூணையென்றார்
அல்போமெ நிம்புமைவா னங்கு. (௧௬)

எவ்வப்பொருளைக் கண்ட வெனையாஞ் சுகித்தல்
எதுவும் பொருளலவே யெங்கும்-அததுவும்
ஆராய்ச்சிக் கண்ணே யப்பாலுமப் போவதினால்
ஆராய்ச்சி நீக்கத் தாம். (கஎ)

சின்னத்தைப் பற்றியவிச் சின்னமுற்ற காதலினால்
உன்னலுற்றாயிவ்விரண்டுமோர்பொருளா-இன்னவற்றை
காணறிவே யுண்மையதைக் கண்டதுவா றுறக்கங்
காணவிலை யென்றுணர்ந்தேன் கண்டு. (கஅ)

ஸ்மரணையன்றி யில்லை சகத்தெனத் தேர்ந்தும்
ஸ்மரணைத்தனை நாடாதார் சற்றும்-ஸ்மரணைக்கு
வேறசக மென்னுமயல் விட்டொழிவ தெவ்வனிலை
நீறுசடை நாடியதா னின்று. (க௯)

சந்தேக மற்றோர் ஸ்மரணைநாட் டத்தென்றும்
சந்தேகங் கொள்ளார் சகமசத்தில்-அந்தோ
அறியா ரிதனை யயலாகக் கொண்டு
வெறிவிடயந் தாண்டார் மிகுந்து. (உ0)

அறிவிலே தோன்றி யறிவில் விளங்கி
அறிவில் மறையு மனைத்தும்-அறிவன்றி
யில்லையெனக் காண்போர்க்கே யில்லை விழிப்புறக்கம்
இல்லையோ வேனையருக் கிங்கு. (உக)

அறிவனவே மெய்யென் றகம்பாவ முற்றோர்
அறியவற்றை யன்றி யறியார்-அறிவனவே
தோற்றனவெல்லாஞ் சுழுத்தியவை தோற்றமை
மாற்றியவை வேறென்பர் மற்று. (உஉ)

அறிவே சடசித்தா யாங்காங்கு தோன்றும்
அறிவசத்தி யேயுறக்க மாகும்-அறியவற்றைச்
சத்தென்பார்க் கேய்வத்தை சத்துக்கட் கேவலத்தை
எத்திறத்து மென்றிறைஞ்சி யிங்கு. (உ௩)

அறிவாகி நின்றுலு மையயோ வுலகை
வெறிதா வெடுக்கடிக்கு மேவா-துறுதியாய்
நிற்க வருள்புரிக நின்மலனே யென்றேத்த
அற்புதனின் நீதுரைப்பா னங்கு. (உ௪)

எப்பொருளு மெங்கெங்கே யெத்தன்மைத் தாயினும்
அப்பொருளைச் சோதனைசெய் தாங்காங்கே-மெய்ப்பொ
[ருளைக்
காண்ப தறிவெனவேக் கற்றுமுணராதெவன்கொல்
மாண்புடையோ யென்ன மகன். (உ௫)

தோல்மூடி யாவுயிர்க டோற்றுதற்கென் செய்வனெனில்
தோல்மூடி பூதமதாஞ் சோதனையில்-சால்புணர்ந்தோய்
அல்லவல்ல வென்றே யறிவாகு மட்டவையு
மெல்லமெல்ல வாய்ந்தறிதல் வீடு. (உ௬)

காரணமுங் காரியமுங் காணுமப் போமளவும்
ஆரவைத்துக் கொத்த வநுபவத்தாம்-பூரணத்தை
விட்டகலா தேயிருக்கில் வேற்றுமையெல் லாமதுவாங்
கட்டங் காரதெதுவோ காண். (உ௭)

ஓயாது தோற்றிடினு மோயா திதுசெய்க
மாயா மயவெல்லா மாண்டிடுமே-நீயேகாண்
என்ன வவனு மிறைஞ்சிப் புகன்றிட்டான்
இன்று மொருகுறையுள் ளென்று. (உ௮)

உண்மையொப் ரேற்ற முலக மறிவாக
உண்மையாக் காணுதென் றுத்திபோல்-உண்மையாக்
கண்டதறி வுக்கன்றோ கண்டிருக்கி லவ்வறிவைக்
காண்பதெங்ங னிவ்வுலகங் காண். (உ௯)

அதுவு மரிதே லகண்டவெளி யன்றி
எதுவுமில்லை யென்றபடி யெங்கே-அதுவதுவா
யாகாது நிற்றி யறிவாய் விளங்குவையேல்
போகா பயமெதுவும் போய். (௩௰)

அரிதே யிதுவு மதனை யிரண்டில்
திரிவதனுஞ் சாயாது சிந்தித்-தொருவசத்தாய்
நிற்றிவிளங் காதெனினு நின்றவுழப் பேன்பொய்க்கும்
பற்றறப் பற்றும் பரம். (௩௧)

ஆகா தெனிலிதுவு மவ்வவ் வுருவையும்
ஆகாது சோதிக்க வாங்காங்கே-மோகாதி
நிற்குமட்டு மொவ்வொன்று நீங்கா தனைவிட்டுச்
சற்குணனே யெவ்விதத்துந் தான். (௩௨)

பொற்பணியெல் லாமுருக்கிற் பொன்னன்றி யன்றோ மா
கற்பிதமெல் லாமுருக்கிற் கல்லலமோ சிற்சொரூபம்
அன்றித் தனித்திய றிந்திடுக வெப்பழிவும்
இன்றிப் புறங்காட்ட வின்று. (௩௩)

சேறனீ ருய்ப்பதேறுஞ் சிந்தைச்ச சம்பந்தம்
தேறவிக்குங் கோட்டையெனத் தேயதற்கு-மாறின்றிக்
கண்டிடுக நின்னுணர்வைக் காண்பவன் போல்வானிலை
விண்டடைய நீங்க விரைந்து. (௩௪)

காமக் குரோதக் கலகமுறுந் தோற்றத்தில்
ஆமென் றுணர்தற்கி னையமிலை-தாமதரின்
றெய்வுருவும் பொய்செய்க வீதே யனைவொளற்றும்
இவ்வுபா யத்தையன்றி யில். (௩௫)

திரிபுடியுள் ஞானத்தைச் சிந்தித் திடுக
ஒருக்கம் பனையுமின்றி யொன்றாய்த்-திரிபின்றி
நிற்குமிலை வாரிக்குமதா னிர்விகற்பத் தாசிக்கில்
அற்குமிலை வேறில்லை காண். (௩௬)

உடலாளாக் கற்றுணர்ந்த ஞானக்கண் போக்கி
உடலவனி நானெனன் றுணரும்-திடமனதையும்
போக்கி யுணர்வுருவாய்ப் புந்திதனிற் கண்டுணர்க
நீக்கமின்றித் தானுனை நீ. (௩௭)

என்று மொருபடித்தா யெவ்விகற்ப மற்றதுவாய்
நின்று விழித்துயிலி னீங்காது-ஒன்றுமில்
சிந்தையபய நாலைந் திடுமிலை யாறுதல்
எந்தவிதத் துமில்லை யே. (௩௮)

கற்பனைகள் விட்டொழிதல் கற்பனைகடா னுதல்
அற்புதத்தி லாசைகொள லாய்க்கொழிதல்-சிற்சொருபந்
தானாக லன்றுதல் சந்ததமுங் கண்டுணர்க
தானேதா னாகற்குத் தான். (௩௯)

ஏதேது கண்டாலு மேதேது வந்தாலும்
ஏதேது பந்தத் திருந்தாலும்-ஏதேதாந்
தானாக வன்னைத் தனித்திருக்கக் கண்டுணர்க
ஞானாகா ரத்ததா னன்று. (௪௰)

புத்தி விகற்பமதே பொய்மாயை யென்பதிறும்
புத்தி விகற்பமதைப் போக்கிடுக-சித்தக்
கலக்காமை தந்து களையின்றி யின்பம்
துலக்குவதந் நையமெய்யன் சொல். (௪௧)

எதிலுங் களிக்கா திருந்தறியா நின்று
பதியாதி சோதித்துப் பார்த்திடும்-கதுவதுவாய்
ஆகா திற்றி யநுபோகான் முத்திநிலை
போகாதி போக்கு முடிவு. (௪௨)

இவ்வவ்வளவென்று சொல்லவல வேத்தி யாதுவணைய்ம்
அவ்வவ் வநுபவத்தை யாங்காங்கே-செவ்வியதாய்க்
காட்டிநுங் கைம்மாறு கல்லாத லெனென் தேசித்தன்
நாட்டமதி னின்றிட்டா னன்கு. (௪௩)

தத்துவவிளக்கம்.

முற்றிற்று.

படலம் - ௧௭ - க்கு - ஆ-க்கி-கூ-ஈ-அ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

௧௮-வது

அத்துவிதவிளக்கம்.

வந்துபரி சோதனையாள் மாயை தவிர்த்தாய்போல்
அத்துவிதத் தன்மை யறிவித்திடு-கெத்தடையும்
இன்றி யிலக விறைவ யருள்புரிக
வென்று ணெருவ னிறைஞ்சி. (௧)

துவிதமிஃ தென்றுணர்த்தித் தூய நிலையத்
துவிதமிஃ தென்றுணரச் சொல்வம்-துவிதமதே
ரெருட்டிப் பிரியமென னீங்கு மவத்தையில்லை
ரெருப்பதியாய்க் கேட்டிடுவென்று. (௨)

ருப்பிமய மன்றி நிகழுஞ் சகலமில்லை
ருப்பிமய மன்றென்பா ரில்லாரேசப்தமாய்
ந்து மின்ப மயங்கே வலமாகும்
திக்கு மாறென் னினை. (௩)

றிவோடில் கானந்த மாபிரஸ்தே சேரும்
றிவுசுக மொன்றாகா தாகில்-நெறிமாறி
ரவத்தை யொன்றே யிருக்கு மநுபவமே
தாருதியுன் னுள்ளே யுணர்ந்து. (௪)

அறிவிழப்பே யானந்த மானந்தப் போதே
யறிவுறிதங் காண்பை யகலா-நிறையேறு
மிவ்விரண்டை யன்றி யிருக்கவிடங் கண்டிலம்யாம்
எவ்வுயிர்க்கு மெப்போது மே. (௫)

விழிப்புறக்கந் தம்முட்டா மேவில் கரப்பேல்
பழிப்பிலவையும் பகர்வம்-வழுக்கியே
சின்னமசிச் சின்னந் திரிவிலதாம் நம்முட்டாம்
இன்னதனு லொன்றன் வினை. (௬)

அறிவுகன்றி லானந்த மானந்தந் தன்னில்
அறிவிலதா லேகமெனா லாகா-துறநியாய்
இத்துவித மெய்ம னிறந்தொளிருஞ் சொல்லேயாம்
அத்துவித மென்ப தறி. (௭)

அருந்தல் பொருந்த லலைச்ச னறியில்
இருந்தாறல் கேவலத்த தின்பில்-தெரிந்திலை கொல்
சும்மா விருந்தலெலாஞ் [illegible] லளவே யன்றியிலை
எம்மாலென் சொல்லோ மினி. (௮)

அறிவன்றிச் சாக்கிரமு மானந்த மன்றி
வெறிகே வலத்துமின்றும் வேறுய்-உறநியாய்
உள்ளதறி வானந்த மொன்றுகா ணென்னாளும்
தள்ளா தொவருமினைத் தான் (௯)

இவ்விரண்டை யன்றி யெதைத்துவித மென்றிடினும்
அவ்வவற்றிற் காணி யனுருமே-எவ்விதத்தும்
கற்பிதமே யாதலினுங் காணாது நீயயங்கேல்
அற்புதப்போ துண்மை யறி. (௰)

இன்னமொரு வொன்றறியா ரீசனுயி ரொன்றெனர்வர்
அன்னவர்க்கு மாதார மாகுமே-சொன்ன
அறிவானந் தத்துவித மாய்ந்நிலைமைக் காணில்
வெறியெல்லாம் போகும் விரைந்து. (௧௧)

அறிவின்பப் போதி யறிவின்ப மென்று
துறநியா யுண்மைதனை யோரில்-அறிவின்பம்
இன்னதெனக் காண்பை யிதுவே யறியுநெறி
இன்னதற்கு யாதென் னிசை. (௧௨)

இதுவே துவித மிதைமறப்ப தெங்ஙன்
விதியேது மில்லை விவர்த்தம்-மதியாலே
சொல்வதெலா மென்னத் துவிதத்தை நாட்டவே
கல்வியெலாங் கெட்டான் கரைந்து. (௧௩)

ஐயரவென் றேந்தி யடிபணிந்தி யித்துவிதத்
துய்யும்வகை கண்டிலன்யா னோயாது-மெய்யாய்
நிலைபிறழ்வா லொன்று நிறுத்துகெனக் கேட்கத்
தலையிட்டார் சொல்லத் தனித்து. (௧௪)

யாவேனினு மல்லவற்றை யானன்றுப் போவதினுல்
நானென்ப தின்னதென நாடளவும் ஏனென்றும்
இத்துவிதங் கண்டிலைகொ லென்ன வவனுந்தான்
மெத்தவிசா ரங்கொண்டு மேல். (௧௫)

நானென்று மெங்குமிலை நானென்ப தேதுமல
ஞானறிவ தாத்திர நானுணர்ந்தேன்-ஞானறியுந்
தத்துவம்போ லன்றதனுஞ் சங்கற்ப மற்றவரு
சத்துசித் தானந்தந் தான். (௧௬)

சுருதியுத்தி யாலே துணிந்தே யறிவின்
பிரதிபிம்ப நானென்று பின்னுந்-தெரிவிலவ்யான்
கண்டு களிக்கவதைக் காட்டவல்லார் இல்லையன்றி
தொண்டனையா னென்றான் றெழுது. (௧௭)

அறிவன்றி நானென்ன வன்னியமே யின்பம்
அறிவன்றி வேறென்ன வாகும்-அறிவன்று
அன்னியத்தை நானெனலா லவ்வாறிங் காவதெது
அன்னியமு மின்றே லறை. (௧௮)

வழக்குமப்ப வேதாந்த மாண்டவிடத் தின்பம்
வழக்கின்றி யம்பல் மயக்கம்-குழகுழப்பாம்
மற்றையபித் தாந்தமெலா மாளாத் துயரினிலே
கற்றுணர்ந்து மோர்வதிலை காண். (௧௯)

எந்தநா ளுந்தா னிலையே யறிவன்றி
எந்தவிதத் தாய்த்திடினு மெவ்வெவருந்-சந்ததமும்
தானல்ல வல்லவென்னத் தானாக நிற்பதிது
மோனமதாங் காட்டு முடிவு. (௨௰)

அறிவுதனு வாயவைவு மன்னியமே யின்பம்
அறிவோநா னாயிடலுங் கப்பால்-அறிவின்பம்
என்னுந் துவித மிடந்தொனிரு நானெனலே
யுன்னுமுறைய கன்றிடுங் குணர். (௨௧)

அறிவின்ப மேகமே யன்னியமாக் காணும்
பிரிதானா னென்றளவும் பின்னும்-அறிவேநான்
இப்பிறவி நானன்று யிய்ககறல் போலுமே
எப்பிறவி தானு மிசை. (௨௨)

அறிவே பிறப்பும் மனவாவென் றோர்ந்தும்
அறிவன்றாப் போவதிரு லந்தோ-அறிவேநான்
அன்றென்பார் சோதனையா லாபாச மேயுறுவர்
இன்றிதற்கில் லையமிலை. (௨௩)

அண்டபிண்டம் யாவு மறிவாக் கனாதலினல்
அண்டபிண்டம் யாவு மறிவுருவே-அண்டபிண்டம்
ஆவதுவே பந்த மறிவதுவே முத்தியென்றி
யாவதறி வல்ல வறிவு. (௨௪)

அதுவதுவாத் தோன்றி யதுவதுவன் றாகி
யிதமிதமின் றாகி யெய்தும்-புதியதல
என்றும் பழையதல வெய்வறிவே நானெனல்
அன்றே யுபாதி யது. (௨௫)

பூதப்பௌதிகமே பூரணமா முட்பும்பில்
ஏதங்கு மாகா வினைவேதாற்பட்சா தாக்கள்
யானெனவதென் றிதென்றார் யானெனவதென் றன்னவிவை
யானெனவென் பாவொங்கு மே. (௨௬)

அல்லவற்றை யானெனவதென் றுயாது சொல்வானேன்
அல்லவென்றுந் தன்றுநவதென் னையோ-தொல்லையே
ஆன்மாக்கள் கஷ்ட மவலமாக் காணுவதே
தான்றான தாகுமட்டுந் தான். (௨௭)

ஆனதொன்று மில்லை யழிந்ததொன்று மில்லையெனத்
தானுணர்காட் சித்தெளிவே தானாகும்-ஈனமுறு
தென்று மொருபடித்தா மிவ்வறிவே நானெனில்
அப்பேத மறும். (௨௮)

பிரதிபிம்ப நானென்னிற் பேதமையே துன்பம்
நிரவறிவு நானுகி னில்லை-பெருவெள்ள
மானந்த மாத லனுபவவெவ் வையமில்லை
தானறிவா னந்தமென் றான். (௨௯)

சகமாதி யுண்டென்று சாற்றுவது நாமே
யிகழ்ச்சது நாமே யில்லையென்-றகமல்வே
ஊட்டித் தெளிவள்ளே முன்பின் னிலையிரண்டும்
நாட்டிவை நானென்ன னன்கு. (௩௰)

அல்லவற்றை நானெனலு மன்றெனலு மவ்வறிவே
அல்லவே யுண்மையிவை யாரோபம்-மெல்ல
அறிவுருவைக் கண்டிங் கதுவாகி லின்பம்
பிறிதாக வென்றும் பிறழ்ந்து. (௩௧)

அறிவன்றி வேறொன் றறியாது நானென்
றறநிறுத்தி லையமிலை யோரில்-அறிவேநான்
என்றுருவை யாங்கால மின்குளர்ந்து யாரில்லை
உன்னையன்றி யையா வுவந்து. (௩௨)

என்றுபல வாவிரந்திங் கேற்றி யடிவிழ
அன்றே வியாச ரிதைவிளக்க-அன்றிறந்த
சுற்பனையெல் லாந்தன்னைக் கண்டேயக் கேயறுதி
தற்புதமீ தற்புதம தாம். (௩௩)

ஏனமுவ மென்றுறு மேனோ வழுனைகமிகும்
ஏதுவைப்ப மென்றுறு மீதுமிகும்-யாவற்றிலன்
அப்பனே ஞான வாசே யெனவவனைப்பிக்
செப்பினுஞ் சிந்தனையைத் தேர்ந்து.

அனுபவமீ தார வறிவுநா னென்றவ்
வனுபவமீ தார் வனைத்துந்-தனதுருவ
மாகிமே லிட்டா லனைத்திறின்பந் தன்னுருவ
மாகித்தா னுறு னவன். (௩௫)

சிலநாளவ் வாறிருந்து சென்றிறைதா ளொத்திப்
பலகலைக்கு மெட்டாப் பயனை-உலகிறக்கக்
காட்டினதா லத்துவிதங் கண்டே னிக்குருவா
காட்டுவென்ற னங்கிலையை நன்கு. (௩௬)

அறிவதனைக் காதார மானந்த மீதக்
கறிவதுவே யாதார மாகும்-பிறிதன்றிங்
கானந்த மன்றே லறிவே ன்லையுமதற்
கானந்த மாகி லறும். (௩௭)

அறிவன்றே யின்ப மறிதுமல்ல தேதக்
கறிவின்ப மேமுத்தி யாகும்-பிறிதென்னிற்
கேவலத்தை முத்தியென்பக் கேவலந்தான்மூடமெனில்
ஆவதது வேமுத்தி யாம். (௩௮)

மயக்கந் தெளிவிரண்டா மன்று மறிவே
மயக்கஞ் செகமுளதா மாறல்-வியக்குந்
தெளிவோ சுயம்பாகத் தேர்தல் தொழிலே
யொளிநில் விளங்கா திது. (௩௯)

உள்ளமெலாஞ் சித்சோதி யுள்ளார்க் குலகுமயம்
கொள்ளு அத்துவிதங் கோதின்றிக்-கள்ளமயக்
கற்றார்போற் காணுவது மாசாரக் கள்ளரே
சற்றேனு மில்லார் தனி. (௪௰)

தன்னைத் தடியுருயாத் தான்காண்பா ரத்துவிதம்
தன்னையெய்ய னேற்றிடுவர் தாம்படித்தும்-தன்னைச்
சுயஞ்சோதி யாக்காணா ராடிப்ப செய்கும்
பயஞ்சற்று மில்லார் பகைத்து. (௪௧)

அறிவன்றிச் சேவச ராயுங்கா ணுண்டேல்
உறவேலாக னென்னவவை யுண்டாகில்-அறிவன்றி
உள்ளதல வென்னி லுபாதியாக் காண்பானேன்
உள்ளது வேறு யுரை. (௪௨)

உள்ளதை யுள்ளபடி யோயாது கண்டறியார்
கள்ளத் துவிதமந்தக் காயமேனை-யுள்ளவே
அத்துவிதந் தாடிப்பா ராயா ரிருபக்கம்
பித்தரென்று லென்னே பிழை. (௪௩)

சமஷ்டி வியஷ்டியலாச் சத்தா மறிவை
சமஷ்டி வியஷ்டியதாச் சாதித்-தமைக்குந்
துவிதந் துவிதமதோ சொல்லனுவேயல்ல
எவிதத்து-மாயிருக்க மிங்கு. (௪௪)

உபாதித் திரிய முயிரே யிறையும்
உபாதித் திரியமதா யோர்தும்-அபாவமெனில்
சித்தெனக்குத் தோடமில்லை சித்தாகக் காணிலிலே
அத்துவிதம் தாமமெய்ங்கு மே. (௪௫)

சித்திற் றுவிதமெனிற் சித்தாகக் காணிதிலை
அத்துவித மென்பதற்கிங் காணியிலை
காணுதா ரேனேற்பர் கண்டு மயமயிரார்
விணோ விளைவெனல் மெய். (௪௬)

101

சொல்லளவா யன்றிச் சுயமா யறிவுதனை
யெல்லையின்றிக் காண்பார்க் கிரண்டுண்டோ-தொல்லை
சகசமெனி லேதுறுப்பு தான்மோர்க் கேன்வாய்
அகமமதை யோமோ லதில். (௪௭)

அறிவார் தனைத்தள்ளி யப்பறுய் காட்டார்
அறிவரோ வத்துவித மந்தோ-வெறியென்
னைவதெல்லா பேரறிப்பென் அத்துவிதம் கேட்டறியார்
சைவமத மாறியரோ தாம். (௪௮)

அலத்தைமய மல்லா லறிவுதா னென்னார்
அலத்தையுட னொன்றதுவாய்-உலப்பெய்தி
எல்லா முணர்ந்தவர்போ லிங்கிதல ரத்துவிதம்
கல்லார்போற் காட்டி நடித்து. (௪௯)

பேரறிவாய்ச் சிற்றறிவாய்ப் பேதமிரண் டாக்காணும்
ஓரறிவே யென்றுணரா ரோதுவரோ-பேரறிவென்
றிம்மடையர் சொல்லேற்பா ரென்னமதி யோரென்பம்
எம்மொழியேற் பாரெங்கு மில். (௫௰)

அறிவினிலே கண்டறியா ரானந்த மாகார்
அறிவாகி லானந்த மாவர்-நெறியன்றே
ஏகாந் தவமிதே யிதறிடார் கூறுமிம்
ஏகாத் துவிதமதோ விங்கு. (௫௧)

எச்சிலெலா-மொன்றதனு லேகமதே முத்தியென்பர்
எச்சில் பொறுக்கிகளுக் கீதுண்டோ-நச்சியகா
மாதி யொழிந்திலதால் வன்பிறவி மாள்வதல
வேதுக்கு மாகா திது. (௫௨)

யோனியெலா மொன்றாதலும் யோனிசுக போகமதும்
ஆனியிலா முத்தியென்ப ராகாதே-ஏனதுவும்
முக்குற்றங் கற்பித்தால் மோகமதே மீக்கொள்ளும்
துக்கமுறு மல்லோ பிறை. (௫௩)

சாதிபேத மற்ற சமரசமே முத்தியென்பர்
சாதி பலவிதமொன்றாய் சாய்விலையே-ஓதாம்
பிருகாதி கட்குடைப்போல் மேவிற்றே பூதம்
சரியன்று முத்தியிது (௫௪)

தன்மதமே யாதல் சமயமெலாம் விட்டொருங்கு
நின்மலமா முத்தியென்பர் நீறுபல-தன்மதந்தான்
தேகமன்றி யின்றதனுந் தேகந்தா னல்லவெனில்
ஆகுமுத்தி யென்ப தறம். (௫௫)

இன்னவெலா மேகமல விதெல்லாய் கற்பிதமே
தன்னிகரி லத்துவிதந் தானோமோ-இன்னருளா
லெல்லாமா யல்லவுமா யெங்கோனிரும் வத்துவிலே
கல்லாமற் கற்றேன் கரைந்து. (௫௬)

வினையெல்லாஞ் சிற்சோதி நீக்கமற நின்றும்
அனையதாக் கண்ப ரறிஞர்-இனையதன்று
மாறுகக் காண்பர் மதிமயக்கந் தீரார்
பேறுகு மோமுத்தி யின். (௫௭)

எவ்வுயிருஞ் சிற்சோதி யேகமெனக் காணுமவ்
அவ்வவ் வுடலளவா யாங்காங்கே-எவ்வெவருங்
காணினவை வேடமன்றோ கற்றோ ரெனவெங்கே
ஆணல்லர் பேடி யவர். (௫௮)

ஆரோபத் தோடே யபவாத யுத்தியிரண்
டோராதென் காண்டுமோ வுண்மையுரு-நீராத
முக்குற்றந் தீர்ப்பதிது மூடமதத் தில்லையிது
மிக்கதிலை யிவ்வுத்தி மேல். (௫௯)

இவ்வுத்தி யோரிரண்டா லீங்குணர்ந்தேன் பந்தமுறா
எவ்வெவரு முற்றுணர்தல் நேருமை-செவ்விதாக்
கற்றுணர்ந்து தாட் [illegible] ந்தங் காணல் [illegible] ரவரிது
சற்றுமின்றி யையமது (௬௦)

பேத மபேதமெனப் பேசிரண்டு வாதந்தான்
வேதமெலாஞ் சிக்கறுக்க மேவிற்றே-யீதுமிலை
எம்மதத்து மென்றுணர்ந்தே னெவ்வாறு முத்தியென்பர்
சம்மதம தாக்காங்க டாம். (௬௧)

நம்பிக்கை யாலன்றி ஞாயமதா னட்டறியார்
வம்பரொனுங் காணி மருவுமோ-தோம்பதமீ
தென்றுணரார் ஞானியென்ப ரீதெல்லா மூடமதம்
இன்றிதற்கி லையமிலை. (௬௨)

அறிவொன்றே யுண்மை யனைத்து [illegible] வென்னல்
அறிவுருவந் தானுதங் கன்றோ-பிறிதலவே
மூட ரிகழ்வதெவன் முற்றுணர்ந்தார் போனினைந்து
நாடறியார் தன்னுண்மை நன்கு. (௬௩)

அறிவாங் கயஞ்சோதி யன்னியம்போற் றோன்றி
அறிவை மறைத்ததுவு மன்றிப்-பிறிதன்றே
அன்னியமாக் கண்பவெலா மையோ வெறுந்தூரே
எங்கேயாந் தத்திறனு மிங்கு. (௬௪)

அத்துவித மன்றி யயலெல்லாம் பேதமாம்
துவைதியாய்ச் சாதித்த தெல்லையரும்-முத்திச்
சாதனமாக அநுபவத்துக் கேதாம்
துவிதமது யார்சொல்லுஞ் சொல். (௬௫)

உடலுணர் வின்றி யுலகுருவாத் தோன்றும்
உயிருருவா யின்மைதா னென்றும்-யிராவுலகும்
சிற்சொருப மன்றியில் சிற்சொருப மாயிலங்கும்
தற்சொருப பேதமதா மன்றோ. (௬௬)

வெற்ற வெளியன்றி வேறேதும் பயிலிலே
வெற்றவெளி காட்டமதில் வேறுகா-றற்றுணர்ந்து
தீர்ப்பதுவே தீர்ப்பாந் திரிபாகு மேனையவை
தீர்ப்பெனினு மேமோக் கிதைத்து. (௬௭)

உருவமெலா முற்றுணரி லோயா வெளியாம்
அருவாம் வெளியி லடங்கித்-திரிபின்றி
ஆயுங்கால் சங்கற்ப மன்றி யில்லையதனை
ஆயுங்கால் மெய்யுணர்வே யாம். (௬௮)

மெய்யுணர்வை யைம்பொறியில் மேல்கிழுமப் பின்றியே
ஐயந் திரிபின் றகன்றொளிரும்-மையப்
பழகப் பழகப் பலக்குந் துயர்கள்
பழயபம் றொட்ட பணிந்து. (௬௯)

அநுபவமென் மெருகு மநுபவமே யாக
அநுபவமே யாமதுவா மப்பால்-எழுவுமல
தாதிமல வாக்குக் கடங்காது நிற்பதுகா
ணுருவில் முற்றுமுடி வாம். (௭௰)

உடலிலக்கா லன்றி யுணர்விலக்காம் செய்யும்
இடங்கொண்ட தீர்வதுவே தீர்வாம்-உடலுயிரன்
றுதலினு முண்மையதில் அத்துவிதம் வேறலவே
யாதறியா தெம்மதமு மே. (௭௧)

உணர்விலக்கின் கென்பது தானேதோ சாயா
துணர்வுதனைக் கண்டோத லுண்மை-யுணர்விலார்
காணப் படுகின்ற தைக்கொள்ளோமென் றனைப்பர்
வீணுக்கே யாமியர்செ... (௭௨)

உணர்விலக்கா லன்றே யுணர்விலக்க னைக்கள்
உணர்வுகளிலொத்திருப்ப தன்றோ-உணர்வுடையோர்
கண்டே யுரைத்தார்கள் கட்டுரையின் நீதுல்லமை
கண்டவரோ யேற்பார்கள் காண். (௭௩)

மெய்னைக்கு மெய்வடிவம் ஞானமே வேறில்லை
ஏனையவை பொய்வடிவ மீங்கறியும்-ஞானமதைக்
கண்டதுவா ரின்றக்காற் காணுமோ சாலச்சம்
பண்டுருத்தா ருரியதாம் பண்பு. (௭௪)

உருவமன்றிச் சாமியுளதே லுள்ளவாம்
தெரிவன்றி யெப்பொருளுந் தேரில்-தெரிவன்றி
ஆதார மாதேயு மற்றபொரு ளில்லென்பம்
யாதேனு மைய மிலை. (௭௫)

ஆதார மென்பதெவ னன்னியத்தைப் பற்றியே
ஆதார மன்றமையு மன்னியமேல்-ஆக்கையம்
அன்றதனுங் குறைவில ஞாதார மாய்பொய்யே
அவ்வெனவு மாமெனவு மாம். (௭௬)

ஆன்றல்ல வரமல்ல வப்பாலைப் பாலல்ல
கன்றல்ல விதல்ல காரியமல-வென்றபல
அல்லவென நின்ற தநுவாதல் முத்திநெறி
யில்லையே யெம்மதத்து மே. (௭௭)

உலகனைக் கண்ட விலகூறன் றொழுபலத்த
யெல்லவளைமும் கோரணையம்பியே-செலவ்பர
யெத்திக் குருபானை யேரித் தலைப்படத்தில்
சித்திருக்கான் கற்பனை... டு. (௭௮)

அத்துவிதவிளக்கம்.

முற்றிற்று.

படலம்-௬-க்கு ஆ—கவி—(௩௨௨௭)

திருச்சிற்றம்பலம்.

௧௯-வது

நாட்டயேதவிளக்கம்.

போகசிந்தை நாட்டமொழி போகந் தவிர்நாட்டம்
ஏகநாட்ட மிம்மூன்று மிங்கிசைக்கும்-ஆகமங்கள்
அவ்வவ் வளவா யனைத்து மிலகுவதால்
இவ்விடத்திற் சொல்வ தில்லை. (௧)

அறிவுநாட்டந் தவிர்வே யச்சாதி மூன்றும்
அறிவுநாட்டத்தி லறியும்-அறிவன்று
நாட்டந் தவிர்வே றனவென்ப ரந்நனவில்
காட்டுமப்பர மொவ்வொன்று நன்கு. (௨)

சிந்தைமய நாட்டஞ் செகத்தன்மை யாக்காட்டுஞ்
சிந்தைமய லொன்றையொன்றுந் தேர்ந்திடுதல்-சிந்தை
சுயஞ்சோதி லேசமெனச் சோதிக்க வெட்டார்
செயுந்தன் டனையென் செயும். (௩)

விகாரமென்னச் சோதித்தும் வேண்டிடேற் சீவக
விகாரவடி வுக்கே விழைவார்-விகாரவுரு
சரனென நாட்டந் தவிர நாடரியார் கண்டனைதாஞ்
சனமுறு தென்சிறக்கு மே. (௪)

மனிதாதி ரூபங்கள் பலவுருவாக் காணத்
தினைத்துணையு நாட்டமிலார் தேர்ந்திடு-நினைத்தையுமே
சித்துருவாக் காட்டுவர்மேற் செய்கண் டனையுள்ளில்
பித்தனையொத்த மூடமெங்கு மில். (௫)

இல்லையெனு நாய்தலின்கணப்பொருளுங்காட்டறியார்
இல்லையெனச் சொன்னது பேதமார்-வல்லார்
வேதாந்த கண்டனையில் வேடமன்றித் தற்காணார்
நிர்ந்த போதமாமிடம். (௬)

நானென் றென்னையிலார் நாடறியார் கண்டறியார்
வனறு ருடலன்றி புத்தமிப்போல்-ஞானசக்
கண்டனைசெய் தேகளிப்பர் கட்டடங்காப்பேதையரோ
டண்டப் புரட்டரென வரம். (௭)

தனக்கென் றளவிடலக் தான்சுயம்பாக் காட்டா…
தனக்கனிய முங்காட்டார் சற்றும்-மனச்சுயம்பும்
எங்கவுனாயா ரெதுவாக்கக் கண்டனைதான்
தோற்குமோ வேதாந்தச் சொல். (௮)

மனநிலைக்கக் கற்றறியார் வாதுக்கே நிற்பார்
மனிதக் குறாய்ப்போக்க வல்லார்-கனைத்தானே
கான வகையறி… கண்டனையென் கண்டனைப்பார்
நானமின்றி… கைத்து. (௯)

ஆன்மா … டலன் ருபங்க ளென்னறிலே
ஆன்மா பலவொன்றே வாய்கறியார்-ஆன்மாவைக்
கண்டறியார்கண்டனையென் கற்பனைமெய் யாக்காண்பார்
துண்டப் பயல்கள் தொடர்பு. (௰)

உலகெங்கே தோன்றி யுடனே மறையும்
உலகைச்சோ திக்க வுதலர்-அலைவகலக்
கல்லார்வேதாந்தத்தைக் கண்டிக்க வென்கண்டார்
கல்லார்முன் னென்றுவார் நன்கு. (௰௧)

ஈதெல்லாம் நட்டமெசய வென்றுணராக் கல்லாதெ…
நீதகலார் நல்லவெனச் சேர்வதிறல்-யாதுக்காம்
பொய்யைப்பொய் யாக்கிப் பொருளைப் பொருளாக்கி
மெய்யாக்கும் வேதாந்த மெய். (௰௨)

இருமைப்பொரு ளென்று வேவறேற்பர் மூடர்
ஒருந்திரு பொருண்மையால் மாள்வர்-இருந்திருந்து
ஞாயத்தா லாக்தா னடுங்கால் வேதாந்தம்
ஞா… யவிளங்கு நன்கு. (௰௩)

அரியாமை தன்னை யறிவென்று கொள்வர்
வெறியகலா ரிவ்வுலகை மெய்யென்-றுறுதிகொடு
செய்ஞான கண்டனையைச் சிந்திக்கி லெஞ்சிறப்பு
உய்வாருக் கேதா யுறும். (௰௪)

தன்னிலையைக் கண்டு தனியா விருந்தறியர்
தன்னை விலக்கத் தவியாதார்-இன்னதுக்
கண்டனைசெய் தேகளிப்ப கட்டி… காத்துட்டரொடு
தொண்டர்செய் வாரோர் துணிவது. (௰௫)

உடலகற்றித் தன்… யுயிரு மறியார்
உடல்பொருளாக் கண்டிங் குலப்பர்-மடையரிவர்
செய்ஞான கண்டனையைச் சிந்திப்ப ரோபொருளை
மெய்கண்டார் சற்றே விளைந்து. (௰௬)

ஒருபொருளுந் தீர வுணர்ந்தறியார் கேளார்
மருளே மிகப்படித்த வல்லார்-திரிபகலார்
செய்ஞான கண்டனைதான் றேன்மாரி பெய்ததொக்கும்
பொய்ஞானி யுள்ளும் புறம். (௧௭

தன்னை விளக்குஞ் சகமயல்கா ணுதகற்றப்
உன்னுவான் சித்த வொளிர்விக்கும்-இன்ன
சமேன்மெ—நாந்த வாழ்வறியார் போலும்
இகல்லாராக் காணுமிடத் திங்கு. (௧௮

இல்லா விகார மெழுவதனே னென்பர்பாத்
தெல்லா முணர்ந்தவர்போ லேதுமிலார்-சொல்லாலே
பாம்புவந்து போனதுபோம் பார்வைக்குத் தோற்றமல்
பாம்பெங்கே காருண்மை பார். [௧௯

பாம்பாகக் காண்பானேன் பாம்பன்றுப் போவானேன்
பாம்புமுன் கண்ட பழக்கமெனின்-பாம்புருவாய்
ஆயதெது நின்றதெதிங் கன்று யறிவன்றோ
ஆயதிங்க ஞான் றறி. (௨0

நார்முன்ன சிக்கூத்து நன்னலெனச் சிற்சோதி
கோர்கிழு மிம்மாறய கீயறிதி-பேர்மாயை
விர்த்தி நிவிர்த்தி தா மேவுரலன் டாக்காண்டி
அர்த்தபிவத ருயாதென் னங்கு. (௨௧

பிரம விகாரமெனப் பேசுவதேன் நூல்கள்
பிமத்துக் கன்னியமாப் பேசும்-நியமதனே
நீக்கும் கதுவு நிசயன்று தந்திரமே
தாக்கற்று நிற்பதற்குத் தான். (௨௨)

மாயையும் வேறன்றோ மாளாச் சுயஞ்சோதி
சாயையன்றி வேறன்று தான்விளங்க-மாயையெனச்
சொன்ன கருத்தறியாய் சொல்கற்றுப் பேசுவதென்
அன்னியமு மன்றதுவு மன்று. (௨௩)

மாயையன்றி யில்லைசக மாயையும் வத்துவுக்குச்
சாயையெனும் வேதாந்த சாத்திரங்கள்-மாயையெனல்
பொய்ப்பொருளென் றோதியதாம்பொய்யேயனைத்துமெ
மெய்ப்பிரம மன்றியிலை வேறு. [௨௪

புகன்றவிவர் போல்வரெல்லாம் போகசித்தை காட்டத்
தகலாத கள்வரென லாகும்-அகன்றவரேல்
சத்தென்ப ரோவுலகஞ் சான்றானா வைவரோ
பித்தரெனல் பத்தாது பேய். (௨௫)

தானும் காரியமாச் சாற்றுவதென் னிவ்வுலகைப்
பதர்போற் காட்டிப் பகட்டிவேர்-மெத்த
மயல்காத்து பூசிக்கும் வஞ்சகத் தாசர்
கயவரோ வையமிலை காண். (௨௬)

என்ன படித்தாலு மின்னிலையை யுய்த்துணரார்
அன்னியர்சொல் லாறு மவமதிப்பர்-இன்றோர்
மனிதமிரு கப்பிறப்பே மாறில்லை வீழ்ந்தின்
புனிதப்போற் காட்டுவரோ. (௨௭)

போகமகல் காட்டமதோ புல்லின்பம் வேண்டாதிங்
காகமுதல் யாவையுமே யாய்ந்தாய்ந்து-மோக
தலைகாட்டா தேகச் சலியா நிலையில்
அலைவின்றி நிற்கு மகம். (௨௮)

ஏகநாட்ட மாவ திருநாட்டப் பன்னிதத்தால்
அருநிலை வேறன்றிய் சாயுங்கால்-யோகியரே
அன்றி யெவரறிவா ரந்நிலையைத் தேர்ந்தளவில்
இன்புறைவதுங் கேள்வி யிந்தை. (௨

பூதமன்றித் தேகமில்லை பூதமிலை யானெய்றி
யிதமிலை சிந்தையன்றி யிம்மனமும்-போதமன்றி
இல்லையா நந்தமன்றி யிப்போ தமுமில்லை
இல்லையிதும் ஞானன்றி யே. (௩

என்றுய்ந்து சோதனையா லேயெய்ந் தப்பதத்தில்
நின்றுநின்று தேர்ந்தறிந் தோராக-அன்றுதனில்
எரியது போலே யிறங்குறிலை யுங்கண்டு
மரீஇன்றி வாழ் [illegible] துவு. (௩

வற்றந்தி லன்று யிறக்கத்திற் றுணிந்த
போற்ற மனத்துமெனத் தோய்வுறவின்-நாற்றுஞ்
சிவனாகி யாவிப்பர் ஞான மணிமை
யேகந்த ரானப்பலே ரே. (௩௨

இந்நிலையே காணென்ப ரேகநாட்ட மென்பதுதான்
இந்நிலைக்கு மேனாட்ட மில்லையே-பன்னுகலை
முத்தி முடிவிதுவே மோனநிலை தானிதே
சத்தியஞ் சத்தியமே தான். (௩

நன்னு ஞானத்தியாய்த் தானனந்த நுள்ளுமாய்
மன்னுகக மம்போதும் வஸ்துவிலே-இன்னமுந்தான்
தாறுநி யன்றுநிச் சார்ந்துஞ் சாதனைக் கும்
தானெனதா னுநிலை தான். (௩

மனகாலந் நின்றுருவா மன்று முலகம்
பினகாலந் தன்றுப் பிறழ்வேன்-உணருமினே
நாட்டபே தத்தளவா நன்று முலகமெனல்
காட்டிடவன் சொல்வேறுக் கான். (௩௫)

5333

உண்மையாய்ப் பொய்யா யுணர்வுருவா யில்வுலகம்
கண்முன் னிலைக்களவாக் காண்பானேன்-திண்மையாக்
கொள்வதிநி லையமெவன் குன்று வனு [illegible]
கள்வரெவர் மூடரிதைத் தான். (௩௬)

தற்பாவ மெய்யன் சகத்துருவாக் காணுமய்யன்
தற்பாவ மன்றியெய்யன் றன்கா [illegible] வுப்புதமே
காணிற் பொதுச்சியப்பாக் காணுமே யய்யனய்யன்
விபொய்யல்ல லெய்யனமா மேல். (௩௭)

அவத்தைதொறுங் காண்பானே னந்தநவாறே
அவத்தைதொறு காமெய்ய னுங்கே-அவத்தைதொறும்
எவ்வுயிருங் காண்பதனு லிதே யனுபவமாம்
எவ்விதத்து மையமிலை யிங்கு. (௩௮)

நன்மபத்தி [illegible] னைக் கைத்திங் கவமறிப்பார்
தன்மமதி [illegible] தாமறியார்-என்செய்வார்
நிட்காமி யத்தரலர் நீங்கார் சகசத்தி
கட்காம லோபமுதற் கான். (௩௯)

சிற்சோதி தானே செகசிவு ரீசனெனல்
சற்குருவா லன்றியெய்யன் றன்விளங்கும்-கற்பனையே
சாத்திரத்தாற் றன்னிலைவாய்த் தன்கோட லையமிலை
தோத்திரத்தா லென்றே துலை. (௪௰)

மூடந் தெளிவுபற்றி முத்தியந்தம் வந்ததினல்
ஓடுமே யிவ்விரண்டு மேர்மையை-நாடுங்கால்
தன்முயல்வா லன்றியொரு மாறுஞ் சாராது போகாது
தன்முயல்வே காட்டமென முன். (

நானெனலைக் காணரிது [illegible]னல்ல வடிவெனா
நானெனலே யானந்த நானுகும்-நானெனலைக்
காணுர் சுகபரத்தைக் கண்டின் புறுவதெங்ஙன்
காணுர் சுயசுகத்தைக் காண். (௪

உத்தியினும் காட்சியினு [illegible]லையாமம் சோதிக்க
இத்திறமென் றோர்க்கு மிகவ[illegible]ம-முத்தியெனல்
இன்பமதே யவ்வின்ப மகா திசயம்
[illegible]ருபங் கண்ட[illegible]க்கே தான். (௫

காட்டமே தத்தினிலே நன்குணர்ந்து சற்குருவால்
காட்டமே தத்தையொன்று நாடுபவர் தாட்டா
மரைப்பொடி சிக்கை தனில் வைத்துப்பூ சிப்பார்
குறையிலா நந்தக் கடல். (௬

நாட்டமே தவிளக்கம்

முற்றிற்று.

படலம்-௨[illegible]-கவி-௩௭௰.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உம—வது

சுகநிலை.

நாமே சுகவடிவம் நம்மறிவிற் காண்பனவே
நாமாயி லன்னியத்தை நாடுவதென்-ஓமென்று
அன்னியமே யென்வெறுப்பின் கப்போதப் போததனில்
என்னவிடை யேயென்று ளிங்கு (௧)

அன்னியத்தைத் தள்ளி யநுபோகமையெங்கும்
என்னவித மாத்திரப்ப மிம் முக்கை-அன்னியமோ
ஞாலமொடு சாயையுரு சூனிய[illegible] மும்மூன்றுஞ்
சாலவிவை நாமன்று தான். (௨)

அன்னியமா கின்றவைத லல்ல வறிவன்றி
அன்னியமன் றுண்மை யறிவேநாம்-இன்ன
தனுபவ மாகி லறிவின்ப மாவம்
பனுவலா லில்லை பயன். (௩)

பதியே யுயிர்க்குயிராய்ப் பந்தமுத்திக் கேதுக
மதியின்ப மாவெனின் மாண்டே-பதிதன்னைக்
கண்டோ வனுமானக் கட்டினாலோ வென்னவரிம்
உண்டுகொலோ தக்கவிடை யேது. (௪)

[ன்பை
கண்டென்றி காட்டென்பை கட்டினாயேற் றேற்றமெ
வின்றிட வாயில்லையெனின் வேண்டாதென்-கண்டோ
அந்நிலையை யென்பை யறியவழி யில்லையெனின் [தந்த
என்னறிவிக் காதென்பை யிங்கு. (௫)

இயற்கையெனி னின்ப மியற்கையோ துன்பம்
இயற்கையே யிவ்விரண்டு மென்னில்-இயற்கை
அவாவறுந் தன்மே யதுவருவ தேனோ
அவாத்தவா [illegible] லறை. (௬)

அவாவிரண்ட தாயிற்றே யாரால்லோ வென்ன
அவாவி னியற்கையெனி னந்தோ-அவாவுதருன்
[illegible]ப்கை முதலா[illegible] செய்வானை யன்றியென
செய்வா னியற்கையதேம் செப்பு. (௭)

தெரியாத செய்கையினும் நின்னையே துன்பம்
தெரிந்தார்க் கறியாது சேர் [illegible] தெரிந்திலன்யான்
செப்பென்ன வந் [illegible] னைத்துச்சுபாவமென்றுன்
[illegible] று. (௮)

பந்தம் விடுதியெனப் பட்டவா வோரிரண்டாம்
எந்தவிதத் தாலியற்கை யெப்படிவல்-இந்தவகை
செய்வானைக் காட்டிச் செயற்கையதே நீர்ப்பென்றும்
செய்வான் செயலென்னத் தேர்ந்து. (௯)

அறிவறியா மைத்தவிரி லப்போ தெரியும்
நிறையின்பந் தானொன்று நேரே-துறையின்றி
ஈதுன்மை யீதுன்மை யென்றமிதி லையமிலை
சாதுசங்கச் சேர்க்கை யதாற் றான். (௰)

மூடமதத் தன்மையி [illegible] முன்னிற்கா தேழ மிதை
நாடியுன்னு வாரு [illegible] ஞாயத்தால்-மூடர்மயத் [யோ
தென்னுன்னம் [illegible] வா ரில்லை யத [illegible] டேர்;விடு
தன்னிற்று ளுகியது தான். (௧௧)

அறிவி னினைவு மறிவிற் கனவும்
அறிவிலே பாழு மறிவம்-அறிவதனுல்

ஆகாயம் போலறிவென் றுய்ந்துணர்ந்த மெய்யிலை
ஏகாதெனு [illegible]ச்தாந்த மிங்கு. (௧௨)

விசாரனைக்கு முன்னுமுண்டாய் மெய்யா முலம்
விசாரனை [illegible] ப பின்னேன் வெறுமை-உசாவு [illegible]கால்
முன்னுள்து பின்னெங்கே முன்னெங்கே பின்னுளது
இன்னதற்குத் தீர்ப்பென் னிசை. (௧௩)

அவற்றின் விசாரமதே லாய்வார்க்கே யன்றி
எவர்க்கு மிலாதென்னை யிங்கே-அவர்க்குள்ள
சித்தத் திரிபென்னிற் சித்தமெனக் கொண்டதெவன்
அத்திரிபக் கேதில்லை யாம். (௧௪)

சின்னமவிச் சின்னத் திரிபறிவின் [illegible] மனில்
என்ன விபரீத மேய்ப்படுநவன் அன்னவ
ஆகாரந் தானுகி லங்ஙனங்ஙன் [illegible]
ஆகார மாய்க்கண்டே னங்கு. (௧௫)

பசுபதி பாசப் பகுப்பு நனவே
நிசவப வாதத்தா னினைவாம்-நிசமாக
ஆய்ந்துதெளி வாரேப் பாயாதா ரேனேற்பா
மாய்ந்திடுமுன் கன்டிடுமின் வந்து. (௧௬)

நினைவே சமஷ்டி நினைவே வியஷ்டி
நினைவிலாக் கேவலத்தி னிகாண்-இனையவிவை
இல்லாமை யெவ்வெவர்க்கு மெந் [illegible] டாயிடுதல்
வல்லையோ [illegible] மறக்க வந்து. (௧௭)

நினைவே ச [illegible] சித்தா நிற்றலைக் காண்டல்
அனை [illegible] க்கும் கூடாத காங்கே-தனைக்கண்ட
ஞானி [illegible] ளாலன்றி நன்குதெளிந் தாரேயும்
ஞா [illegible] வுபயிகே யென்றேடி நாடு. (௧௮)

அனைத்தும்வினைப் பேயாரி னுக்குமோ வற்பம்
அனைத்துமின் றேரதென் வந்தோ-நிலைத்துணையும்
என்னைப் படைப்பாரி னென்றிரிப் மவ்விலமா
இன்னதுபோ லன்றியெங்கு மில். (ககூ)

இயற்கை யெனிலுமிதுகா ரணமோ
இயற்கையென லாம்புல்கா லெங்கும்-அயலின்றி
நிற்பதுகே ளென்னை நிகரப்பொன்றே கண்டிலையோ
முற்று நினைவே முதல். (உ௰)

நினைவி னிசைவடிவை நீகாணி னன்றே
இனையவெலா மியற்றிலையை யெய்தே-நினையளவும்
ஐயமின்றி யென்ன வடிவிற் கருவியிலன்
மெய்யனே யெமறேத்த மோல். (உக

அவ்வேறுமை மெய்க ருளி விளக்கியபின்
தன்னோயன்றி யொன்றுமிலை தானன்று-தனிலேயே
ஆனந்த மென்றங் கபலாகா தேகின்றன்
ஆனந்த மாக்கடவி லாழ்ந்து. (உஉ

அறிவே சுகசொரூப மன்னியமொன் றுண்டேல்
அறிவன்றி யுண்டென்ன லாகும்-நெறிமுறையில்
ஆயுங்கா லில்லையதா லானந்த மேயறிவாம்
தாயநிலை யிதே துணிவு. (உங

சிற்சொருபம் வாழி சிறந்தமுற்ற நால்வாழி
சற்குருவின் றுள்வாழி சர்வசக-சம்புதமாழ்
ஆன்மசங்கம் வாழி யுலகெலவர் வாழியவே
நான்றுண ரவுயிர் தான். (உச

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுகநிலை-முற்றிற்று.

படலம்-உ௰-க்கு-ஆ-கவி-தாகசு.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

உக-வது

[illegible]வேதமகத்துவம்.

உலகி லனந்தமத முண்டவற்றின் வேதம்
பலவுமவ்வ ரிக்கதெது பார்த்தி-கலலின்றி
சும்மா விருக்கவதைச் சொல்லெல் றழிவிற்கான்
சும்மாவ் கணிக்கரியா னிங்கு. (க)

இந்நுவேத மொன்றே யெனக்குஞ் சிறந்ததென
சிந்தைமய றீரத் தெளிவுற்றோர்
விறுவுங் கெனிறும் விளட்டஞ்ச மில்லை
விறுவிலெங்க னொன்றறைது மேல். (உ)

கன்மபத்தி ஞானமெனக் கட்டுரைக்கு மூன்றனவே
கன்மமது யாகாதி கன்மங்கள்-தன்போகம்
மேன்மே னுகர்தற்கு வேண்டுபவர்க் கேயாகும்
வல்கொள்வர் மற்றையவ ரிங்கு. (ங)

போகசலிப் புற்றோர்க்குப் புத்திபரத் தேயென்றும்
வருமதாற் பத்தியவர்க் கேயுரித்தாம்-ஆதையிறுப்
பற்றி விதித்ததிதாம் பற்றின்மை [illegible]ட்டிடுவோர்க்
கித்துவிதம் நிச்சயமே நி[illegible] (ச)

ஞானரசத் தன்றி கனாகாது சிந்தையயல்
ஞான[illegible]ம் போன்றிடுவு நன்னலிடி னும்-ஆனதுகொண்
டாங்கவர்க்கே ஞான மறைந்துவே தக்கருத்தை
[illegible] மேன்மே யிரு. (ரு)

அதகந்துத் தக்க[illegible]ரதிகாரி யபேவார்
அதசம்மிங் காயிதுய மாகார்-எதெதந்கும்
யாத்திர[illegible]பகுகளே யையயிலே
சாத்திர[illegible] சொல்வாறு தான். (௬)

விதியிலக்கா கிற்றும் விநித்சற்பாறு காண்டம்
மறிவழியே செல்லாது யா[illegible]-விதிப்பாவேன்
போகமிய[illegible]நக்கப் [illegible]பாகத்தைப் போக்காது
ஆகமங்க வொய்வதுண்மை யாம். (௭)

வரிக்இறு மீகார் தமநிட்டம் போக்கார்
கட்[illegible] வழியே நடத்தி-யிடக்குறுங்காரம்
காட்டிக் இரும நிரஞ்நிப் நிருப்புவெறும்
[illegible] சொல்லிற்று கன்கு. (௮)

அருந்தல் பொருந்த [illegible] யேறும்
அருந்தல் பொருந்தல்மிலை யாவ்வர-யிருந்தன்
நிரக்தாந் கருக்குழ் நிதிறுசிழி தாக
உரய்சொல்லு கேவிறமோ யுற்று. (௯)

வாயபூசையாறு மலைத்தாறு மக்களிட்ட
வேமத்தக் குட்டபட்டபோ லிக்கிறசந்து-கேட்டபோர்
காட்டு முழுதால் கிளாவிக்கு[illegible]ட்டது
காட்டுமோ மிய்யறை[illegible]ளங்கு. (௰)

பூர்வபட்ச சித்தாந்தப் போக்கு கில்லாமை[illegible]
பூர்வபட்ச சித்தாந்தப் போக்கதனும் யார்க்குமே
விதிவிலக்கைக் காட்டியிடவமக்கு மந்த
நிதின்பமை போவெய்து மில். (௧௧)

பிணிக்குவெல்லை காட்டிவெதிர் பின்னே யமைத்துப்
பிணிக்குமருந் தாட்டுவார்போல் பேணி [illegible]ணக்குறப்
போகத்தைக் காட்டிப் புனிதஞான [illegible]
மோகப் பிணித்த முறைக்கு. (௧௨)

இதகாறுங் கன்ம மியம்பினேயேலே
பதிமிருப்பைக் காட்டிப் பகர்தல்-எதிரில்
உலவிருப்பாரும் கர்த்தா வொருவனுலன் டெடன்
பலவித்தாய்க் கூறும் பரிந்து. (௧௩)

விதிபத்தி மார்க்கமெனமேலே விதித்து
அதகற்குத் தக்கமுறை யாய்கே-யிதுமிதுவென்
றேற்ற பலன்விதித்தி செவ்வியனுளரோ[illegible]ராக்கத்
தேற்ற நெறிசெலுத்து மே. (௧௪)

தெய்வமொன் றென்று [illegible] வேதமின்
தெய்வம் பலவாகச் சொல்லுவதென்-[illegible]ய்வதேவன்
வேடிக்கை காட்சி யினேதர்க்கு மெய்ப்பொருட்கும்
காழு யுரைத்ததென் று. (௧௫)

இவர்க்கே பலமுகூர்த்த மென்னலாங் கோயில்
இவர்க்கே திருவிழாவெல்குட்-இவர்க்கே
விரதாதி யாகுமெற்பிமெய்யன்பர்க் கிதற்குக்
குரியர் யவர்சாட்சி யொன்று. (௧௬)

மனச்சாட்சி யொன்று மனதிய முன்னோர்
மனப்[illegible] போசயிக்கத மாளுர்-இனியவி
யாப்பூசைக் கென்றகற்று மற்றையர்க்கே சாற்றுமனறா
[illegible] விதியிலக்கைக் காலம். (௧௭)

கிரியையொடு [illegible]னைதரும் கேடிலாப் பூசை
இருவகையதென்று மிவற்றுட்-கிரியைக்கே
தக்க [illegible]ணர்ந்தகைத் தீலாதில்லை
மிக்க [illegible]ழைத்து. (௧௮)

உருவம் வருவினையருவாகச் செய்து
திருவிழா வாதி செயலே-அருவாகக்
கொள்ள [illegible] குணபாவம் கொள்வதின்றிப் பாழாகும்
கள்ளமயல் போவதெங்ஙன் காண். (௧௯)

குணபாவம் போக்கவெல்லாம் குன்றுமயலே
குணியைக் குறியாக் குறித்து-நெறிமுறையே
சற்குருவை [illegible] தனியே விளங்குமெனும்
சிற்சோதி யெங்குஞ் செறிந்து. (௨௰)

அகண்டமும் பாவனையே யல்லவே புன்மை
அகண்டமெனல் சம்மதமே யன்றேல்-அகண்டமாப்
பாவிப்பதுந் தன்னியெங்கே பாவனையின் றுக்கவுடல்
பாவித்த துன்னையே பார். (௨௧)

கண்ட மகண்டமிது காணுங்காற் றற்பரமும்
அண்டர்பிரா னென்றுணர்ந்த லப்பரோ-உண்டோ
உணர்வெஞ்சொல் றெய்வமுறையறியா மூடக்
குணாலவதைச் சொல்லுவதெங்கே நூற்று. (௨௨)

பலசிவனி லொன்று பகவனொன் றன்ன
பலவாதி லெல்லை பகவான்-நிலையின்றி
அக்கினவு மேரு மலைக்கணத்தி லென்றுமிடத்
தெய்வசிறப் புண்டுங் கொள. (௨௩)

அதிஞலே பூசை யன்னார் முமூர[illegible]
விதிமுறையே செய்யென்று வேதம் விதித்த[illegible]கை
கண்டிபேரா [illegible]ன்னினவே கண்ட ம[illegible]கண்டமெனல்
உண்டுகொளே[illegible] னையா முணர். (௨௪)

தானுன்னல் முன்னகண்டஞ் சற்றுந் தனக்கிலைபோல்
தானுன்னல் பின்னுமிலை தன்னிலைவிட்-டனைவியார்
யார்க்கு மனுபவமே யெல்லாந்தம் பாவமெல்
திக்குமஞ் சித்தாந்தந் தேர். (௨௫)

கண்ட மகண்டமெனல் கண்டிலம்பரம் கேவலத்தில்
பண்டிகை வின்புதனும் பார்த்திலையோ-உன்றே
சிற்தேது மையம் திரிபெழுந்[illegible]
குறிகொண்டு செய்பூசை கேள். (௨௬)

தனக்கென் றிலா தானிமை தானென்று மட்டும்
மனப்பூசை போதிக்கு மன்பை-நினைத்திலைகொல்
இப்பக்தி தன்னை யெனர்மறையு ஞானமெனும்
தப்பென்று நான்மறையுங் கான். (௨௭)

இதுகாறும் பக்தி யினைசத்தே யினியாம்
அதிசயஞா னத்தை யறைதும்-மதிவழியே
செல்லா[illegible] கேட்டு சித்[illegible] தரிசித்து
சொல்லாது சொல்லுஞ் சுவைத்து. (௨௮)

ஞானமெய்[illegible]யர் தன்னையன்றி நன்காய்த் துணர்ந்தகனை
ஞானமில்லையென் றுணர்ந்து ஞானநல்-ஞானமதேர
எல்லாம் படித்துணர்ந்த தெய்வமறிவோ வவ்வறிவை
நல்லாய் படித்துணர்ந் தன்று. (௨௯)

விக்கினமகற்றுமவர் வீரியவே மேலான வித்தகவேழம்
வித்தைகளனைத்தும் ஞானமென்பர் மேலோர்கள்-வித்தைக
ளெல்லாமெய் ஞானமாமென்றே
யெல்லாம் ஞானத்தால் நிரம்பியது. (௧௰)
ஞானமென லெல்லாந்தாம் நாடியவர் தேடியவர்
ஞானமென்பர் பக்தியினை ஞானியர்-ஞானம்
பரம்பர மென்னப் பகுப்பாக நிற்கும்
பரம்பர மல்லவென்பர். (௧௧)
பரம்பர மெனலும் பரம்பொருளே குருவும்
பரம்பரத் தன்மையிலே பார்க்கப்படுகிறதுகாண்
நன்பரம்பரமென் றேதிரு மெய்யுணர்
என்று மொழிவர் மிகவே. (௧௨)
சற்குருவாய்ப் பெற்றதுதான் தெளிந்தார்க் கொன்றான
பரம்பரமதாயினும் சிந்திப்பார்க்கு-அம்பலத்தில்
நாதியைக் குறித்த சொல்லிலே யன்பர்பேறு காட்டிடுதல்
தெளிவதைத் தேர்வதென்றே செய்து. (௧௩)
என்று வியாச ரியம்பியபின் னைம்புலனா
லின்பமயில் வீழ்ந்தவனை யாண்டருள்-மென்று
கலையிற் கருத்திலே நம்மவர்க்கு முறை
இனியதே நிற்கிலே யென்று. (௧௪)
அடியார்கள் வாழி மறைமுதல்வர் வாழி
தடுத்தாண்ட வன்றொண்டர் வாழி சங்கை-விடுவிக்க
வந்தவடி வாழி யருள்பெற்றோர் தாள்வாழி
சுந்தரனின் விஞ்சைக் கடல். (௧௫)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இக்கிரந்தம் முற்றிற்று.

படைப்பு-உலக்கு-முடிவில் ௧௨௭௨.